

Impressum

Školski časopis Osnovne škole Trnsko, izlazi jedanput godišnje
Godina 3., Zagreb, svibanj 2021.

Osnivač i izdavač: Osnovna škola Trnsko, Trnsko 25, Zagreb

Za nakladnika: Josip Petrović

UČENICI NOVINARI

Glavna urednica: Iva K., 6. a

Urednici rubrika: Iva Š. i Zara (Engleski jezik i Njemački jezik), Iva K. i Alan (Matematika i Informatika), Franka i Sara (Glazbena kultura, Likovna kultura i Vjeronauk), Magdalena i Lana (Hrvatski jezik), Dominik i Ivona (Tjelesna i zdravstvena kultura), Leon i Karlo (Priroda – Biologija, Kemija i Eko kutak), Toma i Fran (Geografija), Amel i Jakov (Povijest), Ana i Paola (Tehnička kultura i Fizika), 6. a

Učenici novinari: učenici 2. c (Alisa, Laura, Leon), 3. a (Fran), 4. c (Noa), 5. a (Lana), 5. b (Celia, Iris), 6. a (Amel, Jakov, Dominik, Ana, Leon, Iva K., Ivona, Paola, Toma, Fran, Franka, Alan, Karlo, Iva Š., Sara, Zara, Magdalena, Lana), 6. c (David, Filip), 6. d (Fran, Mara, Paola), 7. a (Dora, Tanja, Marta, Lana, Karla, Eva), 7. c razreda (Sofija, Marta, Jan, Eva, Zara, Hana, Mia), 8. a (Magdalena, Kristina, Katja, Leon, Ema), 8. b (Roza, Nela, Dora) i 8. c (Dora, Lena) razreda

UČITELJI SURADNICI

Glavna urednica: Dijana Stjepanović

Zamjenica urednice: Svjetlana Devčić

Glavne urednice za predmetnu nastavu: Valentina Kolarić i Irena Pavlek

Glavne urednice za razrednu nastavu: Milica Kokotović i Aleksandra Vidaković

Glavna urednica za eko kutak: Karolina Vuković

Grafička urednica: Marela Kovačević- Đukez

Tehničke urednice: Lovorka Mudrovčić i Ivana Matošević

Lektorica: Dijana Stjepanović

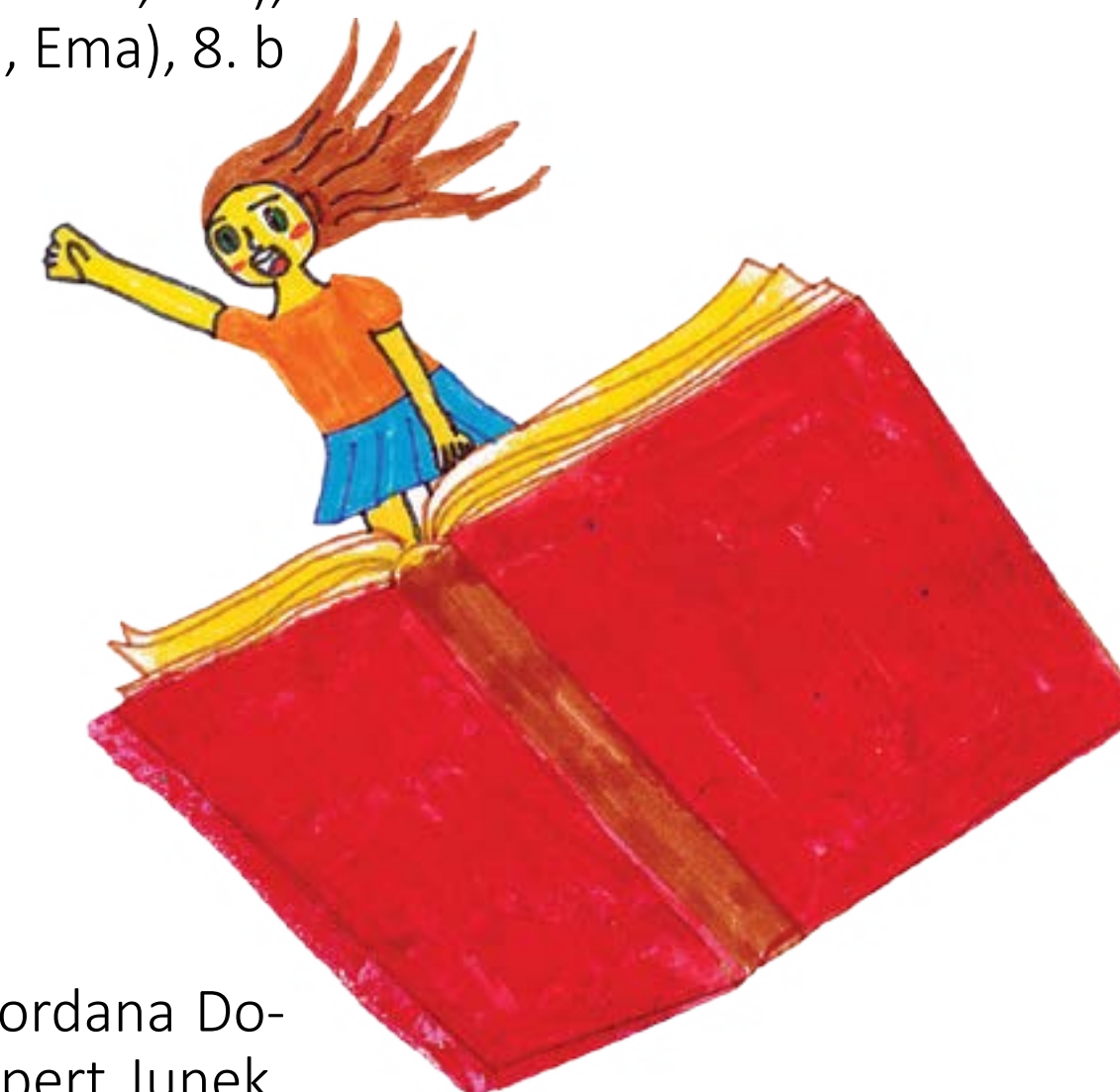
Ostali učitelji suradnici: Renata Branilović, Marinela Cerovac, Sanja Dam, Božica Ditrih, Gordana Dobranić, Suzana Donatov, Sanja Fabijanić, Marina Fistonić, Dora Frkat, Ana Garić, Ines Gašpert Junek, Maja Jurković, Ivana Katalenac, Iva Maksimović, Ana Mehić, Julija Milanović, Kristina Mlinarić Činčurak, Jelena Nastav, Iva Odorčić, Sandra Perhat Barešić, Anamarija Petrušić, Sanja Pranić, Smiljka Premec Čić, Jasna Prnjavorac, Nikolina Reder, Štefica Šimičić

Likovni rad naslovnice: Sara, 7. a

Likovni rad zadnje stranice: Ena, 3. b

Web adresa: os-trnsko-zg.skole.hr

Rukopise, fotografije i ilustracije ne vraćamo.

Sadržaj

Uvodnik 4

Hrvatski jezik 5

Likovna kultura 23

Glazbena kultura 32

Engleski jezik 35

Matematika 36

Priroda - Biologija 37

Kemija 50

Fizika 51

Povijest 52

Geografija 54

Tehnička kultura 57

Tjelesna i zdravstvena kultura 60

Informatika 64

Vjeronauk 68

Njemački jezik 70

Uvodnik

RIJEČ UREDNIŠTVA

Dragi učenici i učenice, roditelji, prijatelji, učitelji i učiteljice, suradnici, pred vama je treći broj digitaliziranog časopisa „Trn” Osnovne škole Trnsko. Zajedno smo prošli kroz izazovno razdoblje nastave na daljinu te prilagođavanja epidemiološkim mjerama, što nas je još više povezalno i naučilo cijeniti vrijeme. Naši su učenici marljivo istraživali, pisali i crtali kako bi ovaj školski časopis učinili kvalitetnim, ali i kako bi pokazali svoje vještine i sposobnosti koje su naučili i razvili. Nadamo se da ćete uživati čitajući učeničke radove.

uredništvo školskoga časopisa

RIJEČ RAVNATELJA

Draga djeco,
cijenjeni roditelji,
poštovani djelatnici škole,
dragi čitatelji,

sve vas srdačno pozdravljam pisanom riječju izraženom u ovom izdanju našeg časopisa. Školski tim za digitalizirani časopis i ove je godine prionuo poslu u prikupljanju i uređivanju maštovitih, kreativnih i nadasve vrijednih uradaka učenika naše škole. Likovnim i literarnim stvaralaštvom učenici izražavaju svoje osjećaje, želje i nadanja. Ona su oblikovana školskim stilom, obojana dječjom radošću i oplemenjena učiteljskom brigom, pažnjom i odgojem.

Osnovna škola Trnsko odgaja svoja 594 učenika stilom dobrog učitelja. Učitelja koji modernim načinom poučavanja želi biti blizu svome učeniku i u stvarnom i u virtualnom svijetu. Učitelji naše škole imaju misiju odgojiti i obrazovati modernog učenika, otvorenog za drugoga, otvorenog za budućnost, za život, za riječ.

Školski život nam je i ove godine bio otežan različitim nevoljama. Potres je i ove školske godine donio različite strahove i nevolje. Povratak u školske klupe nakon zimskih praznika bio je pod dojmom straha od ponovnog potresa. Škola je marljivo radila na izradi Protokola u slučaju potresa, obilježavanju sigurnih mjesta u školi, pripremi evakuacija, ponovnoj procjeni naše zgrade koja je čvrsta, sigurna i spremna ostati čitava i čvrsta u zaštiti svih nas.

Nadalje, epidemija koronavirusa još je uvijek najveća opasnost za našu školu, naše zdravlje i naše obitelji. Virus je postao dio života na planeti i stručnjaci se trude naći mu mjesto daleko od našeg zdravlja. Mjerama pranja ruku, nošenja maski i držanja razmaka činimo sve što je u našoj moći da ne postanemo prenositelji zločestog virusa.

Škola je Protokolom o suzbijanju epidemije uvela mjere za rad i život u školi. Mjere nas ograničavaju i ometaju u našoj kreativnosti u razredu, no ne mogu nam ubiti naš školski duh. Želja za znanjem i napretkom jača je od svih strahova i ona nas vodi prema uspjehu.

Ova godina je i godina čitanja. Pozvani smo svoje misli usmjeriti na zapisane riječi. One znaju biti čarobno posložene tako da nas uvedu u svijet mašte, znanosti, umjetnosti... Čitanje je učenicima ponekada teško, ali ono je za naš duh i naše obrazovanje jako važno. U čitanju upoznajemo nove svjetove i stečemo nova znanja. Ono nam pomaže da postanemo bolji, pametniji ljudi, da se bolje razumijemo. Kako bi čitanje bilo zanimljivije, mi smo vam pripremili digitalizirano izdanje školskog časopisa.

Vjerujem da i ovaj broj našeg digitaliziranog časopisa „Trn” na taj način pokazuje svu maštovitost i znanje naših učenika.

Dragi učenici, cijanjeni roditelji, poštovani djelatnici, pročitajte i pogledajte uratke u ovom broju školskog časopisa i uvjerite se u njegov zanimljiv sadržaj kojem su autori naši mali pametni umovi.

A dodatno, njegovim listanjem svi mi na svoj način doprinosimo godini čitanja!

Josip Petrović, ravnatelj OŠ Trnsko

Dan hrvatske glagoljice i glagoljaštva

22. veljače proglašen je Danom hrvatske glagoljice i glagoljaštva. Hrvatska glagoljica najstarije je hrvatsko povijesno pismo. Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje odabrao je baš ovaj dan jer je na taj dan 1483. tiskana prva hrvatska knjiga – „Misal po zakonu rimskoga dvora“. Hrvati se ponose svojom baštinom i povijesti, a glagoljica je važan dio hrvatskog identiteta zbog čega joj se i posvećen ovaj spomendan. Učenici su bili kreativni koristeći glagoljicu, a njihovi su radovi okupljeni u virtualnu [izložbu](#).

Zara, 6. a

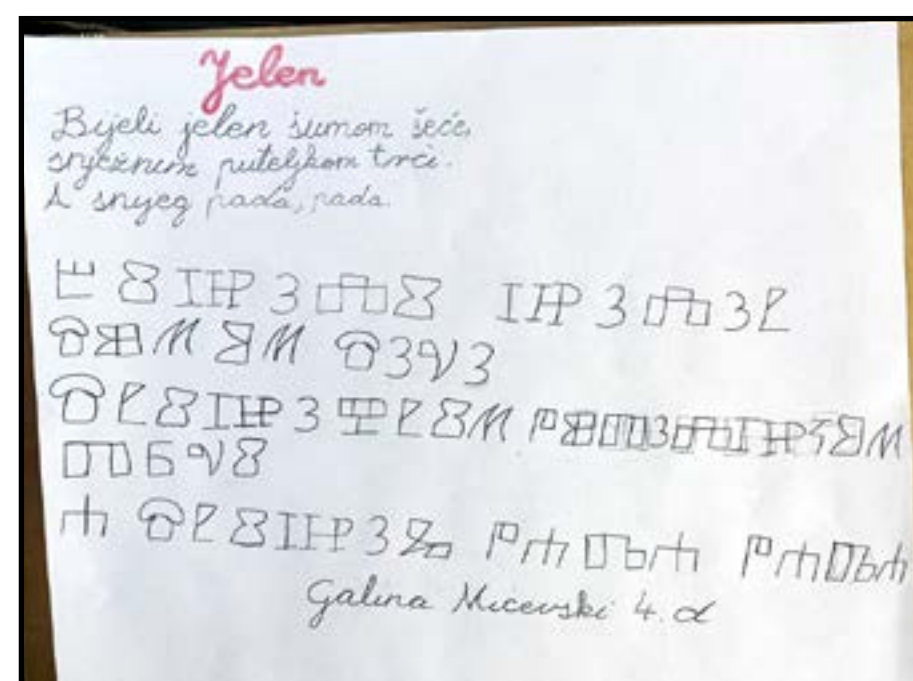

učenici 6. b razreda

Haiku na glagoljici

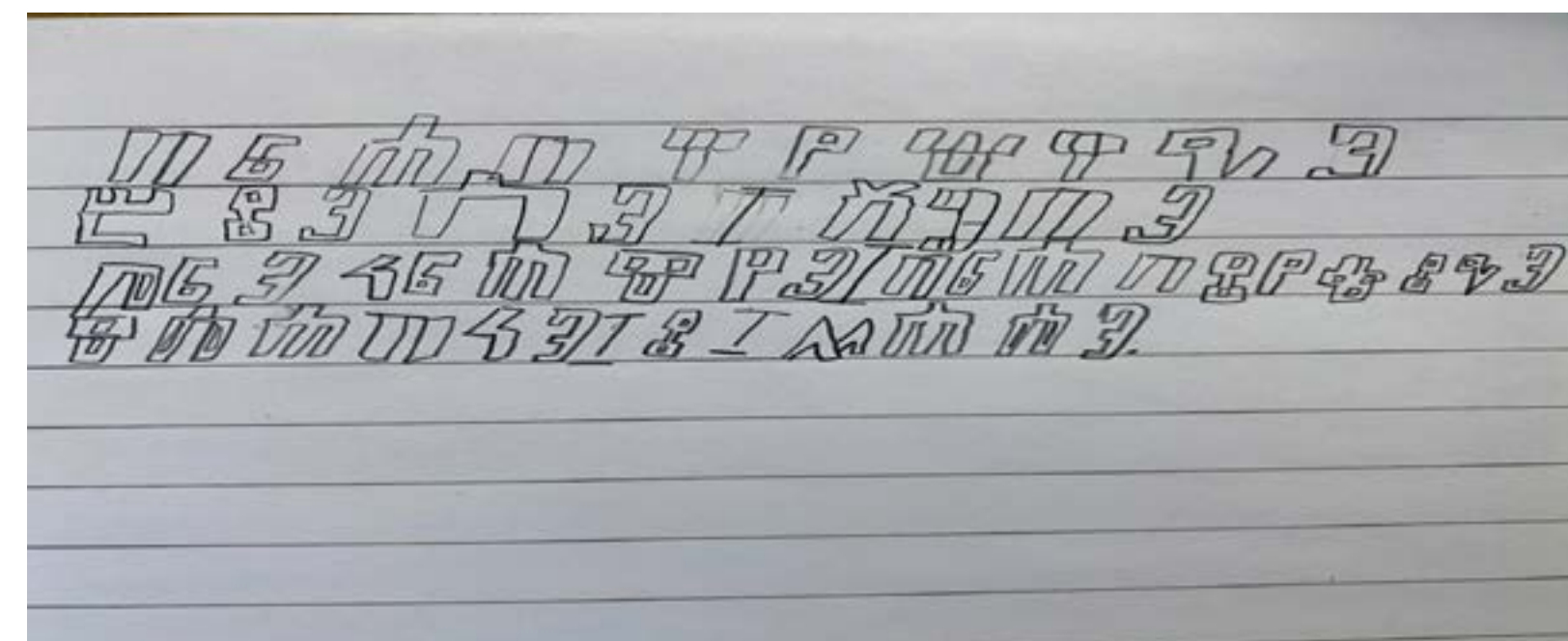
Prilikom upoznavanja hrvatske povijesti, učenike 4. d posebno je zainteresiralo pismo glagoljica. Nisu mogli zamisliti da ljudi pišu nekim drugim pismom pa su odlučili i sami pokušati. Na satu Hrvatskog jezika pisali su haiku pjesme pa su se dosjetili kako bi bilo zabavno napisati neke od pjesama i na glagoljici. Osim toga, na Likovnoj kulturi su naslikali riječi na glagoljici koje su prikazali u različitim nijansama boje.

učenici 4. d razreda

Tratinčice

Bijele i žute,
Prekrasne tratinčice.
Slatke i male

Tamara, 4. d

Galina, 4. d

Tena, 4. d

S knjigom u ruci

Vjerujem da je čitanje bitno i pomoću čitanja možemo puno toga naučiti. Osobno, meni je čitanje jedan od najboljih načina za bijeg od stvarnosti, ali i način na koji mogu provoditi svoje slobodno vrijeme. Ako ne znate s kojom biste knjigom počeli, preporučamo četiri knjige.

1. *Ja dobra, ja zla*- Ali Land

Annie živi s majkom koja je serijski ubojica i zlostavlja Annie cijeli život. Annie ju odluči prijaviti policiji koja uhiti njenu majku i odvede ju u zatvor. Za to vrijeme Annie je smještena u udomiteljskoj obitelji. Nada se početku novog života, ali kako se približava dan suđenja njenoj majci, prijašnje joj tajne neće dati mira. Ovaj uzbudljivi triler svakako preporučujem ljudima koji vole napetosti i iznenađenja. Jako mi se sviđela ova knjiga i iako sam ju pročitala više puta, nikada mi nije do-

sadila.

2. *Deset malih crnaca*- Agatha Christie

Deset ljudi, potpunih stranaca, pozvano je na pusti otok. U početku se sve činili savršeno. Velika vila, mir... No ubrzo gosti počnu umirati jedan po jedan. U kući zavlada napeta atmosfera. Netko od njih mora biti ubojica. Ova zanimljiva knjiga svakako će vas iznenaditi i naježiti. Pretpostavljam da puno ljubitelja krimića zna ovu knjigu i spisateljicu koja se proslavila pisanjem kriminalističkih romana. Od ove spisateljice preporučujem i više knjiga ako vam se ova sviđi.

3. *Posljednji ples leptira* - Kristin Hannah

Djevojka Alexa doseli se na otok Pine Island živjeti kod svoje pratete i tamo kreće u srednju školu. Lexi ispočetka nema prijatelja i prate ju traume iz prošlosti. No nakon nekog vremena upoznaje djevojku Miju koja je također usamljena i njih dvije brzo postaju najbolje prijateljice. Lexi ubrzo upozna Zacka, Mijinog brata blizanca, te se njih dvoje zaljube i moraju skrivati svoju vezu od Mije. Hoće li Mia saznati i ako hoće, hoće li im stvari biti jednostavne? Saznat ćete ako pročitate

ovu knjigu. Ova je knjiga izvrsna za ljubitelje ljubavnih romana i mogu reći da me osobno iznenadila i dirnula. Svakako ju preporučujem.

4. *Grimizna kraljica* - Victoria Aveyard

U svijetu gdje su ljudi podijeljeni na Crvenu i Srebrnu krv, Mare Borrow pripada Crvenima koji služe Srebrnima. Mrzeći takav život, gdje ako se ne zaposliš prije osamnaeste godine, šalju te u vojsku, Mare pokušava spriječiti odlazak njenog najboljeg prijatelja u vojsku tako da ga prokrijumčari kroz srebrne gradove. Međutim, neobičan splet okolnosti dovodi ju u samu palaču kralja Srebrnih te zbog moći, za koje nije znala da ima, mora ostaviti svoju obitelj i glumiti izgubljenu Srebrnu princezu. Ova knjiga sva-

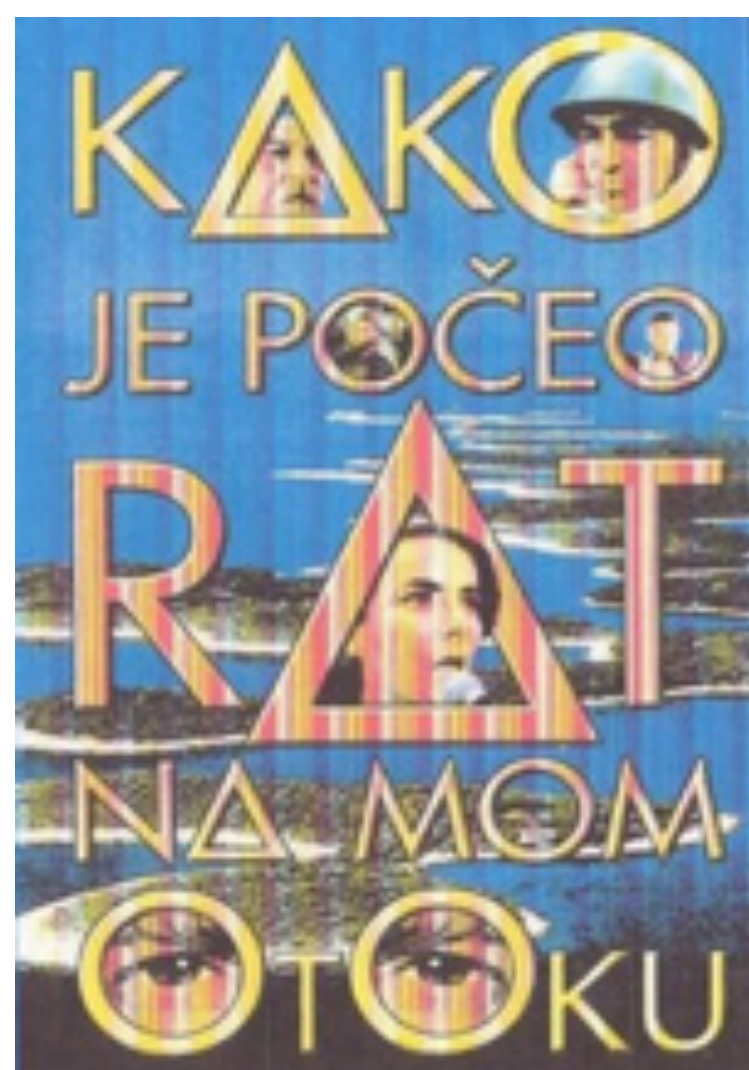
kako je za osobe koje vole znanstvenu fantastiku i napetost. Ako vas zanima što će se dogoditi s Mare i ako volite znanstvenu fantastiku, ovo je prava knjiga za vas.

Marta, 7. c

Najpoznatiji hrvatski filmovi

Koji su najpoznatiji hrvatski filmovi? Koji je najpoznatiji hrvatski dječji igrani film, a koji animirani? Koji je najpoznatiji hrvatski ratni film koji je ujedno i komedija? Kako uopće ratni film može biti i komedija? Koji je najpoznatiji hrvatski mjuzikl?

Jedni od najpoznatijih hrvatskih filmova za koje ste vjerojatno čuli su „Kako je počeo rat na mom otoku”, „Tko pjeva zlo ne misli”, „Vlak u snijegu” i „Surogat”.

Film „Kako je počeo rat na mom otoku” snimljen je samo godinu dana nakon Domovinskog rata. Ratni je i komičan. U svoje su ruke snimanje ovog filma uzeli Ivo i Vinko Brešan, otac i sin. Nakon rata netko je trebao staviti osmijeh na ljudska lica. Radnja filma smještena je u 1991. godinu kada je Hrvatska proglasila neovisnost. Snimljen je blizu Šibenika u vojarni Minerska.

Najpoznatiji hrvatski mjuzikl jest „Tko pjeva zlo ne misli”. Snimljen je prema knjizi „Dnevnik malog Perice” Vjekoslava Majera. Radnja se prikazuje očima Perice Šafranika, devetogodišnjeg

dječaka, a vrti se oko zagrebačke obitelji Šafraneck. U dnevniku Perica zapisuje događaje koji su se dogodili u tjedan dana tijekom ljetnih praznika. Tijekom izleta u Samobor Perica je sa svojom obitelji i tetom Minom upoznao gospodina Fulira koji ih je fotografirao. Gospodin Fulir ih je sljedećeg dana posjetio poklonivši im fotografije. Sprijateljio se s Peričinim ocem. Od tada gospodin Fulir stalno navraća k njima. Peričin otac počinje razrađivati lukav plan. Kakav plan? Da biste saznali, pogledajte film. Redatelj filma nagrađen je Brončanom arenom u Puli 1971. godine.

„Vlak u snijegu” (fotografija skinuta sa stranice medijskapisme-nost.hr) je najpoznatiji hrvatski dječji pustolovni igrani film. Snimljen je prema istoimenom romanu Mate Lovraka. Film je premijerno prikazan u Bjelovaru 1976. godine. Iste je godine prikazan na Šibenskom dječjem festivalu i Filmskom festivalu u Puli gdje je dobio nagradu Jelen. Prvi je film za djecu nagrađen tom nagradom. Prikazan je u oko trideset država u inozemstvu. Scena u kojoj je vlak zapeo u snijegu snimana je na pruzi u Grgincu. Za snimanje filma korišten je snijeg iz topova s Planice u Sloveniji kada snijeg nije padao. Pri kraju snimanja počeo je padati snijeg pa su neke scene snimljene i na pravom snijegu.

Najpoznatiji hrvatski animirani film je „Surogat” Dušana Vukotića. „Surogat” je dobio Oscara i tako postao prvi animirani film izvan Sjedinjenih Američkih Država koji je osvojio Oscara. Nastao je u Studiju za crtani film Zagreb filma u zagrebačkoj Vlaškoj ulici 60-tih godina. Najnagrađivaniji je film ikada u Hrvatskoj.

„ Alisa u zemlji čudesa”

Već zadnjih pet godina u OŠ Trnsko organizira se međunarodna putujuća izložba knjiga. Ove je godine Alisa iz „Alise u zemlji čudesa” posjetila našu školu. Projekt su u suradnji s Nikolinom Ređer i Svjetlanom Devčić organizirali Područni ured Glavne uprave za pismeno prevođenje pri Predstavništvu Europske komisije u Hrvatskoj. Učenici prvog razreda s učiteljicom Sanjom Dam pogledali su [izložbu](#) koja je napravljena i u virtualnom obliku, a čija je svrha poticanje djece na čitanje.

Amel, 6. a

Godina čitanja

2021. godina proglašena je „godinom čitanja“. Učenici 4. c razreda uključili su se u obilježavanje čitanjem i analizom priče „Mrav i bukva“ Zvonimira Baloga te su izradili strip prema [priči](#). Učenici 2. b razreda čitali su i prezentirali svoje najdraže knjige na temelju čega je nastala [digitalna knjiga](#) s njihovim likovnim i literarnim radovima.

Magdalena, 6. a

Pišemo hrvatskim povijesnim pismima

Od 25. rujna do 2. listopada 2020. godine učenici 6. a razreda na satima Hrvatskoga jezika naučili su pisati tekstove na ćirilici i glagoljici te su izrađivali glinene pločice na kojima su ispisali tekst na glagoljici.

Magdalena, 6. a

Lektira na drugačiji način

Knjižničarka Svjetlana Devčić i učiteljica Suzana Donatov održale su s učenicima 2. a razreda sat lektire „Stanari u slonu“. Priču su učenicima čitale naglas, nakon čega su učenici izražavali svoja zapažanja, misli i osjećaje i povezivali ih s vlastitim iskustvom. Razgovarali su o temama iz svakodnevnoga života i poštivanju pravila uljudnoga ophođenja te o važnosti brige o kućnim ljubimcima. Nakon čitalačke radionice učenici su se stvaralački izražavali prema vlastitome interesu potaknuti različitim iskustvima i doživljajima književnoga teksta, a na temelju čega je nastala [slikovnica](#).

učenici 2. a razreda

Svjetski poštanski dan

Svjetski poštanski dan obilježava se 9. listopada. Učenici 6. a razreda obilježili su taj dan izrađivanjem vlastitih poštanskih marki te pisanjem pisama i razglednica, a sve kako bi pomogli podići svijest o važnosti pošte.

Dominik, 6. a

Iva i Zara, 6. a

Čitanje je divno iskustvo. Kad čitam, maknem se iz stvarnog svijeta. Ne razmišljam o lošem što mi se dogodilo, nego se posvetim čitanju.

Mislim da je čitanje važno. Jako volim čitati, no nije oduvijek bilo tako. Mama mi je odmalena čitala priče. I tata isto. Ne sjećam se baš previše toga vremena, ali znam da sam jako voljela slušati priče i bajke koje bi mi roditelji čitali. Kad sam narasla i naučila čitati, nisam to baš voljela. S vremenom sam čitanje zavoljela sve više i više. Sad obožavam čitati. Jako volim knjige o čarobnjacima. Sve tajne čarobnih svjetova pretvorene u slova, riječi, rečenice, cijelu knjigu. Kad počnem čitati, ne želim prestati. Ako vidim da sam pri kraju knjige, poželjet ću pročitati sve, no kad je pročitam, bit će mi žao što je ne mogu nastaviti čitati zauvijek.

Osim knjiga o čarobnjacima volim knjige o običnim ljudima koji doživljavaju različite pustolovine i knjige u kojima je glavni lik neka životinja te ona prepričava događaje koje je doživjela iz svoje perspektive.

Ne znam zašto djeca ne vole čitati, no ja jako volim. Preporučila bih svima da pročitaju nešto o onime što vole jer čitanje je predivno.

Celia, 5. b

Luca, 8. b

Ah, čitanje... Većina mojih vršnjaka ga ne voli. Teško im je čitati. Misle da je čitanje glupo. Mislim da to nikad neću razumjeti.

Kada sam bila mala, mama mi je skoro svaki dan čitala priče. Vjerojatno sam tako zavoljela čitanje. Možda mnogi ne vole čitanje jer im nisu dovoljno čitali kad su bili još djeca. Došli su u školu i počeli su to učiti. Mnogima je bilo teško. Nisu prije slušali priče pa nisu znali koliko su lijepe te im se nisu činile važne.

Otkad sam naučila čitati, postepeno sam čitala sve više i više. Danas pročitam oko tri knjige tjedno. Moji vršnjaci najčešće čitaju samo lekturu (neki ni to).

Trenutno čitam knjigu Prstenova družina J. R. T. Tolkena, prvu knjigu trilogije Gospodara prstenova. Dosta mi je zanimljiva, iako u njoj likovi samo putuju i razgovaraju. (Mislim da je nitko iz mog razreda ne bi nikada pročitao.)

Nemam omiljenu knjigu, imam ih sedam. To je serijal knjiga o Harryju Potteru. Vjerujem da ću uskoro imati osam. Naime, kad sam nešto tražila na mreži, otkrila sam kako je J.K. Rowling s još nekoliko pisaca napisala knjigu o Harryjevu sinu, Albusu.

Preporučila bih svojim vršnjacima svoje omiljene knjige, kao i knjige Davida Walliamsa, Enid Blyton, Hrvoja Kovačevića i Jasminke Tihi-Stepanić. To je za one koji već vole čitati, a za one koji ne vole, ne znam. Vjerojatno bi im bilo najbolje da zaborave sve nesuglasice s knjigama i počnu ispočetka.

Iris, 5. b

Međunarodni dan materinjeg jezika

21. veljače obilježava se Međunarodni dan materinjeg jezika. Učiteljica Sanja Dam i knjižničarka Svjetlana Devčić s učenicima 1. a razreda sudjelovale su u nizu radionica posvećenima jeziku i izražavanju. Sve je krenulo s interpretacijom djela „Male priče o velikim slovima“ Zvonimira Baloga nakon koje je uslijedilo pisanje slova na ploči i papiru, rukom, plastelinom te tijelom, a što je prikazano u [virtualnoj knjizi](#).

Paola, 6. a

Noć knjige

Noć knjige obilježila se u OŠ Trnsko 23. travnja 2021. raznim aktivnostima koje su prikupljene i prikazane u obliku digitalnih izložbi. Učenici 7. a razreda po svom su odabiru čitali književna djela te izradili [prijedloge](#) za buduće čitatelje. Učenici 6. a razreda interpretirali su „Povjestice“ Augusta Šenoae te izradili [plakate](#) i „Priče iz davnine“ Ivane Brlić Mažuranić u obliku [kamišibaj kazališta](#).

Lana, 6. a

Međunarodni mjesec školskih knjižnica

Za Međunarodni mjesec školskih knjižnica, listopad 2020. godine, 2. b i 4. b razred pokazali su da vole dolaziti u svoju školsku knjižnicu. Učenici su pisali i crtali zašto vole svoju školsku knjižnicu te to objedinili u [virtualnu slikovnicu](#).

Karlo, 6. a

Međunarodni dan pismenosti

Međunarodnom danu pismenosti cilj je upozoriti ljude, svijet na problem nepismenosti. Naime, od 1967. godine svake se godine 8. rujna obilježava Međunarodni dan pismenosti. U Osnovnoj školi Trnsko učenici 2. b razreda obilježili su taj važan dan zajedno sa svojom učiteljicom Marinelom Cerovac i knjižničarkom Svjetlanom Devčić u razgovoru o važnosti pismenosti te pisanjem školskim formalnim pismom.

Zara, 6. a

Mjesec hrvatske knjige

Učenici Osnovne škole Trnsko ove su školske godine Mjesec hrvatske knjige (15. 10. – 15. 11. 2020.) odlučili posvetiti Danu planeta Zemlje. Time su nas potaknuli i podsjetili na čitanje hrvatske knjige i očuvanje Zemlje. Učenici 2. b razreda izradili su [digitalnu slikovnicu](#) o koronavirusu.

Sara, 6. a

ABCČĆDĐEFGHIJKLMNOP
RSŠTUVZŽ DŽLJNJ QWXY
abcčćdđefghijklmnoprsštuvzž
džljnj Dž Lj Nj qwxy

Pravila komunikacije

Svi znamo kako su osnovna pravila u komunikaciji poštivanje pravopisa i gramatike te obzirnost u iznošenju činjenica koje moraju biti istinite i provjerene kako ne bismo nikoga uvrijedili. Međutim, ima još pravila vezanih uz komunikaciju.

Česti problem je ne skretati s teme i izbjegavati nepotrebne detalje te pokušati skratiti svoju priču. Pravilno je dati drugoj osobi šansu da govori bez prekidanja i ne bismo trebali postavljati drugo pitanje prije nego dobijemo odgovor na prvo. Potrebno je slušati sugovornika jer osim što pokazujemo osnovu pristojnosti, nećemo propustiti bitne informacije. Uspješna komunikacija uvijek obuhvaća dobro slušanje i razumijevanje pozicije u kojoj se nalazi naš sugovornik. Kvalitetna komunikacija je ravnoteža između govorenja i slušanja.

Odgovori od jedne riječi nisu komunikacija, treba se potruditi malo više i sudjelovati aktivno u komunikaciji. Svaka razmjena riječi je kao dvosmjerna ulica. Ta ulica može povezati osobe ili pak stvoriti razlike između njih. Treba mudro birati riječi, ili reći pravu stvar ili ne reći ništa. Zapamtimo, i šutnja je opcija, ali važno je kako šutnja nije uvijek zlato. Tišina ponekad vrijedi više od stotinu izgovorenih riječi, ali ne i onda kada je važno argumentirati i pojasniti svoje stavove.

Danas smo okruženi milijardama informacija, a nikada nismo imali manje vremena jedni za druge i sami za sebe. Jedan od razloga za to su nove tehnologije pa tako primjerice zanemarujući osobnu komunikaciju, mnogi od školaraca šalju i po stotinjak poruka na dan. Komunikacija se odvija i kada mislimo da ne postoji ili ju ne želimo. Nikada se ne smije zaboraviti kako je i nekomuniciranje poruka. Kvalitetna komunikacija proizlazi iz otvaranja drugoj osobi kako bi ona mogla osjetiti da nam je uistinu stalo do nje. Kada malo bolje pogledamo svoje sugovornike, uviđamo kako većina zapravo ne zna kako komunicirati. Od previše sramežljivih pa do previše brbljavih ili onih koji uopće ne slušaju, već samo vrte svoje. Malo je onih koji znaju doista – razgovarati. U svaki razgovor treba ući s pretpostavkom kako ćemo nešto i naučiti. Ljudi slušaju ono o čemu govorite i po tome vas procjenjuju.

Trebamo biti posvećeni trenutku, temi i razgovoru sa sugovornikom te postavljati pitanja, čime se iskazuje zainteresiranost.

Ako se neku tematiku ne poznaje, jednostavno treba reći „ne znam“. Držeći se teme, sugovorniku treba otkriti samo informacije bitne za priču. Pretjerivanjem s detaljima priča će izgubiti smisao, a ponavljanjem istih rečenica, stavova i prepričavanja događaja postajemo dosadni. Nije dobro nametati svoju situaciju kao prvu temu razgovora. Ne moramo uvijek biti glavni junak jer ćemo zvučati napuhano i bahato. Priče bi trebale imati glavnog junaka, ali se potrudimo da i drugi dođu do izražaja. Ako je u našim pričama sve uvijek „najbolje“, „najluđe“, „najgore“ ili „najsmješnije“, samo se izlažemo riziku da nas sugovornici vide kao napornu, hvalisavu i dosadnu osobu koja uvijek gnjavi svojim „lovačkim pričama“.

Usmjerimo pažnju na sugovornika, pokažimo zanimanje, dajmo kompliment. Ako je sugovornik nešto govorio u trenutku kada je ometen, vratimo se na temu. Ako se primijeti kako je u društvu netko doista sramežljiv i razgovor uvijek proteče bez da je ta osoba rekla i jednu riječ, treba ju probati uvesti u razgovor raznim potpitanjima. I obično „A što ti misliš o tome?“ može itekako pomoći. Uvijek treba biti neki normalan razmak između sugovornika, treba poštovati osobni prostor.

Gotovo svi dijelovi našeg svakodnevnog života imaju neku vezu s komunikacijom koja utječe na naš uspjeh. Obogatiti svoju verbalnu komunikaciju kroz govor tijela, izraze lica i pokrete znači dati više života riječima, a time i više šanse da poruka koja se šalje bude bolje shvaćena. Iskreni pristup najpoštenije je rješenje koje možemo odabrati, ali to ne znači da moramo biti neugodni. Možemo birati riječi kojima ćemo kritiku izraziti. Za vrijeme razgovora je nepristojno tipkati na telefon i to svakako ubija dobru komunikaciju.

Dijalog je temelj svake ljudske interakcije, ali ako nikako ne možete pronaći zajedničku temu, razgovor je bolje prekinuti. Neovisno o načinu na koji prekidamo razgovor, trebamo pričekati da sugovornik završi misao i biti pristojni.

I za kraj, misao Ernesta Hemingwaya: „Tri godine treba čovjeku da nauči govoriti, a cijeli život da nauči slušati.“

Marta, 7. a

Projekt 6. d i 2. b razreda, „Slikovnica - Gospođica ljubav“

Profesorica nam je na satu hrvatskog jezika zadala projekt „Slikovnica - Gospođica ljubav“. Zadatak je bio napraviti slikovnicu za učenike drugog razreda osnovne škole. Bila sam jako zainteresirana jer jako volim pisati tekstove, sastavke, basne, slikovnice... Kada sam čula zadatak, odmah sam pomislila na bajke o princezama. Tako sam i došla do ideje za svoju slikovnicu. Bilo je jako zabavno družiti se s drugašima i pokazati djela našeg razreda! Jako sam uživala u zadatku i htjela bih ponoviti tako nešto.

Mara, 6. d

Nakon pročitane priče „Gospođica ljubav“ 6. d razred dobio je zadatak izraditi svoju ljubavnu slikovnicu. Morali su odabrati vlastite ljubavne teme. Tema nije isključivo trebala biti zaljubljenost. Ljubav je mogla biti prijateljska, obiteljska, sestrinska, bratska... Svi su napravili vlastite teme i zanimljive slikovnice. Čini mi se kako je ovaj zadatak svima bio jako zabavan. Troje je učenika učiteljica odabrala da predstave svoje slikovnice drugašićima. Oni su podijelili sve slikovnice drugašićima, nakon čega su im pročitali svoje priče. 2. c razred pažljivo je slušao i na kraju su postavljali pitanja. Bilo je ovo zabavno iskustvo.

Paola, 6. d

Projekt mi se jako svidio. Kad smo ušli u razred, svi drugaši su ustali, a nas koji smo došli predstaviti slikovnice, trema je već uhvatila. Svaki početak je težak. No, ipak smo se snašli te uspješno prezentirali svoje radove. Drugašići su bili oduševljeni slikovnicama i našim prezentiranjem toliko da su nam zapljeskali. Ovo mi je bio jako lijep doživljaj i volio bih ga ponoviti.

Fran, 6.d

Bili smo stvarno oduševljeni dolaskom učenika šestaša. Ja posebno. Kako mi je odlično bilo biti s mojim velikom bratom dio ove priče.

Petar, 2.c

Najbolji prijatelji

Jednom davno u jednom selu živio je dječak Toma. Toma je posadio sjemenku. Nakon dva mjeseca izraslo je drvo. Na drvu su bile lijepe jabuke. Toma je svaki dan zalijevao i brinuo se o drvetu. Nakon dva dana Toma je drvetu dao ime Branko. Nazvao ga je Branko jer se tako zove najbolji Tomin prijatelj.

Nakon par dana Branko je posjetio Tomu. Toma je pokazao drvo i rekao mu da se zove Branko. Branko se jako razveselio. I Toma je bio sretan.

Jednom je Branko pozvao Tomu na tulum. Toma je jedva čekao da ode na Brankovu zabavu. Čim je došao, vidio je mačku. Toma je pitao Branka: To je tvoja nova mačka? Kako se zove?

Branko veselo odgovori: „Da, uzeli smo novu mačku i zove se Toma.“

Toma je bio ponosan. Tako su obojica shvatili da su odlični prijatelji.

Dora, 2. c

Joj što je bilo predivno slušati priče, a kasnije napisati svoju [slikovnicu](#).

Anđeo bez krila

Volim je jako.
Njene oči plave,
Lice milo
I osmijeh blag.

Volim te ruke tople
Što me miluju kao zlato,
Koracima čvrstim uvijek me prati
I sigurnost mi daje.

Ona je moja radost,
Moj anđeo bez krila,
Moja ljubav bezuvjetna,
Moja majka mila.

Iva K., 6. a

Lana, 4. b

Dolazak proljeća

Biserne tratinčice
Livadom se osule,
Od Sunca pjegice,
Mojim licem se osule.

Zlatni maslačci
Ne miču se s puta
Dok oko njih
Leti pčelica žuta.

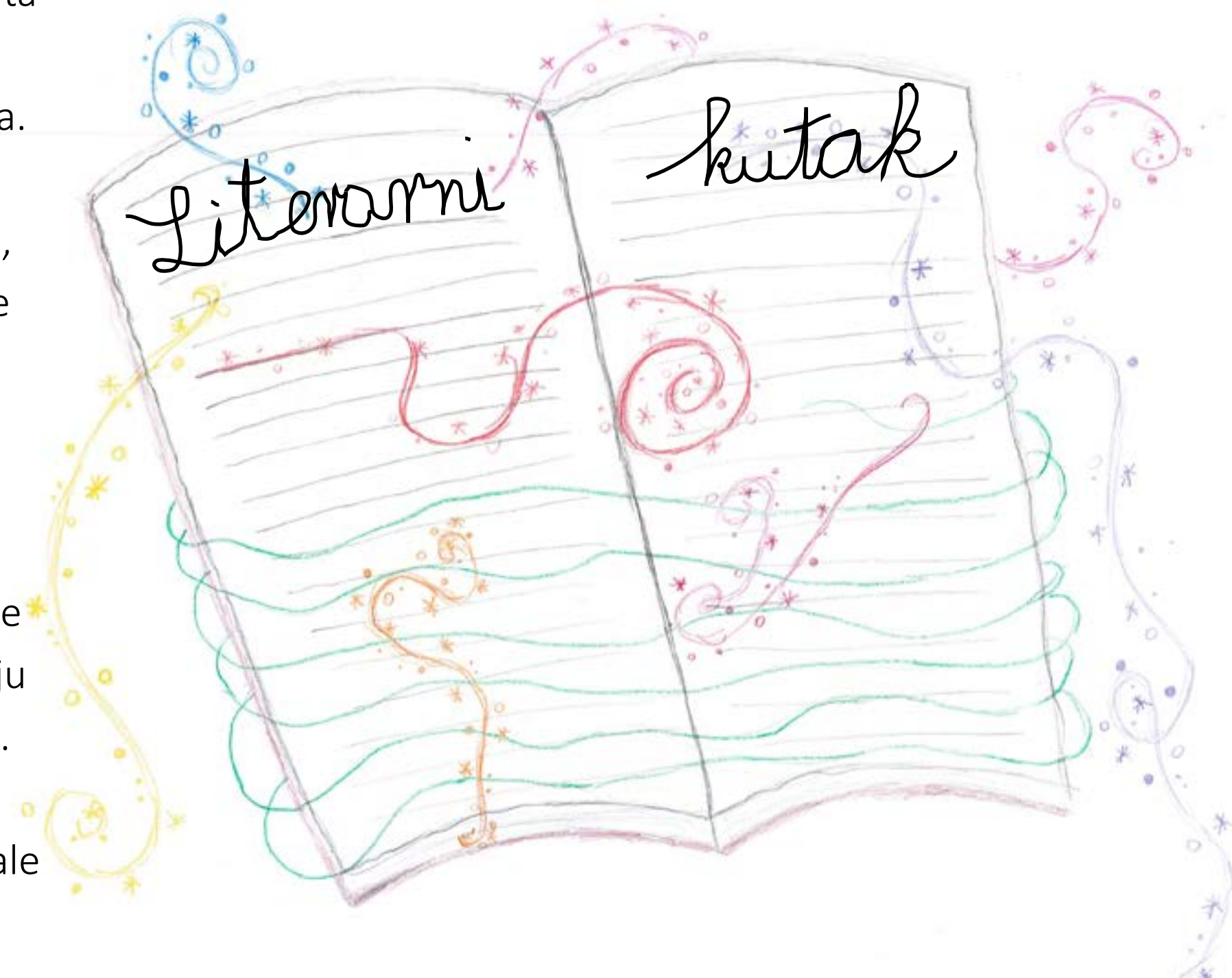
Ljubice krasne,
Mokre od rose
Krase i tvoje
Zlačane kose.

Leptiri bijeli
Oko narcisa lete
I pitaju se, pitaju
Kamo da slete.

Kraj visibabe male
Vrabac pjeva,
Nešto dalje
Cvrkuće i ševa.

Stiglo je proljeće,
Poznato svima
Da nas veseli
Sunčanim danima.

Iris, 5. b

Magla

Lagano lebdi nošena vjetrom.
Uvija se oko svjetlosti ulične lampe
gotovo neprimjetne u bjelini.
Pleše oko sjena,
uvlači se u misli prolaznika.
Guši nadu,
pušta široki bijeli trag.
Sada ostaju tek jedva primjetna sjećanja.
Za sobom ostavlja prazninu izgubljenih.

Dora, 8. b

U rano proljeće

U rano proljeće pupa drveće
I raste prvo cvijeće,
Svaki leptir i bumbar lijeće
I sve blista od sreće.

U rano proljeće gračci stalno graču,
Oblaci ne sniježe, nego samo lebde i ponekad plaču.
Sunce sja visoko na nebu,
A ti možeš vidjeti crvendaća i zebu.

U rano proljeće sve je zelenije,
Potok zaleđen više nije,
U njemu srna vodu pije.
Sunce svijet jače grije.

U rano proljeće povjetarac puše
I veselije su ljudske duše.
To je početak šarenila cvjetnog
I cvrkutanja ptica sretnog.

Celia, 5. b

Užitak čitanja

Začuo se plač djeteta. Što se događa? Zašto dijete plače? Ima svu sreću svijeta, bezbrižno promatra svijet svojim velikim očima, no svejedno ima razlog tuži?

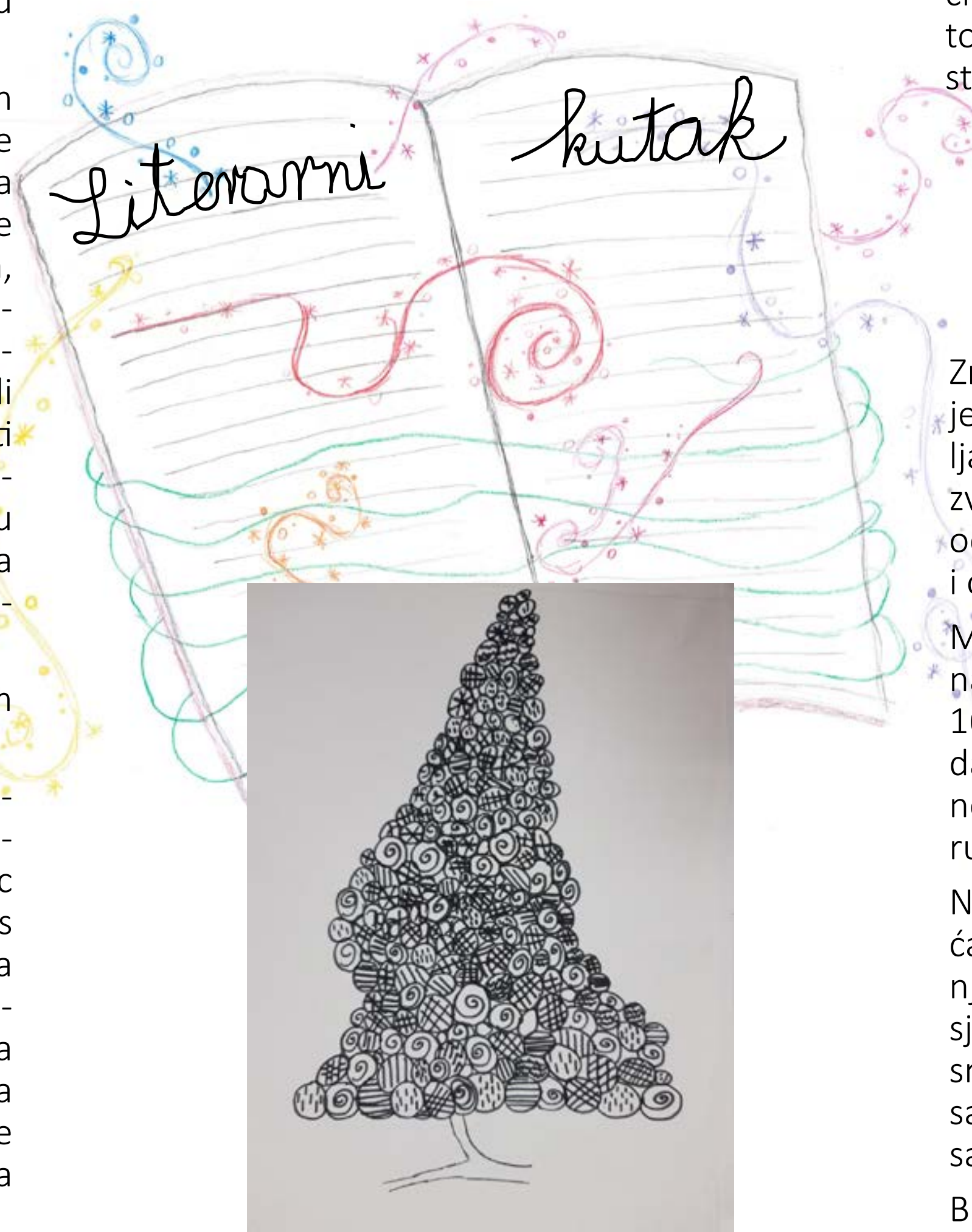
Tramvaj stane, prekine mi misli, no ne stanem i ja. Zaljulja me kao i moju ravnotežu. Što bi se dogodilo da sam zapravo pala? Bi li me svi ljudi gledali? Bih li se zaletjela u potpuno nepoznatu osobu?

Pogled mi se pojavi na ženi koja zabrinuto čita knjigu. Kad bih barem mogla razaznati više emocija. Samo zabrinutost. Što se događa u knjizi? Je li lik knjige u opasnosti? Očima je gledala stranicu, no svaku riječ upijala srcem. Oči su joj pomno pratile svaku rečenicu, dok je njezino lice bilo puno straha, iščekivanja, nade. Zašto joj lice sve više blijedi? Je li zaista knjiga toliko napeta da ne može skrenuti pogled? Obuzimala me sve veća radoznalost. Suosjećala je s likom, kao da je ona sam lik. Proživljavali su svaki trenutak zajedno. Iako zbog maske nisam mogla vidjeti lice, osjećala sam njezinu zabrinutost, svaki njezin ubrzani otkucaj srca. Gledajući ju, moji su se otkucaji srca ubrzali i trnci su mi prolazili tijelom. Koja je radnja cijele priče? Je li moguće da može izazvati takav lanac emocija? Odjednom, na lice joj se vrati boja, a čujem samo izdah. Odahnem.

Pogledam kroz prozor, prolazim Savu koja polako teče svojim koritom.

Po čemu su knjige toliko posebne? Zašto bismo gledali u rečenice? Ima li to posebnu funkciju? Rečenice upijamo poput papira što upija vodu. Svaki je događaj u knjizi novi udarac, udarac osjećaja koji dolaze i ne staju. Svaki novi osjećaj povezuje nas s rečenicom u knjizi, osjećamo ispunjenost i toplinu. Stranica upija svaku suzu spuštenu niz obraz, pruža osmijeh na lice. Povezujemo se s piscem, s likom. Zajedno prolazimo kroz različita mjesta, avanture, neočekivane događaje. Samo stranica papira dijeli nas od same priče, no zapravo, ta je priča u nama. Postaje novi dio nas i ne znajući, pravimo malo mjesto u srcu samo za nju.

Nela, 8. b

Lukas, 4. b

Bijeg

Ona leži na krevetu. Pljušti kiša. Vani grmi i sijeva dok ona čita. Drži knjigu u rukama. Sa strane joj stoji čaj koji pijucka čitajući. Drugi ju vide i zovu njezino ime, no ona ih ne vidi i ne čuje. Pobjegla je u neki potpuno novi svijet koji je drugima možda nepoznat, ali ona o njemu zna sve. Zna sve ljude, zna kamo treba ići. Oko nje stoje visoka stabla, male kuće i čudni ljudi. U tom novom svijetu ona nije ista. Ne leži u krevetu, ne čuje kišu i ne čuje druge kako zovu njezino ime. Čuje i vidi ono što pročita iz knjige. Pobjegla je od problema i briga. Fokuserana je na samo jednu stvar, knjigu. Ne vidi rečenicu kao rečenicu, nego kao borbu između dobra i zla, kao nesretnu ljubav sa sretnim završetkom, kao sliku magičnih stvorenja što lutaju ljudskom maštom. Stranica je sve manje te se pustolovini bliži kraj. Uskoro će bježanje morati prestati. Kada se vrati, ležat će na krevetu, pljuštati će kiša i čut će kako drugi zovu njezino ime. Ona voli bježati, voli čitati. Ponekad bi samo htjela pobjeći i nikada se ne vratiti. Je li to moguće? Ne znam, no samo ću reći kako sam primijetila da ste na trenutak pobjegli i vi.

Katja, 8. a

Bijeg

Znate li ono vrijeme, ono savršeno vrijeme, kasno u noć, kada je vaše svjetlo jedino upaljeno, kada Mjesec jedino vas osvjetljava, kada povjetarac ide samo prema vama, kada je najglasniji zvuk lagano tapkanje kiše po prozoru, kada je najbolje pobjeći odavde, od gužve i stresa, od ljudi i stvarnosti koja nas okružuje, i otići negdje tamo, daleko od danas i vaše poznate ulice.

Može to biti mirna livada u proljeće, prelivena Suncem i ukrašena pjesmom vila, njezinih ljupkih stanovnika, ili mračan dvorac 16. stoljeća, ispod neba prosutog zvijezdama, u noći prije napada. Možda i piratski brod pod udarom oluje, ogromnih valova i neprijateljskih topova ili svemirska letjelica izgubljena u svemiru, na silu uvučena u samoću i prazninu crne rupe.

Nakon takvih svjetova, nakon takvih doživljaja, nakon novih osjećaja, niste isti. Livada više nije samo predivna, ona je sada ispunjena tihom pjesmom, dvorac više nije turistička atrakcija, već sjećanje na one tamne trenutke, brod više nije samo prijevozno sredstvo, već nova pustolovina, i pogledom gore više ne vidite samo sjaj zvijezda, nego i priče koje one šapću. Sutra više nije samo obična srijeda, nego prilika za novi svijet u koji ćete otići.

Bitno je da ste otišli i da ste sada u novom svijetu neke nove priče, u novoj dimenziji neke nove knjige.

Luca, 8. b

Odbjegla knjiga

Sumrak je. Vjetar puše i mrsi kosu prolaznicima. Jedna debela knjiga sve to promatra s prozora dječje sobe. Usamljena je. Nitko je već dugo nije čitao. Lucija i Luka preveliki su za priče.

Knjiga više ne želi čekati. Ako nitko neće uživati u pričama ispisanima na njezinim stranicama, otići će u svijet i pronaći nove priče.

Prozor je otvoren. Nikoga nema u sobi. Savršeno vrijeme za bijeg. Knjiga skače i pada. Pljus! Već je požalila. Pala je ravno u blatnu lokvu. Sada može samo čekati.

I tako je čekala. I čekala. I još malo čekala. Mora da su već prošla dva sata kad se nešto napokon dogodilo.

Četiri znatiželjne svrake sletjele su na nju. Knjiga je imala zlatne ukrase na koricama što ih je privuklo. Ključale su knjigu pokušavajući je podići, no knjiga je bila debela i teška. Samo su ostavile mnoštvo sitnih ožiljaka na koricama.

Dok su tako ključale knjigu, nešto je proletjelo zrakom. Pogodilo je jednu svraku u krilo, na što je bolno kriknula. Nada je prostrujila kroz knjigu. Nitko ju je došao spasiti.

Žalim knjigo! Razočarat ću te. To je samo svraku kamenčićem pogodio Noa

poznat kao Pračka zbog svoje pračke kojom redovito gađa ptice. A Noa se nikad nije zadovoljio time da pogodi samo jednu pticu. Morao ih je pogoditi sve.

Još je kamenja proletjelo zrakom. Neki su pogodili ptice zbog čega su odletjele. No jedan sasvim malen, uglat i šiljast zabio se u knjigu. Knjiga nije imala izbora. Morala je vrisnuti.

Malena Ana koja je imala jedva jednu godinu čula je knjigu jer je govorila njezin jezik kao i ostale bebe. Počela je brzo puzati prema njoj da vidi što se dogodilo. Njezina sestra Ema nije ju mogla pustiti da samo tako nekamo odluta pa je krenula za njom. Uzela ju je u naručje i baš se mislila vratiti na stazu kad je krajičkom oka nešto opazila.

Zlatni ukrasi na knjizi lijepo su se svjetlucali na Suncu i svatko tko bi pogledao u travu mogao ih je primijetiti.

Ema je spustila Anu na tlo i prišla knjizi. Uzela ju je u ruke i razgledala. Prolistala je njezine stranice. Zaključila je da ju je netko izgubio jer je bila prelijepa da bi ju netko samo tako bacio. I to još u blatnu lokvu. Gurnula je knjigu pod ruku, a u drugu primila svoju sestru i krenula kući.

Kad je stigla, odmah je otišla u svoju sobu i krenula s uređivanjem knjige. Prvo je pincetom pažljivo izvadila kamenčić

Pavla, 2. b

koji se zabio u korice. Učinila je to vrlo oprezno kako ih ne bi slučajno još više oštetila. Potom je uzela mokru krpu i njom nježno oprala knjigu pazeći da ne dotakne korice i razmoči ih. Nažalost, nije znala kako se riješiti ožiljaka od kljunova, no mislila je kako će priča o svrakama biti zanimljiva svima koji ju čuju pa to nije neki veliki problem.

Nakon što se pobrinula za knjigu, Ema je počela raditi na plakatima. Osmislila ih je tako da budu lijepi i uočljivi. Dodala je i fotografiju knjige. Izradila je mnogo primjeraka plakata. Potom je sjela na svoj bicikl i stavila papire u košaricu. Krenula je u obilazak susjedstva.

Kad je potrošila sve plakate, umorna se vratila kući. Sad je ostalo još samo čekati nesretnog vlasnika izgubljene knjige.

Idućeg jutra jedanaestogodišnja Lucija i desetogodišnji Luka, brat i sestra, zajedno su krenuli u školu. Lucija je najednom zastala ispred jednog stupa. Na njemu je bio plakat na kojem je pisalo da je pronađena knjiga priča i da se traži vlasnik.

Lucija je pozvala Luku. Bila je sigurna da je to njihova knjiga iako je bila oštećena, a njihova nije. Doduše, nije ni znala da su je izgubili, no to je morala biti ona. Odlučili su da će odmah poslije škole otići po nju.

Zvono na vratima Emine kuće iznenada se oglasilo. Ana se probudila i počela plakati pa ju je Emina mama otišla umiriti. Poslala je Emu da otvori.

Pred vratima je bilo dvoje joj nepoznate djece koji su se predstavili kao Lucija i Luka. Rekli su da su oni vlasnici izgubljene knjige. Ema se obradovala što će se knjiga vratiti kući, ali i rastužila jer joj se knjiga neobično svidjela i poželjela ju je zadržati.

Pozvala ih je unutra i ponudila limunadom i medenjacima, što ih je razveselilo. Ostali su kod nje čitav sat iako su se mislili zadržati samo desetak minuta.

Pri odlasku nisu ponijeli knjigu sa sobom, već su ju ostavili Emi da ju pročita. Od tog dana njih troje postali su prijatelji. Tako je iz gubitka knjige proizašlo nešto lijepo, prijateljstvo.

Iris, 5. b

Moj neobičan dnevnik

Sjedila sam na podu svoje sobe. Prozor je bio otvoren, zavjesa se vijorila. Lagan vjetar prolazio je kroz moju kosu. Pogledala sam kroz prozor i u daljini ugledala kvadratić. Tamno crven. Svako malo bi se povećao.

Išao je prema meni i postajao sve jasniji. Bila je to knjiga. Barem mislim da je bila. Uletjela je kroz moj prozor otvarala se, listala i zatvarala. Primijetila sam da je prazna, posve prazna.

Najednom se zalupila. Vjetar je postao jači. Počeo je odvlačiti knjigu. Vidjela sam da se opirala. Pokušala sam joj pomoći, ali nisam je mogla uhvatiti. Vjetar bi ju svaki put odmaknuo od mene. Odnio ju je.

Nije je bilo već danima, a ja sam se nadala da će se vratiti. Stalno sam o njoj razmišljala. Gubila sam nadu. Govorila sam u sebi: „Pa komu je stalo do knjige koja čak nema ni jedno slovo, ni jednu sliku.“ Meni je stalo. Ne znam zašto me ta knjiga toliko privlačila.

Svaki put, kad bih uzela neku knjigu i čitala ju, ne bih se mogla usredotočiti. Zapravo ne bih čitala. U mojim mislima nalazila se knjiga koja je doletjela u moju sobu i koju je odnio vjetar. Najčudnije je bilo što se opirala. Zašto? I zašto je uopće došla ovamo? Svaka knjiga bila mi je poput nje: praznih stranica, bez slika i slova, a ja još uvijek nisam razumjela zašto stalno razmišljam o njoj.

Tako sam, jednog dana, pokušavala čitati, no mislila sam samo o toj knjizi. Kamo ju je odnio vjetar? Baš kad sam pomislila da napokon nazirem slova i riječi, začula sam nešto nalik kucanju o prozor. „Zar je počela kiša?“-pomislila sam. Skinula sam pogled s knjige koju sam čitala i... Ugledala ju! Bila je to ona. Knjiga zbog koje nisam mogla čitati već nekoliko tjedana. Stajala je na prozorskoj dasci s vanjske strane prozora i, činilo se, čekala da dođem po nju.

Ustala sam, otvorila prozor i uzela ju. Izgledala je više uništeno i pohabano nego prošli put kad sam ju vidjela. Odjednom, osjetila sam kako ju vjetar vuče iz mojih ruku. Zatvorila sam prozor i stavila vjetar da kuca po njemu i pokušava ući, ali ne može. Neću mu to dopustiti.

Pogledala sam prema knjizi u svojim rukama i pustila ju. Ona je poletjela i iz nje je počela teći rijeka slova. Izgledala je poput nekakvog glasa knjige koji se ne može čuti, nego ga treba pročitati. Pa sam ga i počela čitati.

Knjiga mi je rekla kako ju je vjetar nosio uz Planinu straha i kraj Zmajevih kotlina. Nosio ju je kroz Dijamantne špilje, preko Zele-

Ema, 4. c

nog jezera i kroz Brončanu, Srebrnu i Zlatnu šumu. I kroz Vilinsku šumu. I preko Feniksova brda. Nosio ju je preko Dolina jednoroga, Grifinskog gorja, uz Pegazove oblake i Vrtače Dobrih divova. Rekla mi je da ju je spustio kraj Potoka hipogrifa i da se zatim vratila ovamo.

Sad sam znala da stvarno želi biti ovdje. Biti moja. Postala je moj dnevnik. Nešto poput dnevnika jer nisam u nju zapisivala datume i događaje koje sam doživljavala svaki dan. U nju sam zapisivala i opisivala samo najvažnije događaje iz svog života, a ovo je bila prva priča koju sam u njoj napisala.

Celia, 5. b

Moja obitelj

Moja obitelj
je samo moja,
danima
punih veselih boja.

Moja obitelj
je tvrđava snažna,
u njoj je svaka
ružica važna.

Moja obitelj
je Sunce što sja
jer svaku tugu
otjerat zna.

Iva Š., 6. a

Vukovar

Tuga, ljutnja i žalost
Da tako ljudima ode mladost.
Svi u strahu!
Cijelo djetinjstvo

nestalo u jednome mahu.
Pláč, jad i bijeda.
Za izlazak iz Vukovara
svaki se čovjek reda.

Za grad koji su se borili,
herojima hvala!

A najviše hvala svoj ljepoti
koju nam je naša domovina dala.

Sven, 8. b

Obala mora

Dok je izlazilo sunce, stajala sam na jednoj sivoj stijeni i promatrala uzburkano more. Gledala sam u visoke valove dok je puhao jaki vjetar.

Valovi su se valjali po moru poput nekog malog, sretnog djeteta. Donosili su sreću u moje srce. Raširenih ruku osjećala sam nalete već poznatog vjetra. Kapljice su stalno padale na moje lice. Visoko na nebu vidjela sam pokoji oblacić. Modro more se polako smirivalo dok sam ja udisala svježi zrak koji je donio vjetrić. Vazdazeleni borovi, koji su rasli blizu obale, mirisali su na smolu. U plićak su doplivale ribe, a rakovi su se probudili. Svile-no more se smirilo. Na cijeloj obali je zavladao spokoj i mir. Prve zrake sunca su sijale na moje lice poput iskre. Zatvorenih očiju, slušala sam zvuk mora i galebova te sam upijala miris oceana.

Otvorivši oči, vratila sam se u stvarnost. Još jednom sam pogledala beskrajno more, blještavo sunce, zelene borove i staru sivu stijenu pa sam otišla natrag kući.

Lucija, 4. c

Marita, 5. c

Ljepota napuštene obale

Podne je, a ja sam na moru, na napuštenoj obali. Oblačno je i sivo, no i dalje vidim svoju sjenu koja me prati poput blizanke. Vrlo je lijepo, tiho i modro.

Osjećam pijesak bez i najmanjeg kamenčića, neuobičajene boje – intenzivno narančaste. Ovdje su i potopljene kule, vjerojatno je neko zaigrano dijete ovdje bilo i sagradilo ih. Taj prizor je bio nešto što bih svakako ponovno htjela vidjeti, ali ipak ne koliko i valove koje je valjao hladan i snažan vjetar. Moglo bi se reći da izgledaju poput palačinkica koje se motaju oko nekog plavog, pjenastog pekmeza od mora. Njušim njihov miris, no on uopće ne miriše na neke toplo pripremljene palačinke, već na hladnu morsku sol. Ona se može vidjeti na koptcu nekog starog broda koji je nekoć bio tu. Baš na ovom pustom mjestu.

Ne mogu razumjeti zašto su ljudi napustili ovo čarobno mjesto pored dubokog, nemirnog mora. Ja ga neću napustiti. Svakog podneva ću se vratiti ovamo da ponovno doživim, osjetim i vidim ovo sretno mjesto.

Nola, 5. c

Hoće li se ikada sve vratiti u normalu?
Sjećanja na stare trenutke.
Rukovanja, zagrljaji...
Opsjednutost.
Hoće li svemu uskoro biti kraj?
Tračak nade u meni gori.
Razna pitanja motaju mi se po glavi.
Trnci prolaze tijelom.
Strah.

Nela, 8. b

Zagrljaj mora

Ljeto je. Svježe jutro. Sjedim na žalu uz more. Lagan vjetar piri kroz moju kosu. Sunčan je dan, nekoliko pahuljastih oblaka je na modrom nebu.

Promatram more i nježne, lagane valove. Osjetim ih na koži. Osjetim i pijesak. Zrake sunca obasjavaju more. Valovi se sudaraju sa žalom. Gledam u daljinu. Ne vidim kraja moru. Srebrnasti valovi čine mi se beskrajnima. Ustajem i prilazim moru. Ulazim u njega. More mi sad seže do gležnjeva. Vruće je, a valovi postaju sve veći. More je tako slano. Hodam uz obalu. Valovi su srednje plave nijanse koja mi se jako sviđa. Prilazim stijenama uz obalu o koje udaraju valovi. Svakim udarom oni se pjenušaju. Sjedam na stijenu. Gledam daleko prema obzoru. U daljini ugledam svjetionik. More je tako svježije. Zove me k sebi. Zaplivam. Nakon što sam se malo udaljila od obale, stanem plutati na leđima. Jedan val me uhvati. Osjećam se kao da me zagrljio. Njihao me i nosio po moru, ali ne daleko. Njegov miris i šum bili su ugodni. Sunce se još više popelo na nebu i bilo je sve više vruće.

Napokon sam zaplivala prema obali otkud sam čula zov galebova. Dok sam plivala, slušala sam zvonjavu s obližnje crkve. Stigla sam do obale i zakoračila na vrući pijesak. Bacila sam posljednji pogled prema moru, prije odlaska, i u daljini ugledala jedrenjak kako spokojno plovi.

Celia, 5. b

Una, 1. c

Moj val

Bio je lipanj, vrijeme mog rođendana. Otac me odveo na plažu. Nisam znao zašto me ostavio samog te zašto se uputio kući.

Napuštena plaža na kojoj sam se nalazio jako je mirna. Mali su valovi tiho udarali pješčanu obalu. Bila je obasjana suncem. Vruće je pa sam ušao u more. Ono je bilo plitko. Hodao sam njime sve dok nije postalo duboko. Zaplivao sam do stijene. Nekoliko sam puta skočio s nje te sam se vratio na plažu. Na njoj sam ugledao kornjaču. Bila je spora kao puž i zelena poput trave. Uputila se prema moru i odjednom je nestala. Tihu, mirnu plažu udario je veliki, ljuti val. Ohladio je sav pijesak. Hodao sam i iznad plaže sam ugledao malo naseljeno mjesto. Kamenim stepenicama sam se popeo do njega. U njemu je bila trgovina i dvanaest kuća. Zaputio sam se prema trgovini i kupio hranu. Vratio sam se na plažu te sam sjeo. Gledao sam zalazak sunca i jeo. Nebo iznad plaže puno zlačanih zvijezda sjajilo se. Odjednom je zapuhao jaki vjetar koji je nosio sve pred sobom. Nastali su veliki valovi.

Nekoliko minuta nakon što je vjetar zapuhao moja je obitelj došla automobilom po mene. Vratili smo se kući te sam tamo ugledao sve svoje prijatelje. Shvatio sam da me otac ostavio samog na plaži kako bi mogli organizirati moju rođendansku zabavu.

Matej, 5. c

3. c

Ljepota valova

Ležim na obali. Slušam, gledam, osjećam. Sve je jednostavno ugodno i savršeno.

Valovi udaraju o stijene i ljeskaju se na Suncu. Divan je ljetni dan. Sve što se čuje su krikovi galebova i valovi. Ah, valovi! U njima nalazim svoj mir. Izazivaju u meni sjetu. Podsjećaju me na prošla ljeta. I tada je vjetar nježno puhao mrseći kosu prolaznicima i stvarajući te divne valove, a ribe su veselo iskakale iz mora, zamahnule repom i opet utonule u beskrajno plavetnilo. Svjetlucavi valovi uzimali su pijesak, kamenčiće i školjke. Povukli bi se i vratili, a s povratkom su donosili nove predmete. Čisti, blistavi i modri kao nebo, opuštaju me. Pomoću njih zaboravljam na vrijeme i sve oko sebe.

Promatrajući valove i obalu mogla bih provesti sate. Zbog njihova beskrajna savršenstva.

Iris, 5. b

Prijateljstvo

Tko je pravi prijatelj?
Onaj koji pomaže?
Onaj koji je dobar prema tebi?
Onaj koji nije škrt?
Onaj koji čuva tajne?
Onaj koji te ne tuče?
Onaj koji nikada ne prekrši obećanje?
Onaj koji te nikad ne bi prevario?
Pokušaj otkriti sam.

Da je meni biti pas

Da je meni biti pas
bilo bi fljas-fljas-fljas.
Bila bih tužna, bila bih vesela,
skakala i plakala.

Zimi se sanjkala, ljeti plivala
a u proljeće svuda šetala.
U jesen bih se cijele dane
sa svojim ukućanima mazila.

Moja domovina

Moja domovina je:
Korčula koju sam bosa prehodala,
i Zlatni rat gdje sam valove hvatala,
i Hvar gdje sam lavandu mirisala,
i Sakarun gdje sam pješčane kule gradila,
i Zadar iz kojeg sam tati avionom letjela,
i Šparadići gdje svake godine ronim, plivam, veslam,
i Rastoke gdje sam vodopade gledala,
i Plitvice gdje sam od munja bježala,
i Sveti Martin na Muri gdje sam u bazenu
plivala i jelene hranila,
i Koprivnica gdje se svake praznike na pijetlu vrtim,
i Županja gdje sam Savu iz mog Zagreba
vidjela.

Domovina je
sve to
i još
mnogo,
mnogo više!!!!

Ena, 3. b

Vito, 1. b

Bruna, 2. c

Vida, 3. b

Moja staza

Svatko ima svoj život, svoj put. Moj put traje deset godina.

U zadnje vrijeme često zaplačem kada mi je teško. Sve mi je teže izdržavati s mlađim bratom i sestrom. Mlađi brat me često udara, a sestra često plače. Kada sam imao nastavu na daljinu, bilo mi je jako teško. Mislio sam da ću poludjeti. Uz pomoć mojih roditelja i ohrabrujućih poruka moje učiteljice uspio sam nastaviti dalje. Čvrsto sam odlučio da ću ići svaki dan korak po korak. Nije mi lako niti na nogometu. Tamo ne igram utakmicu koliko bih želio. Treniram redovito, ali to opet nije dovoljno. Ipak, ne odustajem. Idem dalje.

Sada sam baš zadovoljan zato što je počela škola. Nadam se da će ovakav način nastave što duže trajati.

Jakov, 4. a

Maša, 2. b

Slova

A- Nacrtaj krov, ali bez kuće,
Dvije strane crtom spoji.
Gle! Na papiru slovo stoji.

B kao baka, balon ili buha,
Ja sam ravna crta s dva trbuha.

Kad se slovo O napola obriše
Ili polumjesec na nebu ispiše,
Sve je to C – ni manje, ni više!

Č- Lako ćete me pronaći, samo se
Kvačica na slovo C zakvači!

Ć- Imam manju kvačicu jer sam
Malo mlađi,

Č je moj jači brat, ali ja sam slađi!

D – Ravna crta i trbuščić od
Glave do pete.
Svaki put uz sladoled
Dvaput me se sjetite!

DŽ – D i Ž zajedno u džipu i
Do džungle skoče,
Ruku pospreme u džep,
A prst u džem umoče!

Đ – Đurđica i đumbir
Prijatelja dva,
Mirisa smo jakog – nije
Za svakog!

E – Ravna duga crta, tri
Tanje sa strane,
Kao češalj s tri zuba
Ili na stablu suhe grane!

Slovo E bez donje crte
Često greška nije,
To se samo slovo F
Kao frajer smije.

Da ne bi dodali kosti,
Da u posjet ne dolaze gosti,
Crtica pretvori C u G
I spriječi sve ludosti!

H – Sa mnom se cijela
Abeceda ponosi,
Prvo slovo Hrvatske
Uvijek se u srcu nosi!

I – Molim da se nitko ne uvrijedi,
Ali najtanje sam slovo
U abecedi.

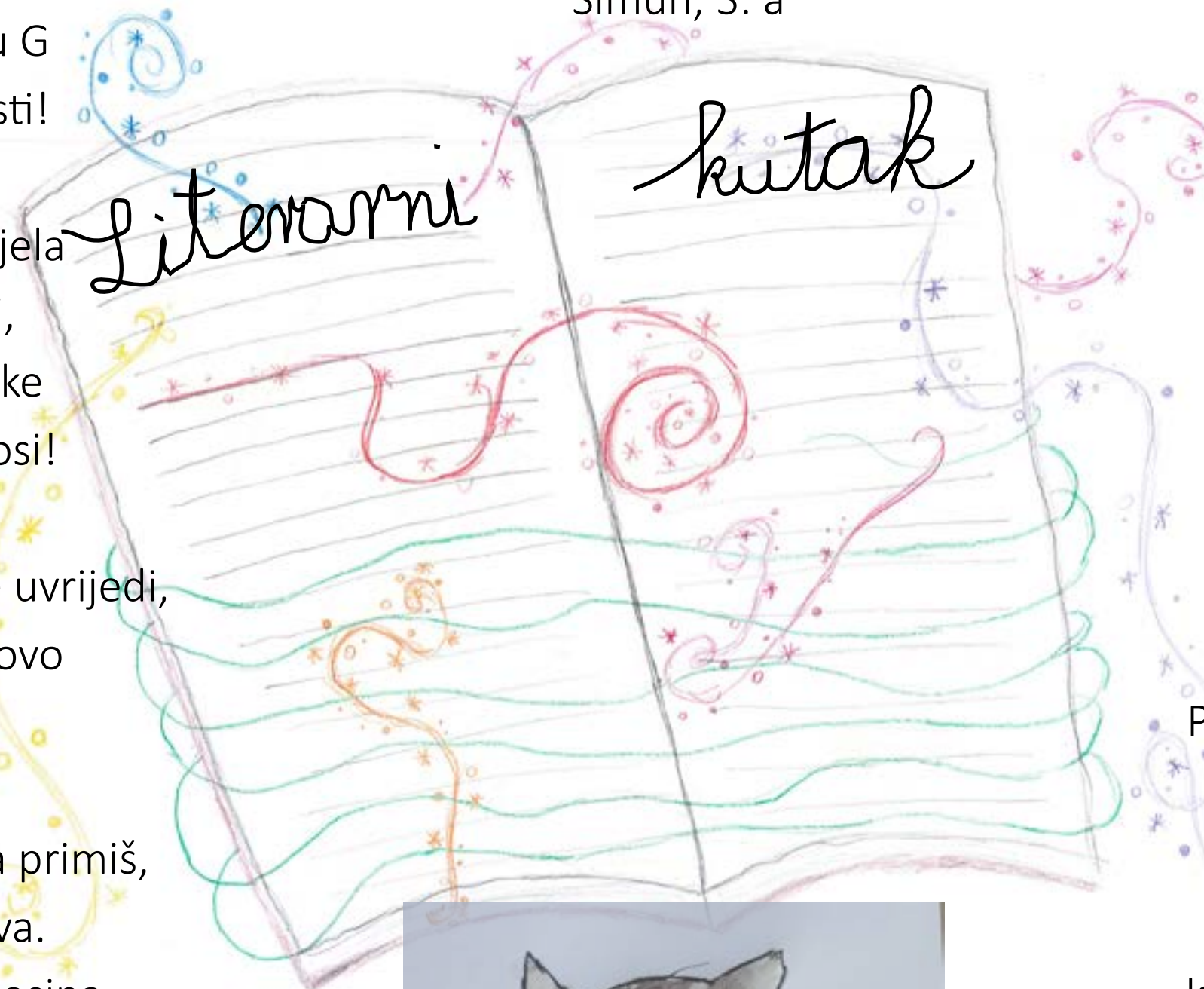
J – Kad dršku kišobrana primiš,
Sjeti se ovoga slova.
Bez mene ne bi bilo Josipa,
Jure i Jakova.

K – Poput kliješta ili raka,
Ja sam slovo s dva kraka.

L – Produžetak sam slova I,
Najbolji smo prijatelji!

Šimun, 3. a

Tena, 1. b

LJ – Iako smo različiti,
Zajedno smo veći.
Ljubav, obitelj i prijatelji
Bez nas ne možeš izreći.

Crta gore, crta dolje,
Crta gore, crta dolje,
To sam ja – slovo M,
Piši me do milje volje.

Crta gore, crta dolje,
Crta gore... Hej, nema više!
Upravo se tako N piše!

NJ- N i J skupa se penju
Po pustinji i kamenju.
Još ću i ovo reći:
Nećete naći tim ljepši i veći.

O – Uz osmijeh ću reći ovo:
„Najokruglije sam slovo!“

P – Jedna ravna crta, okruglasti nos.
Ja sam za pet, abecedin ponos.
R – napiše se slovo P, kod trbuha
Se crta doda.
Ja sam slovo što na dvije noge hoda.

S – Nemam točke, nemam pruga,
Ja sam slovo što vijuga.

Š – Kao i za slovo S, isto
Pravilo vrijedi.
Tek ja sam malo ljepše,
Na glavi mi kruna sjedi!

Kad jedno slovo I drugom
Legne na vrh glave,
Zajedno slovo T naprave.

U – Ja sam osmijeh od uha
Do uha
Kad se najdraže jelo kuha!

Okreni A naopako, crticu obriši,
Dobili smo slovo V.
Pokušaj, napiši!

Z – Crta gore, ista takva dolje
I kosa što ih spaja,
Bez mene nema ni Zagreba
Ni zmaja!

Ž – Na kraju abecede stojim
I nikog se ne bojim!
Da bih bio snažniji i jači,
Slovo Z kvačicom označi!

David, 4. b

Zmaj i zec

Princ i princeza piju čaj i uživaju na terasi. Iznenada čuju riganje vatre pa odu u dvorac i vide maloga zečića kako bježi od zmaja. Zmaj može pričati razne riječi pa kaže malomu zečiću: „Nemoj bježati od mene! Ja sam dobar zmaj!“ Zmaj je bio jadan i bolestan. Princ i princeza mu odlučiše pomoći. Princeza ode svom ocu čarobnjaku. Čiribu-čiriba i zmaj je ozdravio! Noć je već stigla.

Tena, 1. b

Pavle, 1. d

Ana, 3. c

Čudovište i Marshmallow

Jednom davno sanjao sam da je princeza bila čudovište. Princeza se zaljubila u Marshmallow, a on u nju ne. Jedne je noći princeza otišla u šumu i izgubila se. Našla je neku malu kolibu u kojoj je bila vještica. Vještica joj je rekla da ju može pretvoriti u čovjeka ako joj da svoj glas, ali ako ne poljubi onoga u koga je zaljubljena, neće više biti čovjek. Tada bi ta vještica postala kraljica. Princeza je poljubila Marshmallow. Taj ih je poljubac spasio. Princeza je ponovno postala čovjek, a vještica je umrla.

Sven, 1. a

Riječi posvećene prof. hrvatskog jezika

Vesni Dresto

Izreka kaže da velike stvari počinju malim koracima, pa je tako nekako bilo i tog dana dana. Razgovor u zbornici je te kao ovako nekako:

„Vesna, imate li minutu? Predajem Vašem razredu njemački, a njih je ionako puno kod Vas na dramskoj, pa ako ste za, mogle bismo...“ Kolegica Vesna Dresto mogla je reći ne. Mogla je reći da joj se ne da, da ima ionako puno posla s radijskom i dramskom skupinom, da priprema učenike za Lidrano. Mogla je odbiti prijedlog i nitko joj to ne bi niti najmanje zamjerio. No poslušala me, nasmiješila se i rekla: „Zašto ne?“ I iz tog odgovora razvila se priča koja je zauvijek povezala njemački jezik i Trnsko s Vidovcem i Hrvatskim narodnim kazalištem u Varaždinu. Priča koja je našim učenicima pružila priliku da samopouzdanom govore njemački i nastupaju na daskama koje život znače uz bok s vršnjacima iz cijele Hrvatske i okolnih zemalja, a nama učiteljima da se bolje povežemo i jako puno naučimo jedni od drugih.

Predstave „Otac, sin i magarac“, „Cvrčak i mrav“, „Klupa“, „Djed i repa“, zbog pandemije koronavirusa nikad postavljena „Alisa u zemlji čudesa“ te radijska emisija o dramskim igrama u Varaždinu vrhunac su našeg rada i suradnje – naše drage Vesne koja je s dramske strane pripremila tekstove za izvedbu i pripremila učenike, kolegice Marele Kovačević-Đukez koja nas je podržavala scenografijom i kostimima te nas učiteljica njemačkog jezika, koje smo s jezične i or-

ganizacijske strane radile svoj dio posla. Mi smo se svake godine mijenjale, ovisno o tome čiji su učenici nastupali, no Vesna je bila uvijek tu, s velikim znanjem i iskustvom, uživala je u svakoj od njih. Mnogi ne znaju, no priprema predstave, pa još i na stranom jeziku, jest višemjesečni mukotrpan posao koji zahtijeva redovit rad i puno uloženog vremena svih sudionika, no nagrada je beskrajn ponos kad pod svjetlima reflektora, na velikoj pozornici Hrvatskog narodnog kazališta i pred punim gledalištem ugledate svoje učenike. Još trenutak prije, dok je trema bila na vrhuncu, hrabрили ste ih i tješili, a sad su pred vama, sigurno i ponosno izgovaraju tekst koji ste toliko puta ponovili da ga znate napamet. Ogromne su to emocije i velika stvar, a mi se nadamo da će nas Vesna i dalje pratiti na tom putu, makar kao moralna podrška i dragi gost u gledalištu. Liebe Vesna, danke für alles!

Ihre Ines, Nikolina und Sanja

Pismo razrednici, Dami s velikim D

Kad pomislim na profesoricu Vesnu Dresto, moju dragu rasku, vidim Damu s velikim D, držanjem, stavom, blagim, šarmantnim, ali i autoritativnim glasom. Uživala sam u svakom satu hrvatskoga jezika, ali i sata razrednika zato što su uvijek bili više od običnog školskog sata. Davala nam je savjete te dijelila s nama životnu mudrost. Najviše se volim prisjetiti početka njezinog sata. Uvijek pozitivna, uvijek vesela. U vrijeme testova i ispitivanja, ona nas je tješila. Umirila bi nas i govorila kako će brzo svemu tome doći kraj.

Zbog nje sam zavoljela književnost. Svojim načinom predavanja i najdosadnije gradivo pretvorila bi u zanimljivo.

Brinula je o svima u razredu i činilo nam se da je uvijek bila na našoj strani. Borila se za nas kada god je stigla i kada je god trebalo. Znala sam da mi uvijek raska „čuva leđa“.

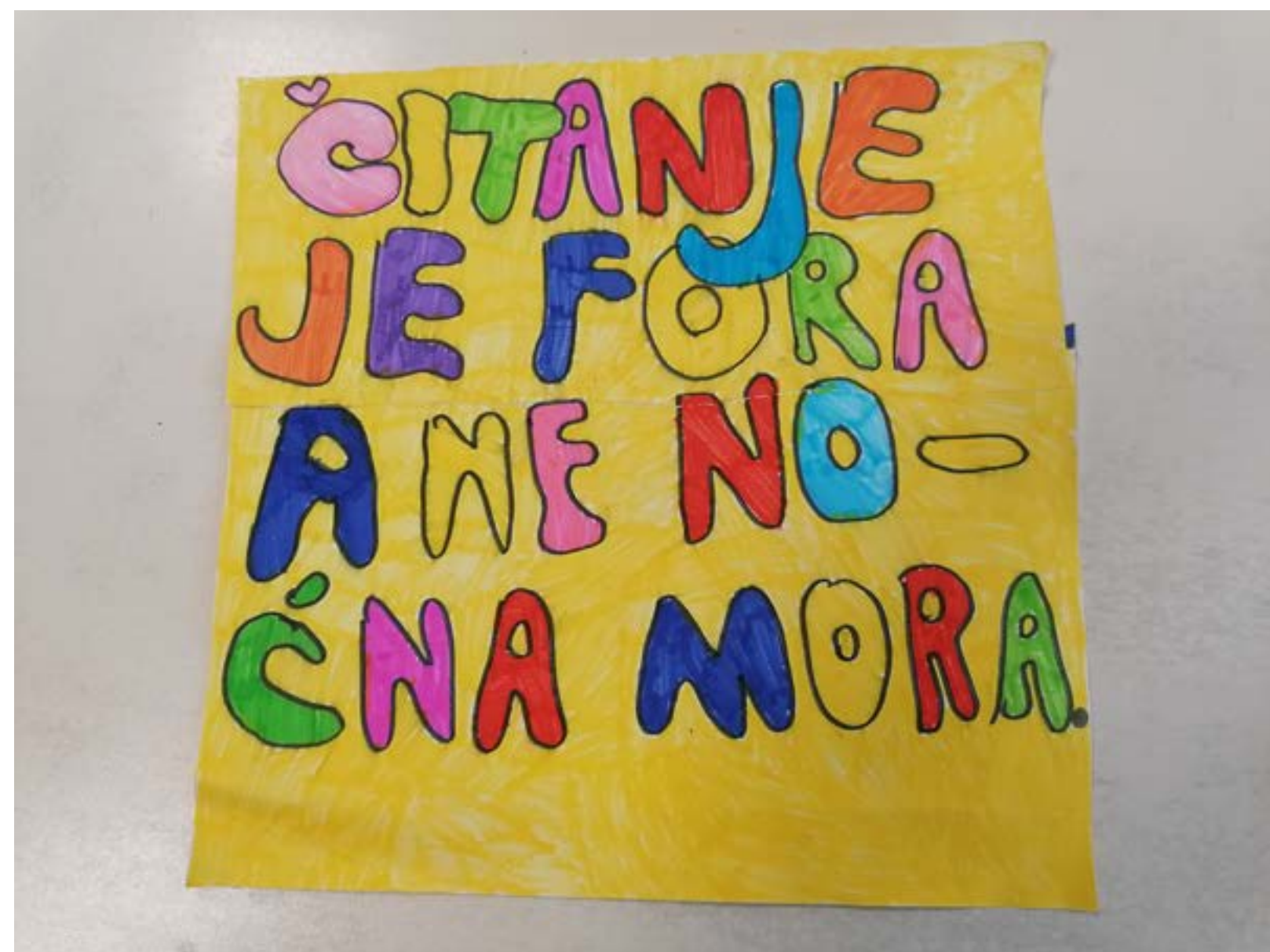
Pripremala nas je za nastavak školovanja, srednju školu, nove školske i životne izazove. Naučila me da budem onakva kakva želim biti, otvorena, spontana i hrabra. Nikada nije sumnjala u mene. Kada sam trebala neku važnu školsku obavijest javno pročitati i kada bi me uhvatila trema, uvijek bi rekla: „Ma to će Laura odraditi bez problema, ne sumnjam ja u nju.“ To mi je jako puno značilo jer sam znala da vjeruje u mene i da ja to mogu.

Često nas je uključivala u razne projekte, priredbe i natjecanja. Zajedno smo snimali „jinglove“ za školski radio.

Ono što će mi zauvijek ostati u pamćenju jest predstava koju smo radili za smotru na njemačkom jeziku. Pripremala nas je i davala nam savjete. Sjećam se posebno jednog sata kada se zapravo nitko nije pripremio kako spada te smo svi došli nenaučenog teksta na probu. Uh, što se tada naljutila na nas!!! Tada nam je rekla da za sljedeći put moramo naučiti tekst te da će, ako ne naučimo, promijeniti glumce. Sljedeći sat svi smo došli spremni, naučenog teksta, ali smo toliko loše glumili da raska više nije mogla biti ozbiljna i samo je prasnula u smijeh i rekla: „Pa, djeco moja, ovo je strašno!“ Naravno, svladali smo mi taj tekst na njemačkom jeziku, dobro smo se zabavili i uspješno odglumili predstavu. I danas se tih proba vrlo rado sjećam...

Draga razrednice, hvala Vam na svemu. Naučili ste me kako da budem mlada djevojka s vlastitim stavom, razmišljanjem i željama. Želim Vam zahvaliti na golemoj strpljivosti za sve godine i vrijeme koje ste proveli s nama. Hvala za ljubav koju ste nam nesebično davali. Hvala Vam što ste vjerovali u nas. Hvala Vam što ste vjerovali u mene i onda kada i ja sama nisam.

Vaša bivša učenica Laura

Dora i Nika, 3. a

Grafiti

Radili smo slogan vezan za čitanje, u obliku grafita. Na papiru smo trebali pokazati da je čitanje zabavno i dobro za život. To smo bojali u paru, flomasterima, a mogli smo i nešto nacrtati. Kad smo bili gotovi, radove smo stavili na ploču. Izgledali su baš zanimljivo pa smo svi bili ponosni na sebe.

Lana i Una, 3. a

Fran, 3. a

Patrik i Dominik, 3. a

Šimun i Borna, 3. a

„Kad” se male ruke slože ili „Nitko nije otok”...

...sami izaberite naslov, a nama je bitna poruka. Što nastaje kad se ujedine talentirani i uporni školanci, i to ne samo iz jedne škole? Ovaj projekt nastao je kao suradnja učenika iz dvije zagrebačke škole, naše škole OŠ Trnsko i OŠ Cvjetno naselje. Recept je jednostavan: uzmete mrvicu znanja, prstohvat suradnje, svemir upornosti i gdje će vam biti kraj? Baš kao i našim dečkima, Filipu, Franu i Davidu, koji su ove zime u Parku mladenaca snimili [spot](#). Kako je to izgledalo, pogledajte i poslušajte.

Spot smo snimali vrlo raspoloženi. Morali smo čekati savršene uvjete, ali na kraju, ipak, uspjeli smo. Tijekom snimanja imali smo male poteškoće s kamerom i montiranjem. Bilo je jako zanimljivo i nadam se da će biti još ovakvih projekata.

David i Filip, 6. c

Ljubavni rječnik

LJUBAV

Ljubav je kad se netko lijepo ponaša prema nama. (Maria, 1. d)

LJUBAV NA PRVI POGLED

Kad se cura i dečko prvi put vide i odmah se zaljube. (Karla, 1. d)

TRAGIČNA LJUBAV

Kada netko kaže ili napravi nešto loše pa se ljubav prepolovi. (Lucija, 1. d)

ZABRANJENA LJUBAV

Kada ti mama i tata zabrane da se zaljubiš. (Filip, 1. d)

LUDA LJUBAV

To je kada se netko zaljubi u nekoga i poludi od ljubavi. (Ante, 1. d)

SLIJEPA LJUBAV

To je ljubav koja je pred tobom, a ti ju ne vidiš. (Lana, 1. d)

Klara, 1. b

Kurjan, 1. c

Erik, 1. a

Mia, 1. d

Tija i Pavla, 2. b

Fašnik

Fašnik je dan iz snova,
I jedna i druga pustolovina nova!
Po svim kućama slatkiši se dijele,
Svim ljudima prazne se zdjele.

Fašnik je prekrasan dan,
Hajdemo ga pretvoriti u san!
Svi pod maskama šeću,
Djeca radosna u povorku kreću!

Sve što je lijepo nije vječno,
Zato ćemo se sa Fašnikom pozdraviti vješto.
No to nije zbogom,
Samo doviđenja do godine nove!

Lucija, 4. a

Magdalena, 6. a

Nevjerojatne maškare

I hrvatski i svjetski karnevali poznati su po dobroj zabavi i izuzetnoj kreativnosti.

Maškare, fašnik ili karneval u Hrvatskoj ima puno naziva. Karneval je došao od riječi Halloween (Noć vještica) koji se održava zadnji dan mjeseca listopada (31. listopada). Hrvatske maškare održavaju se dan prije blagdana Pepelnice u veljači. Priprema za velike karnevale najavljuju se još u siječnju. Hrvatska ima poznate karnevale koji su čak poznati i u svijetu.

U Hrvatskom primorju se već na blagdan Sveta tri kralja najavljuju maškare. Antonja u Kastvu posebno se obilježava početkom 17. siječnja. Buše u Baranji maskirani su sudionici (buše) koji izlaze tek u pokladni ponedjeljak i utorak. Sudionici se dijele na lijepe i strašne maske. Strašne buše imaju zamaskirana lica i glavu. Međimurski fašnik održava se od 1954. godine, i to čak tri dana, u gradu Čakovcu. Čakovcem tada prođe više od 2000 sudionika iz cijele Republike Hrvatske i inozemstva. Program je podijeljen na svjetski, dječji i tradicijski fašnik. Paški litnji karneval je najstariji ljetni karneval. Riječki karneval održava se od 1982. godine. Samoborski fašnik najveća je i najzabavnija turistička manifestacija Grada Samobora s tradicijom koja traje još iz 19. stoljeća.

Brojni su svjetski karnevali. Brazilski karneval najveći je karneval u svijetu. Najveći karnevali su u gradovima Rio de Janeiro, Sao Paulo i Salvador. Oni privlače najviše posjetitelja. Karneval u Rio de Janeiru 2011. godine privukao je 4,9 milijuna posjetitelja, od čega čak 400 000 stranaca. Venecijanski karneval je u Italiji najpoznatiji karneval. Taj karneval zabilježen je 1268. godine i on je najstariji karneval. Schemenlaufen je njemački karneval. Svake četiri godine karneval se održava i u Imstu (Austriji). Karneval Binche je karneval koji se izvodi tijekom pokladne nedjelje, ponedjeljka i utorka. Star je čak 600 godina.

Svjetski i hrvatski karnevali različiti su tematski i popularnošću, međutim, toga dana bilo gdje u svijetu bilo tko može postati ono što želi.

Učnički radovi s Likovnog natječaja za naslovnicu školskog časopisa „TRN“

Gabrijela, 7. a

Maja, 8. c

učenci 2. b razreda

Iris, 5. b

Eva, 7. a

Tanja, 7. a

Sara, 7. a

Učnički radovi s Likovnog natječaja za naslovnicu školskog časopisa „TRN“

Ana, 1. d

Ema, 3. c

Ivona, 1. d

Lucija A., 1. d

Lucija Š., 1. d

Elena, 3. c

Maria, 1. d

Lana, 1. d

Marija, 3. b

Ena, 3. b

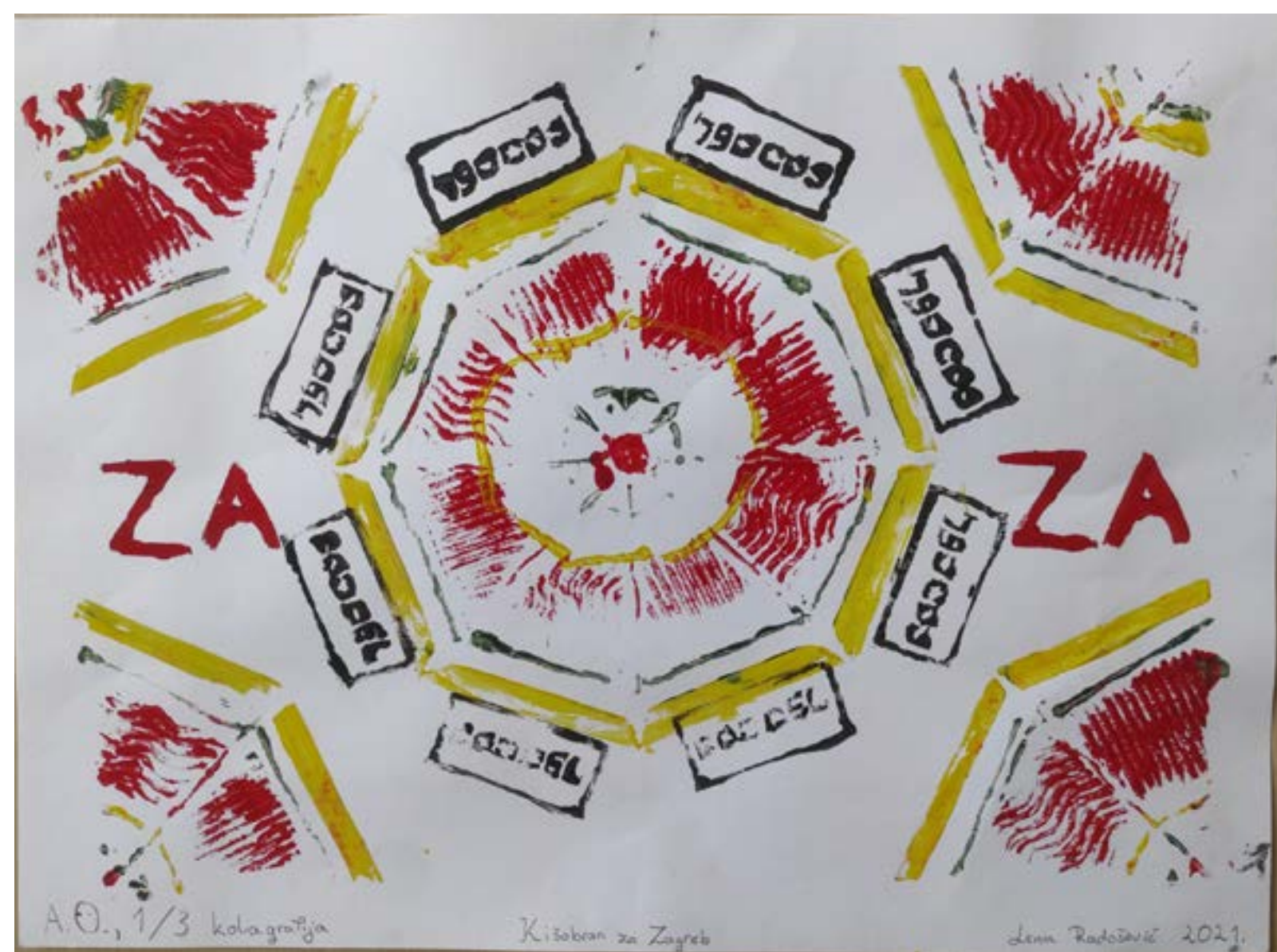
Jan, 4. b

Mia, 1. d

Celia, 5. b

Lena, 8. c

LIK 2021.

Tema, istraživanje, ideja, akcija! Nakon mnogo uloženog vremena i truda, naši radovi konačno su bili gotovi...

Veljača i ožujak bili su vrlo stresni za nas „likovnjake“. Valjalo se pripremiti za još jedan LIK, naš posljednji LIK u ovoj školi. Nakon mnogo istraživanja i pažljive razrade ideje, bacili smo se na posao. Bilo je tu i uspona i padova, ali to je sve dio procesa stvaranja dobrog likovnog rada. Nekoliko desetaka sati kasnije sve je bilo u savršenoj formi i spremno za slanje. Nela H. (8. b), Lena R. (8. c), Maja R. (8. c) i Dora C. (8. c) poslale su svoje radove kako bi još jednom predstavile svoju školu na natjecanju LIK. Trud im se isplatio te su postigle vrlo dobre rezultate na natjecanju.

Dora, 8. c

Maja, 8. c

Dora, 8. c

Nela, 8. b

Likovni kutak

Dora, 8. c

Ivan, 8. c

Lena, 8. c

Maja, 8. c

Petra, 8. c

Lana i Ivona, 6. a

Sara i Franka, 6. a

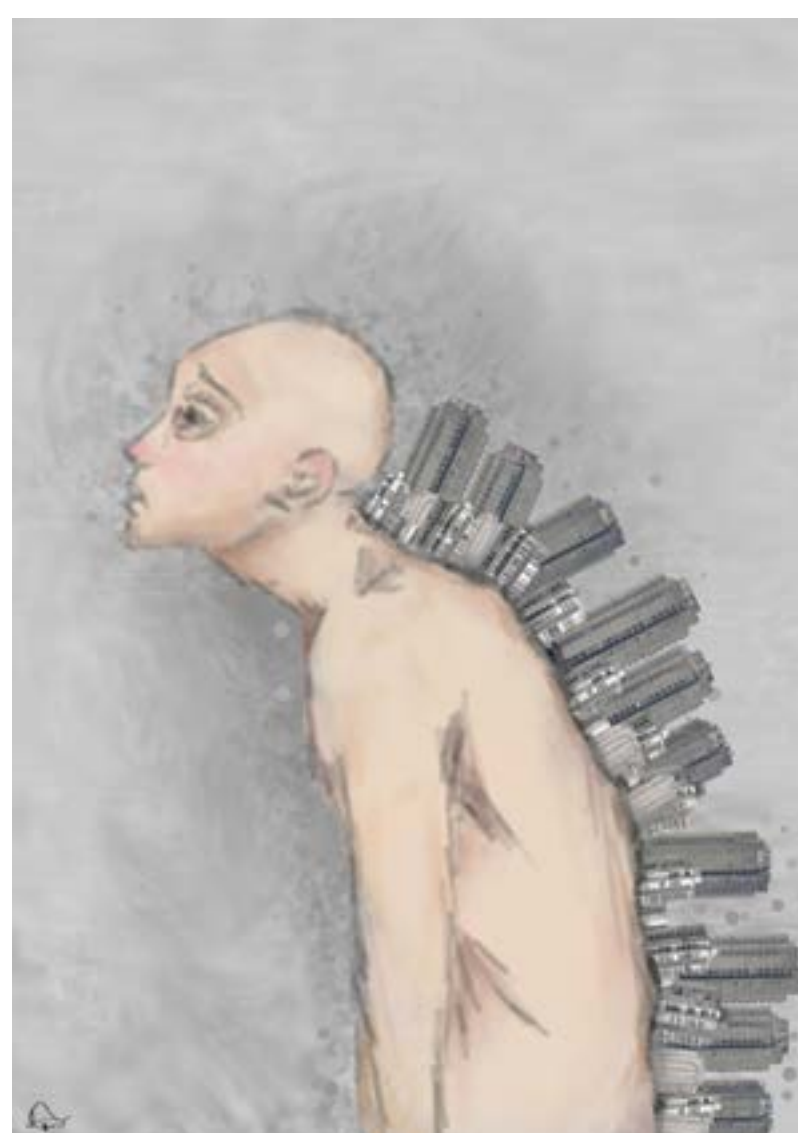
Roko, 8. c

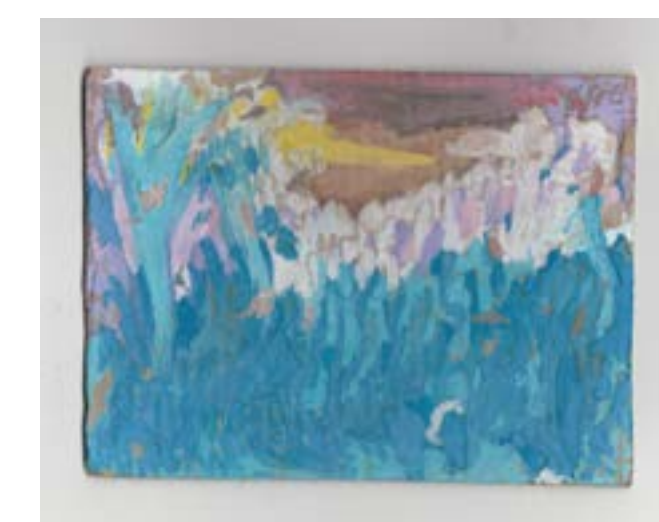
Lea, 8. b

Roza, 8. b

Lena, 8. c

Marko B., 8. b

Radionica koju ćemo pamti

Dana 6. svibnja 2021. profesorica Marela Kovačević Đukez pozvala nas je u Muzej suvremene umjetnosti na izložbu Ratka Petrića „Baciti istinu u lice“.

Čim smo stigli, podijelili su nas u tri skupine: forenzičare, arheologe i novinare. U skupinama smo radili zabavne i raznolike aktivnosti poput izrade plakata, skulptura i videozapisa. Svaka je skupina imala mentoricu koja im je pomagala. Glavni zadatak svima je bio isti: otkrivanje istine. Na kraju su sve skupine prezentirale svoje radove i pokazale kako su otkrile istinu.

Izložba i radionice bile su interaktivne, poučne, zabavne i zanimljive pa mislimo da bi se svidjele svakom uzrastu.

Magdalena, Kristina, Katja, Leon i Ema, 8. a

Radionica u MSU

U sklopu suradnje s mentoricom i studentima Akademije likovnih umjetnosti, učenici 8. c razreda i Nela H., 8. b, sudjelovali su na radionicama u Muzeju suvremen umjetnosti na temu izložbe Ratka Petrića „Baciti istinu u lice!“

Lena R., 8.c

Najveće glazbeno natjecanje na svijetu

Od 1956. pa sve do danas na Eurosongu je sudjelovala 51 zemlja. Hrvatska sudjeluje od 1993. godine, a ove godine predstavlja nas Albina pjesmom „Tick-tock“.

Eurosong (također poznat kao Eurovizija) je glazbeno natjecanje između raznih država svijeta. Prenosi se putem nacionalnih radio i televizijskih postaja Europe okupljenih oko Europske radiodifuzne unije EBU. Festival je osnovan sredinom 1950. godine, a prvo natjecanje održano je 1956. godine u Luganu u Švicarskoj. Na prvom Eurosongu natjecalo se sedam zemalja, a od tada do danas sudjelovala je 51 zemlja. Najviše zemalja zabilježeno je 2008. i 2011. godine kada su 43 zemlje poslale predstavnike na najveće glazbeno natjecanje na svijetu.

Današnji sustav glasanja bodovnom skalom uveden je 1975. godine. Na samom početku Eurosonga do kraja 90-ih glasati je mogao samo žiri. Od tada je u nekim zemljama uveden „televoting“ koji će u potpunosti biti operativan 2004. i trajati do 2009. godine. Kako bi glasanje bilo zanimljivije i manje predvidljivo, EBU odlučuje vratiti žiri na Eurosong 2009. godine. Pet članova žirija iz svake zemlje glasa tijekom Eurosonga te njihovi glasovi čine 50 % glasova. Preostalih 50 % dobiva se „televotingom“.

2004. godine uvedene su dvije polufinalne večeri nakon kojih slijedi finalna večer u koju direktno ide pet zemalja: Španjolska, Francuska, Velika Britanija, Italija i Njemačka.

Eurosong svake godine prati sve više gledatelja. 2011. godine pratilo ga je čak 114.5 milijuna ljudi. Zanimljivo je da su do danas Irci pobijedili čak sedam puta.

Hrvatska na Eurosongu sudjeluje od 1993. godine. 2020. godine Eurosong nije održan zbog pandemije koronavirusa, a 2021. godine predstavljat će nas Albina s pjesmom „Tick-tock“. Pogledajte tko su bili naši predstavnici:

Lana, 6.a

Iako je naša predstavnica Albina odradila odličan posao na pozornici i vrhunski predstavila Hrvatsku, nažalost nije prošla u finale Eurosonga 2021.

GODINA	IZVOĐAČ	PJESMA	MJESTO U FINALU
1993.	Put	Don't ever cry	15.
1994.	Tony Cetinski	Nek ti bude ljubav sva	16.
1995.	Magazin i Lidija Horvat-Dunjko	Nostalgija	6.
1996.	Maja Blagdan	Sveta ljubav	4.
1997.	E.N.I.	Probudi me	17.
1998.	Danijela Martinovi	Neka mi ne svane	5.
1999.	Doris Dragović	Marija Magdalena	4.
2000.	Goran Karan	Kad zaspu anđeli	9.
2001.	Vanna	Strings of my heart	10.
2002.	Vesna Pisarović	Everything I want	11.
2003.	Claudia Beni	Više nisam tvoja	15.
2004.	Ivan Mikulić	You are the only one	12.
2005.	Boris Novković ft. Lado	Vukovi umiru sami	11.
2006.	Severina	Moja štikla	12.
2007.	Dragonfly ft. Dado Topić	Vjerujem u ljubav	nije se kvalificirala
2008.	Kraljevi ulice I 75 Cents	Romanca	21.
2009.	Igor Cukrov ft. Andrea Šušnjara	Lijepa Tena	18.
2010.	Feminnem	Lako je sve	nije se kvalificirala
2011.	Daria Kinzer	Celebrate	nije se kvalificirala
2012.	Nina Badrić	Nebo	nije se kvalificirala
2013.	Klapa s Mora	Mižerja	nije se kvalificirala
2014. i 2015.	nije imala predstavnika.		
2016.	Nina Kraljić	Lighthouse	23.
2017.	Jacques Houdek	My friend	13.
2018.	Franka Batelić	Crazy	nije se kvalificirala
2019.	Roko Blažević	The Dream	nije se kvalificirala

Kako je nastala himna?

Povodom odlaska učiteljice glazbene kulture Valerije Vadocki Pejović u mirovinu, prisjećamo se dana kada se pod njezinim dirigentskim štapićem stvarala himna naše škole.

Ideja o stvaranju himne OŠ Trnsko potekla je sa sastanka Povjerenstva za proslavu 50. obljetnice škole jednog davnog četvrtka 10. siječnja 2013. Na prijedlog ravnatelja odlučeno je da će se objaviti natječaj za tekst pjesme na kojem će moći sudjelovati samo učenici OŠ Trnsko. Djeca su u kutiju, koja je bila postavljena u školskoj knjižnici, ubacivala svoje tekstove pod naslovom „Moja škola“. Nakon zatvaranja natječaja, na sastanku Povjerenstva izvršen je izbor. Dvije su pjesme dobile jednaki broj glasova pa je složena jedna pjesma od najboljih kitica obiju pjesama. Autori teksta pjesme „Moja škola“ su Dominik Brletić (6. d) i Ana-Marija Lukenda (7. b).

Nakon odabranog teksta pjesme otvoren je i natječaj za skladanje na zadani tekst pjesme „Moja škola“. Učenici su pjesmu skladali u školi prema uputama učiteljice Valerije Vadocki Pejović, a nekoliko je učenika predalo i svoje radove koje su pokušali napraviti kod kuće. Nakon završenog rada na skladanju na zadani tekst pjesme „Moja škola“, bilo je pet različitih melodija na isti tekst. Svoju su pjesmu imali četvrti, peti, šesti, sedmi i osmi razredi. Skladatelji su uz pomoć još nekoliko učenika zatim uvježbali svoje pjesme.

Na sastanku Povjerenstva za proslavu Dana škole predstavljena je matrica pjesme „Moja škola“ (instrumental bez vokala). Oda-brana je pjesma šestih razreda, a njeni skladatelji su Alessandro i Robert Vivoli, Tit Emanuel Medvešek (6. a) i Miljenko Buljanović (6. c).

Veliki je trud uloženi u ovaj projekt. Ipak, isplatilo se! Danas je Osnovna škola Trnsko jedna od rijetkih koja ima svoju službenu himnu, a u njezinu izradu te provedbu cijelog projekta bili su uključeni učenici 4. – 8. razreda te učiteljica Valerija Vadocki Pejović. Bez njihovog rada, truda i uloženog slobodnog vremena ne bi bilo toliko uspješno i izvršeno na tako visokoj razini.

Pjesmu „Moja škola“ prvi je puta izveo pjevački zbor OŠ Trnsko „Zvončići“ na priredbi povodom proslave 50. obljetnice OŠ Trnsko u ponedjeljak 27. svibnja 2013. u 18 sati.

Roza, 8. b

Riječi posvećene prof. glazbene kulture, Valeriji Vadocki

„Ajme, mama, ja si ne mogu zamisliti da radim sa svojim učiteljima!“ izgovorila mi je zgroženo kćer neki dan. „Kako je to?“ nastavila je znatiželjno. Isto pitanje ponavlja se iz godine u godinu i u razredu kada nove generacije učenika shvate da radim u vlastitoj osnovnoj školi i da su pojedini kolege bili i moji učitelji. Odgovor je uvijek: „Odlično!“ i onda skrenem na drugu temu jer su premali da shvate koja je to privilegija i čast.

Jedna od mojih učiteljica bila je i prof. Valerija Vadocki. Upoznala sam ju u 5. razredu kad je naš, vrlo živahan i veliki razred (svojevremeno sam nas izbrojila 36 na razrednoj fotografiji) preuzela od prof. Buntak koja je taman otišla u mirovinu. Smirena i stroga izraza stala je ispred nas, predstavila se, postavila jasna pravila ponašanja na satu. Tijekom istog sata rekla nam je da uz „Zvončiće“, zbor nižih razreda u školi, postoji i troglasni zbor viših razreda te je sve zainteresirane pozvala na audiciju. Sjećam se da sam uzbuđena, s tremom sjedila u učionici broj 1 na katu čekajući da audicija počne kad je djevojčica, koju sam površno znala, iz susjednog razreda pitala je li mjesto pored mene slobodno. Obje smo prošle na audiciji i od tada nadalje uvijek zajedno sjedile na probama, iako nikada nismo išle u isti razred, a kasnije niti u školu. Gotovo trideset godina kasnije od tog početnog druženja „na zboru“ još smo uvijek najbolje prijateljice i kume. Sjećam se i nastupa u Hrvatskom glazbenom zavodu, na smotri zborova, gdje smo mi, školski zbor iz Novog Zagreba, pjevali troglasno „Deposuit potentes“ na latinskom (Znate one pjesme za koje se ulovite da ih pjevujete i ne možete ih izbaciti iz misli? To je jedna od tih u mom slučaju.). Četiri godine proba, upjevavanja, nastupa, najrazličitijih tekstova i skladbi, uspomena i druženja na zboru, ne računajući znanje iz opće kulture koje nam je prenijela na satovima Glazbene kulture, dugujem prof. Vadocki. Uvijek prisutna i spremna pomoći i surađivati, nikad glasna i nametljiva – takva je bila i kao učiteljica i kasnije kao kolegica. Naučila nas je osnove glazbe, note i sviranja (da, mi smo na satovima glazbenog morali itekako svirati i čistiti instrumente za sobom alkoholom, prije dolaska sljedećeg razreda). Jedan mi je učenik nedavno komentirao „da mu je nova profesorica dobra, no da mu prof. Vadocki baš nedostaje“. Nedostaje nam svima, svatko je pamti po nečemu drugome, a ja je se baš svaki put kad mi glavom proleti poznata zarazna melodija sjetim i obavezno nasmiješim.

Ines Gašpert Junek, prof.

Naš prvi nastup – „Muzikaši“

Na satu Glazbene kulture slušali smo različite pjesme i tako došli do „Muzikaša“. Nakon par dana izabrali smo soliste, a ja sam bila prva. Drugi solisti bili su Roko, Mak i Maks. Dugo smo vježbali, a na kraju i snimili. Najviše me razveselilo što smo nastupali pred drugim učenicima. Svi su nas razredi slušali i gledali. Prvi smo puta tada nastupali na pozornici. Bila sam jako uzbuđena. Drago mi je što smo sve to napravili. Uvijek će mi ostati u lijepom sjećanju. Uživajte u našoj izvedbi „[Muzikaša](#)“.

Laura, 2. c

Festival dječje kajkavske popevke

20. rujna 2020. održan je 49. Festival dječje kajkavske popevke u Zlataru. Cilj je festivala njegovanje kajkavske riječi i popevke. Učenica Osnovne škole Trnsko Tamara Petrić predstavila se pjesmom „Picekova ružica“.

Ivona, 6. a

Life or wealth

What is the importance of life
What is the importance of wealth
What if darkness ended you with a scythe
You would no longer be inside of yourself

You would go high into the heights
You would go high above all sites
What would you ask yourself
Life or wealth

What if you had a family and were healthy
But you lived quite poorly
What would you ask yourself
Life or wealth

What if you had neither of those
What if you had naked toes
And a bad health
Would you rather have life or wealth

If a person experienced both paths
And asked them self
Life or wealth
The answer is clear as if you said
"What brought us together, my wife"
The answer would always be life

Alan, 6. a

Swimming

'Twas a night I couldn't forget
I had something to get

Is it a treasure, I thought to myself
Then I would bathe in wealth

Perhaps it's a game
But It would probably be lame

Could it be a screentime lackture
That would just make me have a mental fracture

At the end I finally figured out what I would get
I would get to be very, very wet

Alan, 6. a

Space

Space
The infinite place
The biggest mystery
In all of history

Space
The infinite place
Filled with the holes of darkness
Filled with pure emptiness

Space
The infinite place
With the eternal night
And a little bit of light

Space
The infinite place
Also known
As our home

Alan, 6. a

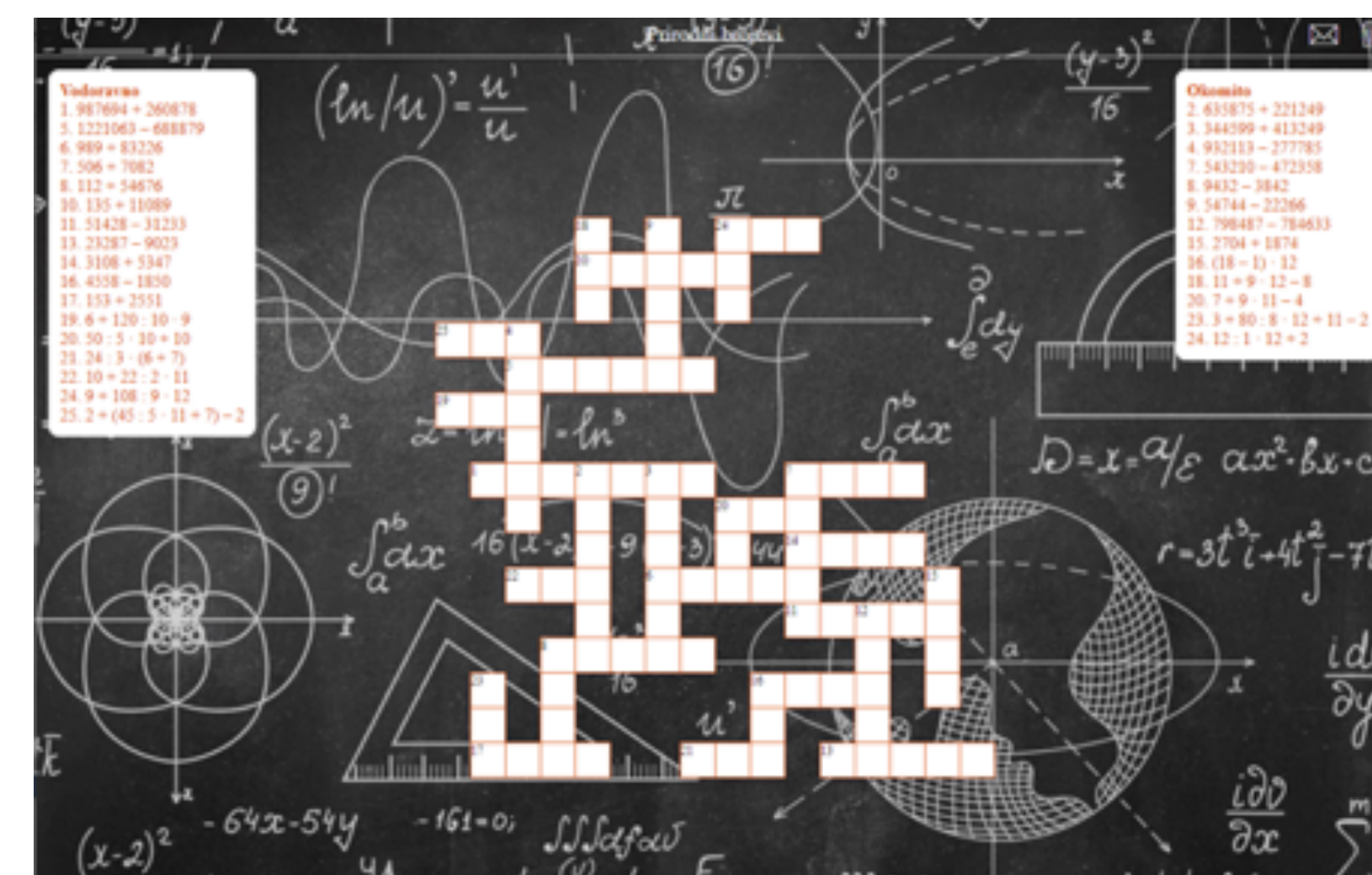

Večer matematike 2020.

U četvrtak 10. prosinca 2020. održana je „Večer matematike“ u OŠ Trnsko. „Večer matematike“ projekt je Hrvatskog matematičkog društva čiji je cilj popularizacija matematike te učenje i vježbanje uz igru i zabavu. Zbog pandemije ove školske godine „Večer matematike“ nije provedena kao inače u večernjim satima i uz druženje s roditeljima, nego je svaki razred za sebe u tjednu od 7. do 11. prosinca, ali uglavnom 10. prosinca, na zabavan i edukativan način provodio matematičke aktivnosti. Kako bi se i roditelji ipak mogli uključiti u provedbu projekta, s njima su podijeljeni online materijali. Ponosno možemo reći da je, unatoč pandemiji, ove godine sudjelovalo ukupno 550 učenika, učitelja i roditelja.

aktiv matematike

Noina Petrinja

Prošle jeseni iz prirode smo učili o brežuljkastom zavičaju. Učiteljica je svakome od nas zadala da opišemo jedan grad kao da smo turistički vodiči i prezentiramo ga razredu. Mogli smo napraviti plakat, prezentaciju ili ga predstaviti na neki drugi način. Moj zadatak je bio da opišem Petrinju.

Kada sam došao doma, mami sam rekao za zadatak i mama se odmah dosjetila da bismo mogli otići u Petrinju i snimiti kratki video. Rekla je da bi to moglo biti zanimljivo jer nitko osim tate, nije bio tamo. Tata inače snima i fotografira pa kada smo mu rekli za našu fantastičnu ideju, samo nas je pitao znamo li što je sve potrebno napraviti za film od 5 minuta. Nitko od nas nije bio u Petrinji, ali nije ni snimao film od 5 minuta pa nismo znali. Tata se samo nasmijao i rekao: „Može, sada ćete vidjeti što je sve potrebno za tako nešto. Treba se upoznati s izgledom grada i okolice, njegovom prošlosti, kulturom, gospodarstvom. Pronaći i odabrati najznačajnija mjesta i događaje u gradu kroz povijest i danas. To napisati u nekoliko rečenica, spremi se, obići sva ta mjesta, snimiti ih i sve to montirati u video od 5 minuta.“

Odmah smo krenuli u akciju. Mama i ja smo na web stranici grada Petrinje otišli u virtualnu šetnju, a tata je za to vrijeme tražio članke i pisao tekst. Iz šetnje smo se vratili jako umorni iako se nismo maknuli iz sobe. Nakon toga tata i ja snimili uvodnu priču, pogledali vremensku prognozu i odlučili da sutra rano ujutro idemo u Petrinju. Sve se dogodilo tako brzo da sam popodne morao naučiti tektove za mjesta koja smo odlučili snimiti. Želio sam da to bude nešto posebno jer se moja učiteljica školovala u tom gradu.

Jedva sam dočekao jutro, brzo smo se spakirali, tata je upalio navigaciju koja je pokazala da smo u Petrinji za predugih 45 minuta. Bio sam jako uzbuđen. Imao sam veliku tremu i nisam pri-

mijetio koliko se dugo vozimo dok tata nije stao. „Zašto smo stali.“- pomislio sam. Želio sam što prije doći u Petrinju, a onda sam skužio tablu na kojoj piše „Grad Petrinja, prijatelj djece“. Moje se veselje povećalo, a moja trema još i više. Tata je snimio nekoliko uvodnih kadrova i krenuli smo u centar grada. U parku na planu grada pronašli smo gdje se nalaze mjesta koja smo odabrali za snimanje. To su centar grada, Šetalište Josipa Jurja Stossmayera, crkva Svetog Lovre – zaštitnika grada Petrinje, gradska vijećnica, osnovna i srednja škola, učiteljska akademija, spomenik Stjepanu Radiću, tvornica Gavrilović, petrinjsko kupalište, šetnica uz rijeku Petrinjčicu i Kula Klinac koja je služila za obranu od Turaka u srednjem vijeku. Sva sreća da je Petrinja mali gradić pa je sve to blizu.

Obilazili smo jedno po jedno mjesto i snimali. Tata mi je stavio mikrofon i rekao kamo da stanem. Mama mi je držala tekst za čitanje odmah iznad kamere kako bih mogao gledati u kameru i tekst istovremeno. Neke kadrove snimili smo od prve, a neke smo morali više puta ponavljati. Snimanje je trajalo do kasno poslijepodne i završili smo ga na Kuli Klinac.

„Napokon je gotovo.“ – rekao sam, a na što se tata nasmijao i rekao: „Možda za tebe, mene čeka još puno posla oko montaže.“ Umorni i puni dojmova krenuli smo kući.

Sljedećeg dana tata je napravio čaroliju i sve što smo snimili složio u jedan prekrasan obiteljski [video](#). Moj brat je bio asistent režije, mama režiserka, tata snimatelj i montažer, a ja autor i voditelj. Nikome u razredu nisam htio odati tajnu što sam napravio i kako ću im prezentirati Petrinju. Jedva sam čekao svoj red za prezentaciju koja je prošla odlično i svi su bili oduševljeni i zapljeskali mi.

Manje od 2 mjeseca nakon snimanja, Petrinju je pogodio veliki potres i jako ju razrušio. Nakon što sam vidio što je potres napravio, bio sam jako tužan. Želim da se grad što prije obnovi i bude još ljepši nego prije da mogu snimiti još jedan video.

Noa, 4. c

Ljubitelji životinja

U sklopu izvannastavne aktivnosti „Ljubitelji životinja” učenici 1. d razreda sa svojom učiteljicom Majom Jurković u krugu škole postavili su hranilice za sve ptice stancarice koje zimi teško pronalaze hranu.

učenici 1. d razreda

Posjet Zoološkom vrtu grada Zagreba

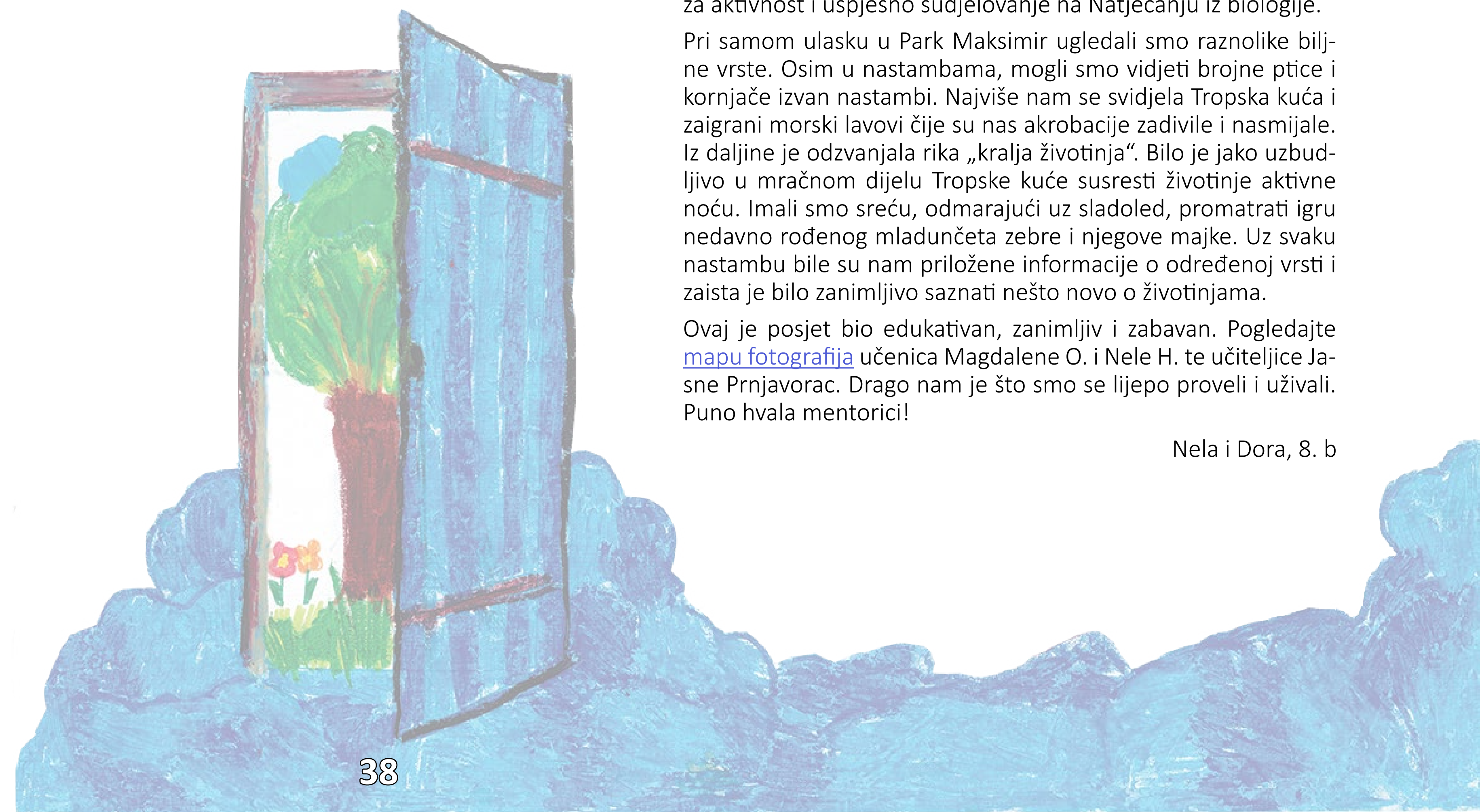

Dana 14. svibnja 2021. godine posjetili smo zagrebački Zoološki vrt u pratnji učiteljice Jasne Prnjavorac. Bila nam je to nagrada za aktivnost i uspješno sudjelovanje na Natjecanju iz biologije.

Pri samom ulasku u Park Maksimir ugledali smo raznolike biljne vrste. Osim u nastambama, mogli smo vidjeti brojne ptice i kornjače izvan nastambi. Najviše nam se svidjela Tropska kuća i zaigrani morski lavovi čije su nas akrobacije zadivile i nasmijale. Iz daljine je odzvanjala rika „kralja životinja”. Bilo je jako uzbudljivo u mračnom dijelu Tropske kuće susresti životinje aktivne noću. Imali smo sreću, odmarajući uz sladoled, promatrati igru nedavno rođenog mladunčeta zebre i njegove majke. Uz svaku nastambu bile su nam priložene informacije o određenoj vrsti i zaista je bilo zanimljivo saznati nešto novo o životinjama.

Ovaj je posjet bio edukativan, zanimljiv i zabavan. Pogledajte [mapu fotografija](#) učenica Magdalene O. i Nele H. te učiteljice Jasne Prnjavorac. Drago nam je što smo se lijepo proveli i uživali. Puno hvala mentorici!

Nela i Dora, 8. b

Banka navika ekološki svjesnih ljudi

U moru revolucionarnih pokreta, često možemo naići i na pokret za očuvanje vlastitog doma – planeta Zemlje. Međutim, upravo zbog čestog spominjanja, nekako ga zanemarimo. Često je teško sjetiti se napraviti nešto dobro za planet, ponekad čak smatramo nemogućim odvojiti malo vremena i truda za to. Koliko god zvučalo nemoguće, donosimo vam nekoliko navika koje vas neće koštati ni truda ni vremena, a mogu uvelike koristiti živim bićima na Zemlji.

Ne žvačite žvakaće gume!

Sve veći udio ljudi koristi žvakaće gume za osvježavanje usne šupljine i uklanjanje nepoželjnih mirisa, međutim danas su one rađene od raznih neprirodnih i štetnih tvari kao što je na primjer plastika. Da, dobro ste pročitali, dok žvačete žvakaću gumu zapravo žvačete plastiku te takozvana mikroplastika ulazi u naš organizam što može uvelike štetiti našem zdravlju. Uz to što je štetna za nas, štetna je i za okoliš jer kada je bacimo u prolazu na ulicu, neki organizmi, a posebno ptice mogu misliti kako je to hrana i pojesti ju zbog čega mogu i umrijeti.

Za sve koji su pomislili: „Koliko štete može nanijeti jedna mala kuglica plastike?“, razmislite ponovno. Koliko ju vaših prijatelja također svakodnevno žvače i koliko ju njih samo ostavi na podu u prolazu ili ju zalijepi negdje?

Zastrašujuću štetnost žvakaće dodatno dokazuje to što ju je nemoguće reciklirati zbog sastojaka uz plastiku koji se nalaze u njoj te se, kao i plastika, ne može u potpunosti razgraditi. Ako prestanete žvakati žvakaće gume, uvelike ćete doprinijeti okolišu i svome zdravlju.

Kupujte u trgovinama rabljenom odjećom!

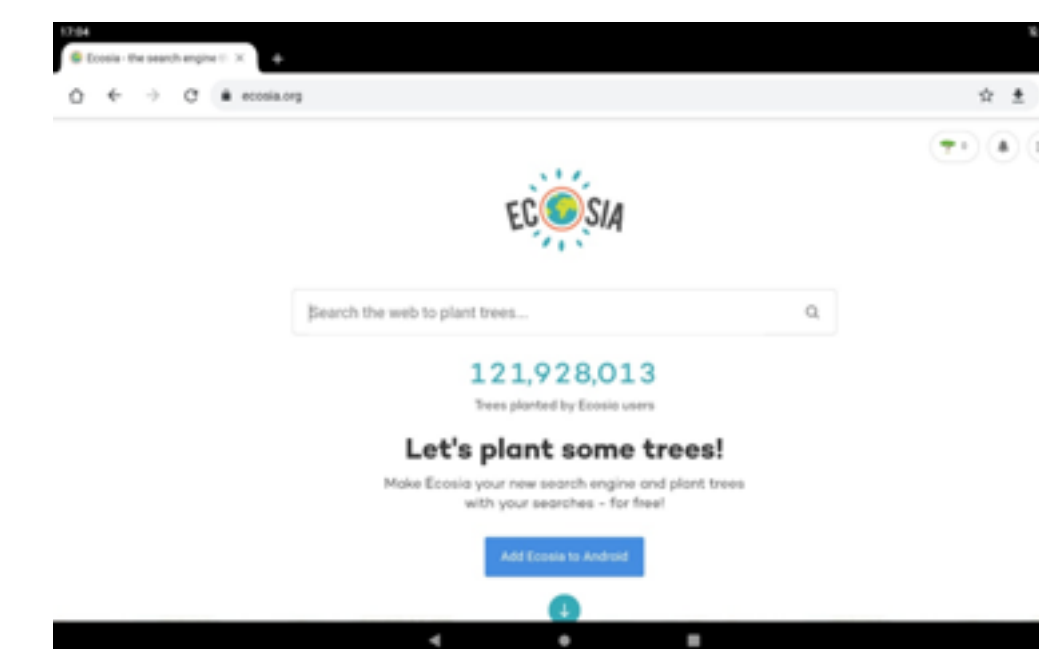
Ljudi rijetko razmišljaju o okolišu dok kupuju novu odjeću. Haljine, traperice, košulje, sportska odjeća... Sve se to moralo proizvesti od novih materijala u tvornicama robe. Zašto koristiti nove materijale kada ih na pregršt bacamo, a posebno ako su nastali preradom nafte (sintetika). U Zagrebu postoji pregršt trgovina rabljenom odjećom te kupujući njihovu odjeću, osim što ćete napraviti uslugu svijetu, sačuvat ćete nešto novaca.

Ako volite modu i ne pada vam napamet kupiti nešto staromodnije, možete posjetiti H&M koji za izradu odjeće koristi stare i rabljene materijale. Također, u pojedinim trgovinama možete odnijeti staru odjeću te za nju dobiti bonove za kupovinu.

Koristite eko tražilice!

Svakoga dana barem jednom upišemo nešto u Google tražilicu zbog prikupljanja informacija za projektni rad, provjeravanja glasila ili zbog zabave.

2009. godine grupa domišljatih ljudi stvorila je tražilicu zvanu Ecosia. Funkcionira prikupljajući novac oglašivača i 80 % prikupljenog ulaže u obnovu šuma. Kako bi se posadilo jedno stablo, potrebno je pretražiti nešto 47 puta. Ako počnete koristiti Ecosiu svakodnevno, možete „posaditi“ čak 3 stabla tjedno, što je veliki pomak za svijet ako ju počnemo koristiti u onolikoj količini kao i Google tražilicu.

Koristite reciklirani papir!

Siv, žut, mutan, neprofesionalan... Tako je opisan reciklirani papir, međutim svakodnevno korištenje blještavog, bijelog papira osim što može naštetiti osjetljivijim očima, veoma je štetno za okoliš, a pogotovo ako ga se ne reciklira nakon upotrebe. U pravilu reciklirani papir nije nimalo skuplji od onog bijelog.

Reciklirajte!

Ovo ste sigurno već čuli i pomislili kako je to za vas komplicirano jer nemate mjesta za toliko kanti za smeće kod kuće. Je li to stvarno tako ili vam se ne da misliti još i na to? Ako ste i dalje uvjereni da nemate mjesta, vremena, živaca... odvajajte samo jednu vrstu otpada. Jedna kanta za otpad neće vam oduzeti puno mjesta, a napraviti ćete dobro djelo. Najbolje bi bilo odvajati plastiku jer je štetnija od ostalih vrsta otpada, ali ako se odlučite za papir iz bilo kojeg razloga, već ste napravili puno.

Štedite električnu energiju!

Gašenje svjetla nakon boravka u prostoriji neće doprinijeti samo brizi za okoliš, već ćete uštedjeti i nešto novca.

Jedan predmet umjesto njih mnogo!

Plastične boce, štapići za uši, jednokratne plastične vrećice, jednokratne medicinske maske... Sve navedeno moguće je zamijeniti jednim proizvodom koji će trajati duže. Prije nego itko kaže kako je pranje maski, boca, platnenih vreća, pamučnih štapića za uši i metalnih slamki komplicirano, ni slamke ni boce ne zauzimaju puno prostora u perilici suđa, niti im treba dugo da se opere ručno. Platnene maske umjesto da se peru i suše, mogu se jednostavno izglacati. Visoka temperatura ubit će sve bakterije.

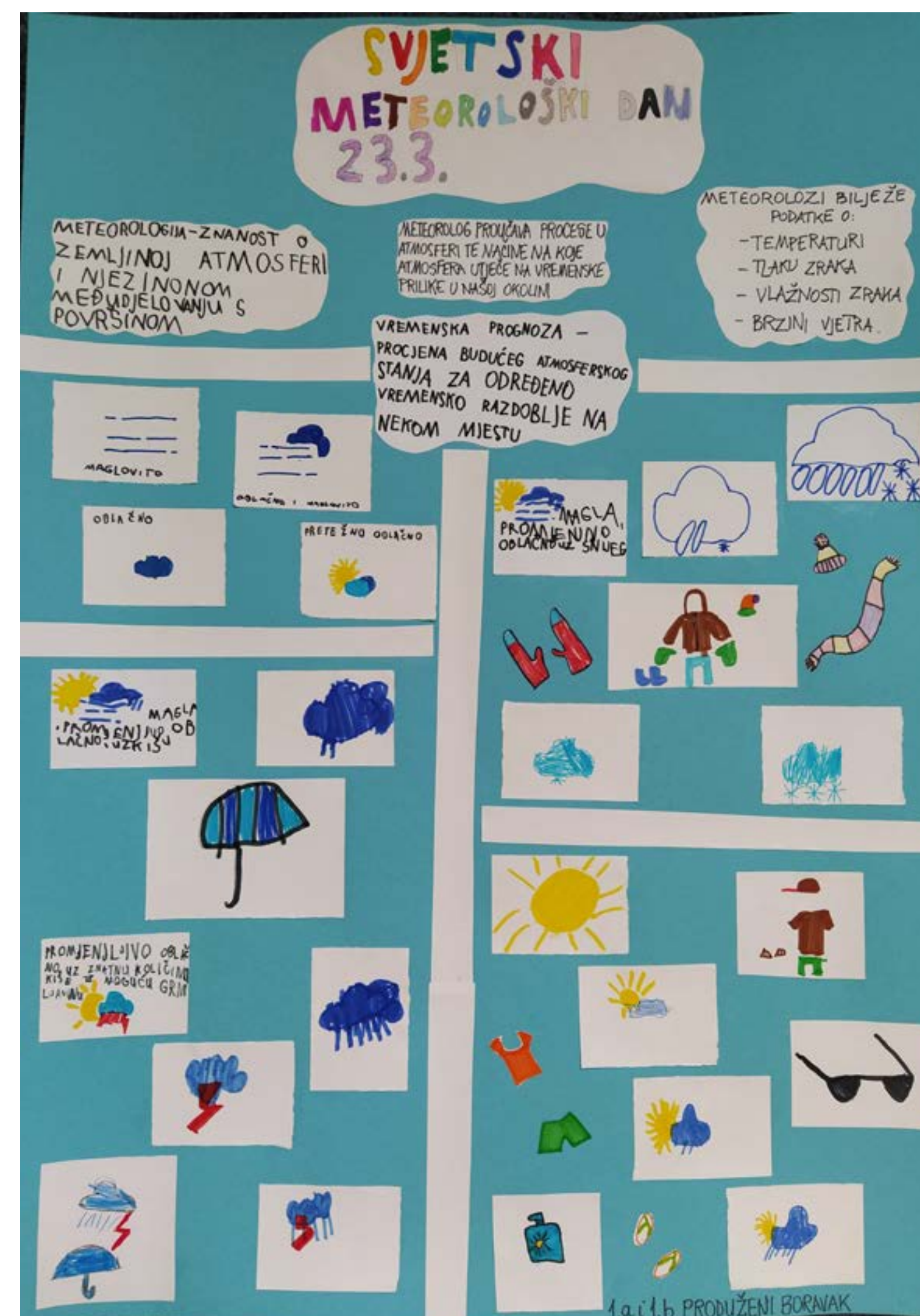
Koristite javni prijevoz!

U prosječan autobus stane 50 ili više ljudi. Zamislite da svaka ta osoba putuje osobnom automobilom. Nastalo bi više smoga nego što može podnijeti okoliš u blizini prometnica. Konkretno, grad Zagreb ima izvrsno razvijen javni prijevoz pa zašto to ne bismo iskoristili?

Budite uzor!

Kada se držite svih savjeta za očuvanje okoliša, počnite se „hvaliti“ uokolo. Naravno ne mislimo na doslovno hvalisanje, već na educiranje ljudi na temu očuvanja okoliša. Budite primjer drugima kako bi i oni postali ekološki svjesni i kako bi što više ljudi bilo mali kotač za pokretanje promjena.

Dora, 7. a

Svjetski meteorološki dan, 1. a i 1. b

„Jabuka je rajsko drvo.“

Učenici 2. c razreda razgovarali su o zdravoj i ekološkoj hrani. Jedan plod koji odgovara svim kriterijima je jabuka. Jabuku su mirisali, jeli, opipavali te slušali kako zvuči kada se jede taj slasni plod. Nabrajali smo priče i bajke u kojima se jabuka spominje te izreke o jabuci, kao npr. „Ne pada jabuka daleko od stabla!“, „Jabuka je rajsko drvo.“, „Jedan crv u jabuci ne čini jabuku!“, te smo objašnjavali njihovo značenje. Na kraju smo pisali pjesme i priče o jabuci te smo crtali jabuke. Jedna djevojčica napravila je sliku jabuke i dala ju uokviriti.

učenici 2. c razreda

Zdrava jabuka

Bila jednom jedna jabuka. Zvala se Janka. Bila je crvene boje. Jednoga je dana zalutala u šumi. Bila je zbunjena. Najednom je došla zelena jabuka koja se zvala Ante.

Upitala je: „Što ti tu radiš?“ - Ne znam, zalutala sam.

- I ja, moramo bježati!

I tako pobjegoše njih dvoje.

Zaljubile se naše jabuke i živjele sretno do kraja života.

Bruna, 2. c

Dan planeta Zemlje

22. travnja obilježava se Dan planeta Zemlje kako bi se jačala svijest ljudi prema prirodnom okolišu. Učenici 2. c razreda su po završetku čitalačke radionice izradili [knjigu](#) sa savjetima o zbrinjavanju otpada.

Karlo, 6. a

Medni dan

Na dan svetog Ambrozija, zaštitnika pčela i pčelara, 7. prosinca 2020., učenici prvih razreda dobili su staklenku meda lokalnog proizvođača zajedno sa slikovnicom edukativnog karaktera o pčelarstvu „Pčelica Jelica i medo Edo“. Projektom Hrvatskog pčelarskog saveza i Ministarstva poljoprivrede učenike se na ovaj način želi educirati o važnosti pčelarstva za sveukupnu poljoprivrednu proizvodnju i biološku raznolikost.

učenici 1. d razreda

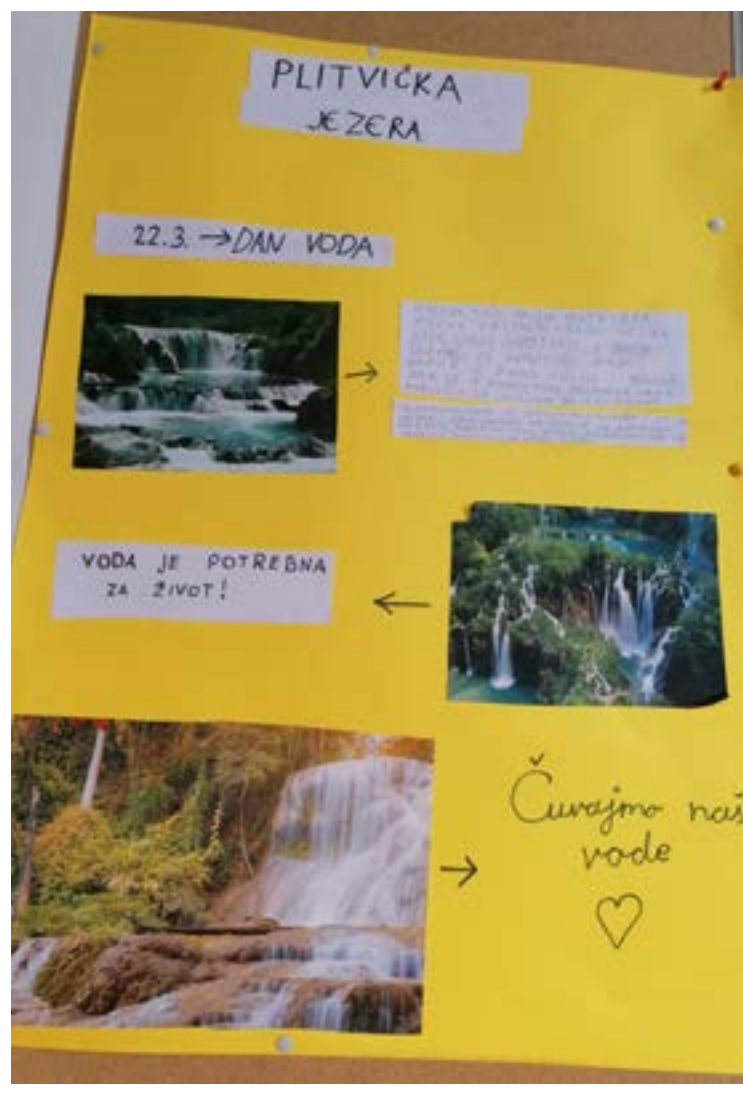
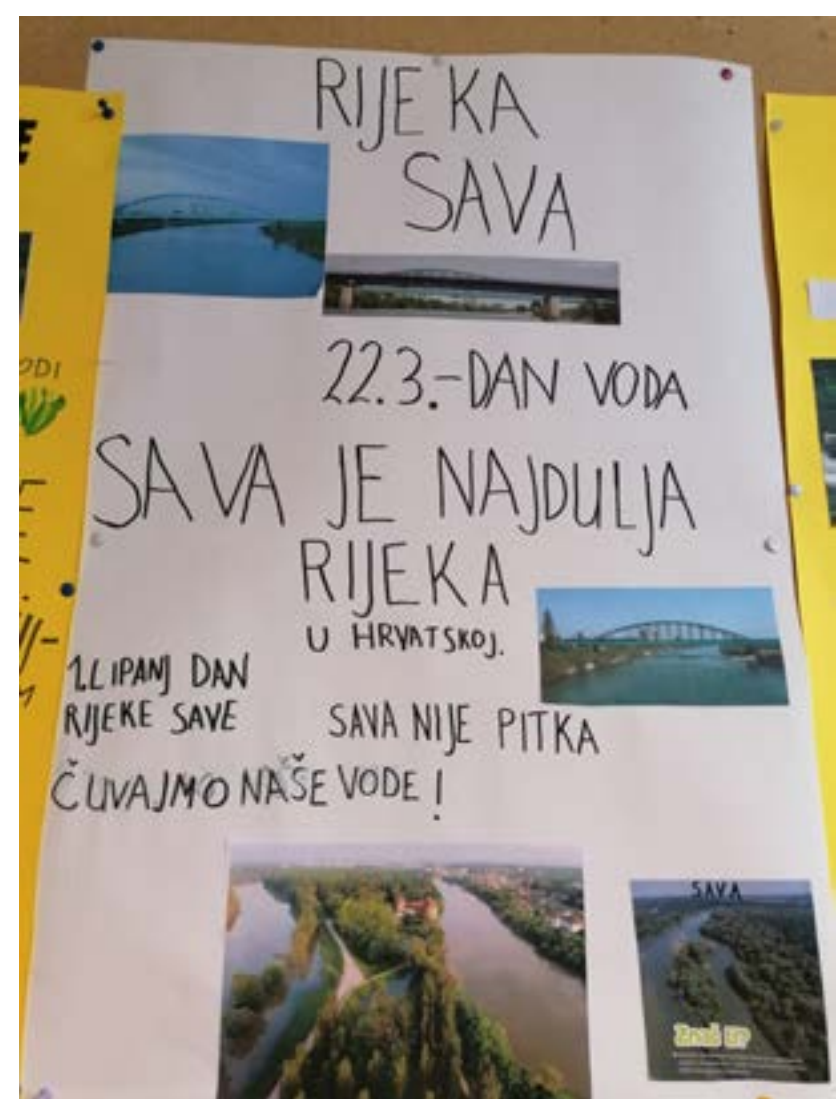
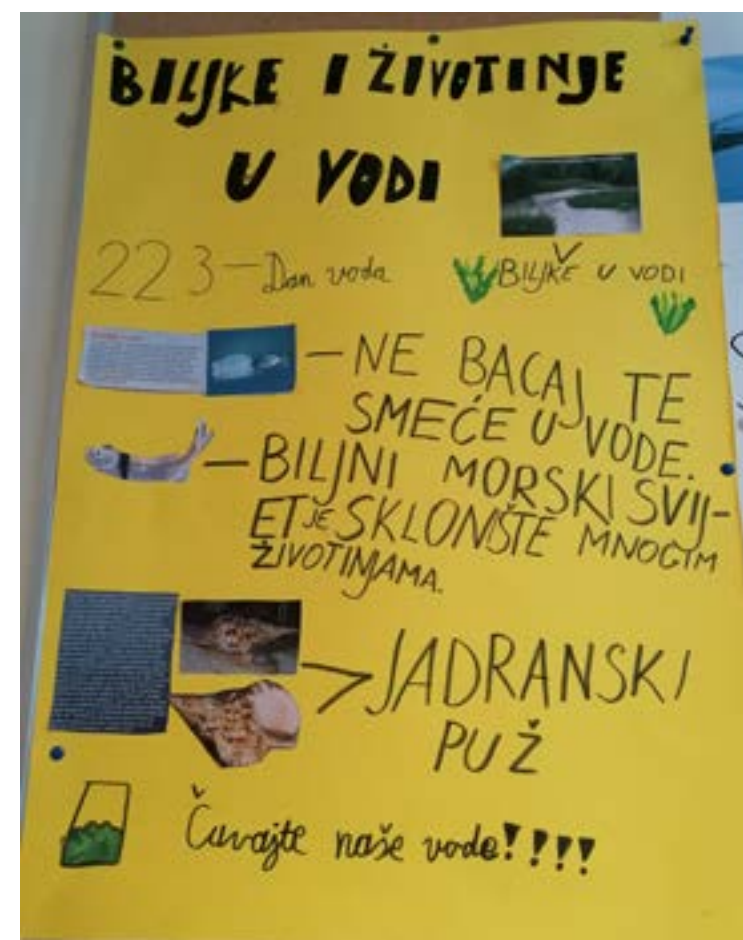

Eko dan i Dan voda

Projektni Eko dan povezan s obilježavanjem Dana voda, 25. ožujka 2021., prošao je u mnogobrojnim aktivnostima. 1. a razred uživao je u cvjetnoj čaroliji. Učenici 3. a razreda bili su istraživači te su izradili različite prigodne plakate. 4. b razred imao je štafetnu igru s vodom te su učenici iskazali svoju kreativnost pišući činkvine o vodi. Učenici 4. c razreda izrađivali su lutke od grančica, kamenčića, cvijeća i svega što su mogli pronaći u dvorištu škole. Učenici 6. a razreda istražili su zašto nam je važna voda te koji su načini njenog očuvanja, istražili su književne tekstove na temu vode i samostalno napisali pjesmu o vodi, osmislili „Bajku o vodi“ i uprizorili ju tehnikom kamišibaj kazališta.

Eko tim

3. a razred

4. c razred

Voda

Voda

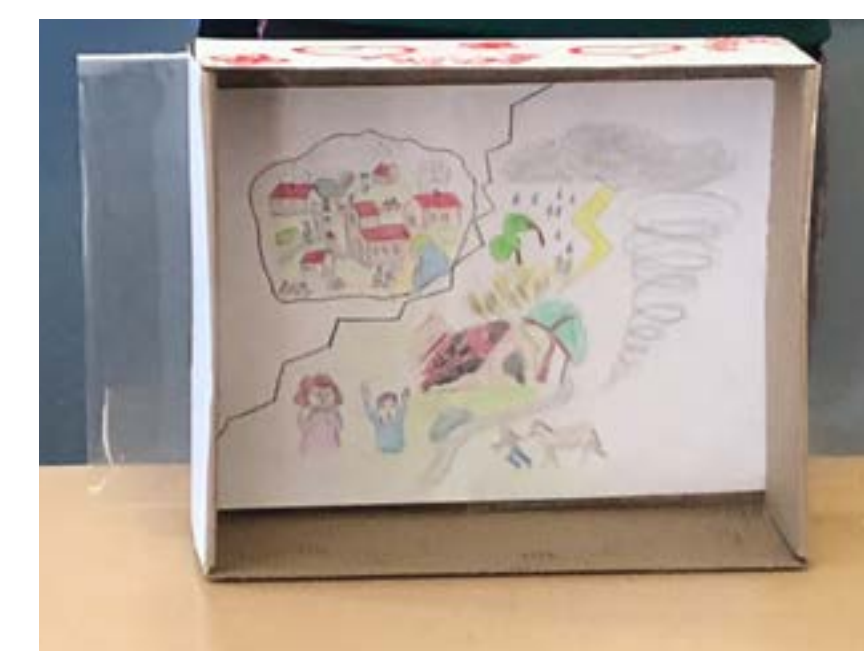
Brza, bistra

Šumi, žubori, juri

Ljubav, bezbrižnost, tuga, radoznalost

Rijeka

David, 4. b

Voda

Voda

Bistra, prozirna

Teče, stoji, ljulja se

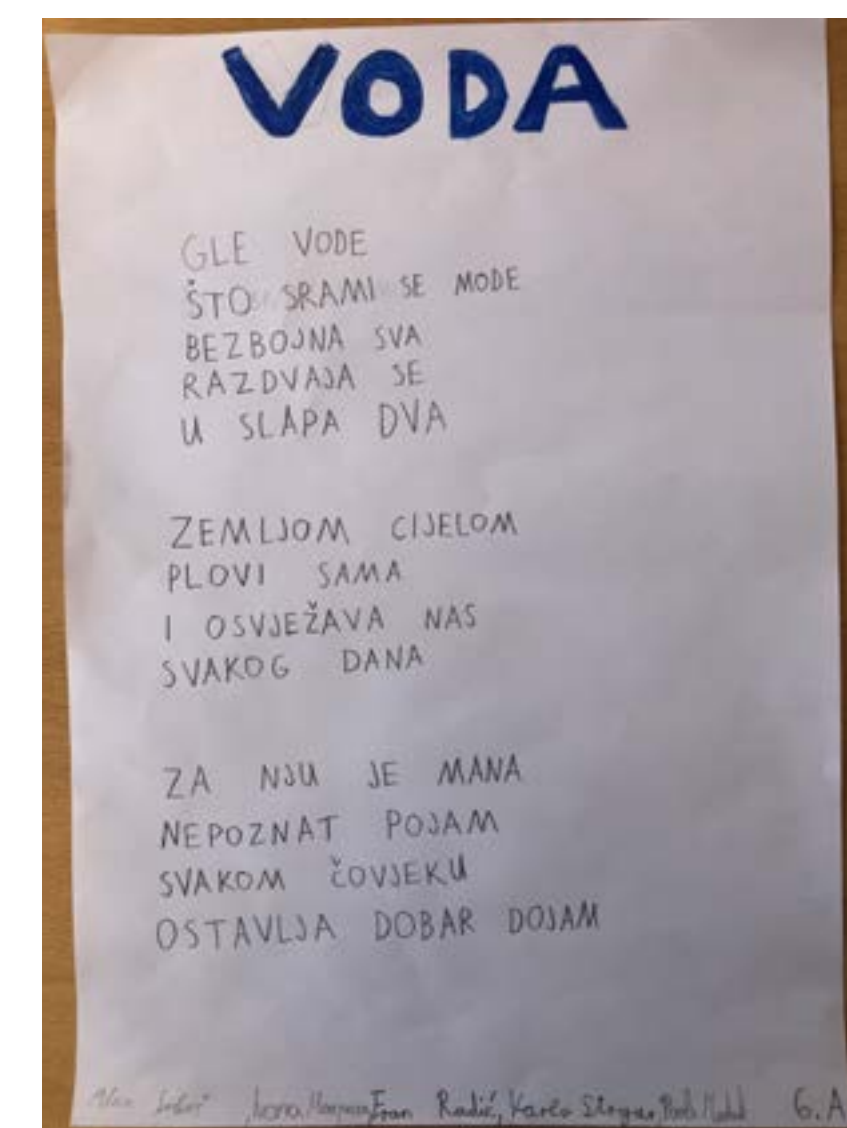
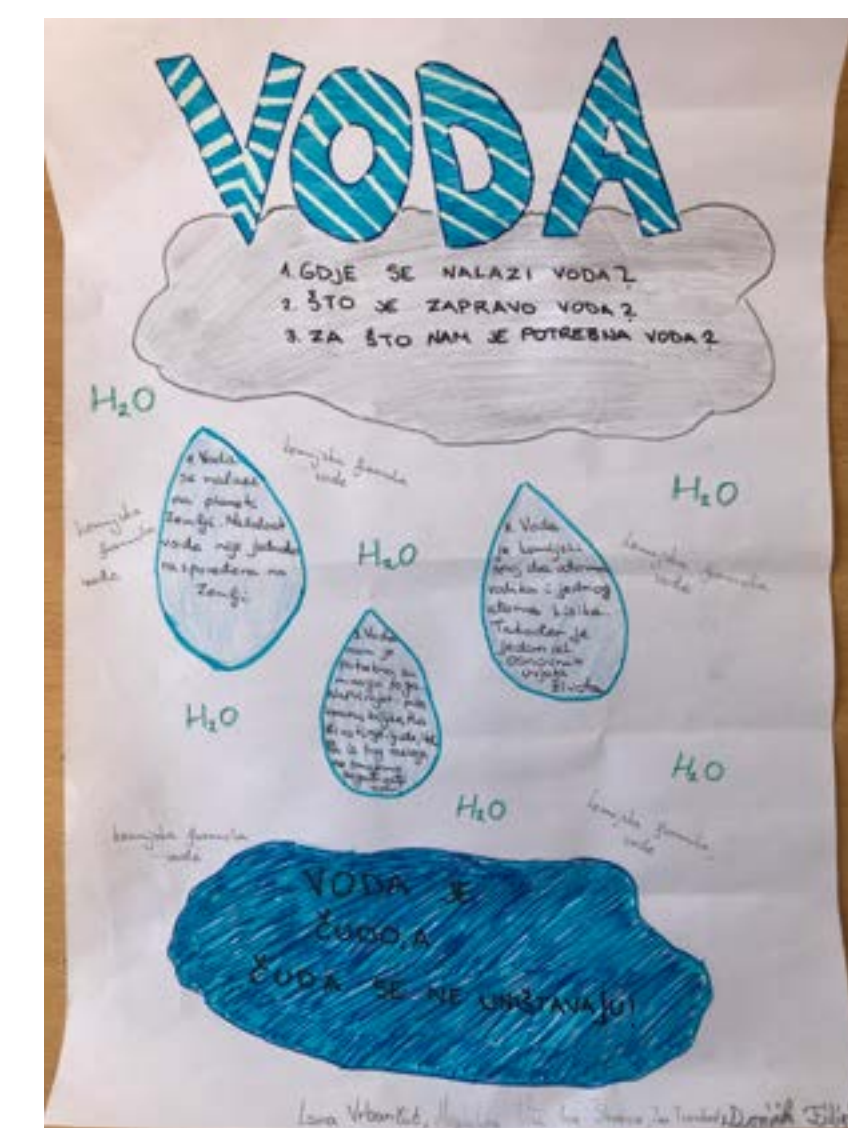
Sreća, tuga, ljubav, radost

More

Jan, 4. b

4. b razred, štafetne igre s vodom

6. a razred

Biciklom u školu

Učenici viših razreda OŠ Trnsko 25. ožujka 2021. održali su Dan crvenog tepiha te na taj način označili drugu fazu projekta „Biciklom u školu“. Projekt se provodi u suradnji sa Školskim sportskim savezom Grada Zagreba. U školu je toga dana biciklom došlo više od 80 učenika i učenica.

aktiv Tjelesne i zdravstvene kulture

CVJETNA ČAROLIJA U 1.A

VODU TREBA OPREZNO ULITI
U BOCE.

VODU PRELJEVAMO U
VELIKU POSUDU.

PAPIRNATE CVJETOVE
STAVLJAMO U VODU.

BILJEŽIMO SVOJA
ZAPAZANJA.

PROMATRAMO
PROMJENE.

CVJETOVIMA UKRAŠAVAMO
ŠKOLSKU PLOČU.

Kako presaditi i prešati biljku?

2. c razred presađivao je biljke iz manje tegle u veću. Na dno veće posude stavili su zemlju iz vreće. Izvadili su biljku iz manje posude i premjestili u veću. Nadodali su zemlju oko biljke i redovito zalijevali.

Leon, 2. c

U učionicu su učenici donijeli različite biljke. Stavili su svaku između dva papirnata ručnika. Zatim su sve skupa stavili između dvije teške knjige. Nakon nekoliko dana izvadili su biljke koje su bile prešane.

Alisa, 2.c

Presađivanje biljke, 2. c

Globalni pristup učenju o stvaranju otpada od hrane u neformalnom obrazovanju

Učenici 3. razreda boravka sudjelovali su u projektu „Globalni pristup učenju o stvaranju otpada od hrane u neformalnom obrazovanju” u sklopu kojeg su im predstavnici Centra za edukaciju i informiranje potrošača održali radionicu pod nazivom „Srdačno hrana”. Nakon radionice i igre učenici su crtežima pokazali što su naučili na radionici.

učenici 3. razreda

Eko igra oslikana rukama likovne skupine

Proljeće ulazi u školu zahvaljujući likovnoj skupini

Vrba

Tužna vrba povila je svoje grane
da mala ptičica na nju stane.
Broji preostale zimske dane
i čeka da proljeće svane.

Marija, 3. b

Ljubičica

Ljubičicu sam srela
i ubrat sam ju htjela,
mamio me miris taj
i njenih latica sjaj.

Ali kakav bi to bio svijet,
kad bi svatko ubrao jedan cvijet?
Boja bi svih nestalo,
samo bi sivilo ostalo.

Ena, 3. b

Netaknuta priroda

Čuje se žubor potoka. Potok prolazi kroz šumu.

Najviše je ogromnih hrastova, blagih breza, ponosnih kestena i zaga-sito zelenih jela. Trava je svježja, puna rose. Pokraj potoka je raznoliko cvijeće. Cvijeće je šareno: uspavana plava, ljubičasta, pa makova crvena, tu negdje iskoči bijela, a ne nedostaje ni žute!

Kroz krošnje prolazi zelenkasto-žuto svjetlo. Na drveću je meka mahovina koja pokazuje put. Kroz zeleno grmlje nekad prođe neka sramežljiva srna da se napije vode iz potoka. Nekad prođe zec tražeći svojeg zečića ili proviri vjeverica.

Sve to stvara ugođaj netaknute prirode.

Ja sam sretna rijeka

Ja sam sretna rijeka
I vidim se izdaleka.

Moja plava boja,
Začarat će dva oka tvoja.

Ribe koje sa mnom plove,
Za repove se love.

Moja voda je čista,
Kao dragulji blista.

Ja sam brza voda,
A na sebi držim tri broda.

Zaplivaj sa mnom skupa
Jer ja sam Kupa.

Fran, 3. a

Lucijan 2. b

Visibaba

Ispod bijelog i gustog snijega
Viri jedna kapica bijela.
Krhke joj latice bijele,
A stabljika snažna,
šiljasti listići je krase.
Malena i krhka visibaba
Ispod bijelog snijega se probila
I doziva proljeće.
Ali, visibaba nije sama,
Tu su još zvončić, jaglac i ciklama

Lucia, 3. c

Pavla, 2. b

Ususret proljeću

Učenici 2. b razreda vole proljeće i vesele mu se. Napisali su priče i crtali proljeće u svim njegovim bojama te izradili kućice za ptice, a sve to objedinjeno je u [virtualnu knjigu](#).

Klara, 2. b

Petra, 4. a

Poziv upomoć jednog potočića

Kao što svi znamo, u prirodi ima raznih ljepota, a jedna od njih su potoci. Svi su potoci lijepi, ali ponekad vrlo neobični. Ispričat ću jednu od svojih dogodovština.

Bilo je rano jutro. Ustala sam i spremila se da mogu krenuti k prijateljici jer je bila nedjelja. Tako sam šetala kad se odjednom začuo poziv upomoć. Krenula sam tražiti tko treba pomoć. Nisam nikoga pronašla, ali onda sam vidjela da pomoć treba potočić. Uistinu sam se iznenadila i začudila, ali sam ga prvo pitala kako da mu pomognem. Odgovorio je da mu treba pomoć oko čišćenja od smeća. To me još više začudilo, ali onda mi je objasnio da ga ljudi stalno zagađuju raznim smećem i ne zna kako to zaustaviti. Nisam ni ja znala kako da to zaustavim, ali onda sam se sjetila jedne ideje.

Prijatelji i ja očistili smo potok pa je bio kao nov. Sjetili smo se da će ljudi potok opet onečistiti i uprljati. Tada nam je na pamet pala nova ideja. Otišli smo u policiju i rekli im što se dogodilo. Oni su nam pomogli i pored potoka stavili zeleni znak na kojem je pisalo: „ČUVAJMO OKOLIŠ! POSTOJI NOVI ZAKON, NEMA VIŠE BACANJA SMEĆA PO PRIRODI! KAZNA JE: TKO U PRIRODU BACI SMEĆE, MORA POKUPITI SVE SMEĆE KOJE U NJOJ PRONAĐE!“

I tako je mali potočić opet veselo i zadovoljno tekao i nije se brinuo da će biti prljav.

Elena, 3. c

Jan, 4. b

Rascvjetana grana

Sunce je grijalo granu da bi se rascvjetala. Grana je postala sve rascvjetanija i mirisnija. Rasla je u vrtu pokraj jezera koje ju je predivno gledalo jer je svakim danom sve ljepša. Znala je da joj se dive i bila je sretna i ponosna jer će još dugo mirisati prekrasnim bojama svojih cvjetova sve dok ne postanu mirisne trešnje. Zbog toga je najviše voljela proljeće.

Marta, 2. a

Proljeće

Proljeće je jedno godišnje doba, puno veselja i duginih boja. Cvijeća u njemu ima puno jako, to zna već svatko, i od smeća moramo ga čuvati svi, da može dulje potrajati. Igre i veselja u njemu puno ima Jer otišla je hladna zima. Ljeto uskoro se vraća, a proljetna sezona sve je kraća. Moramo se dobro sada zabaviti da ljeto s osmijehom možemo dočekati. Sva su godišnja doba, na svoj način, lijepa i svako se veselo dočeka.

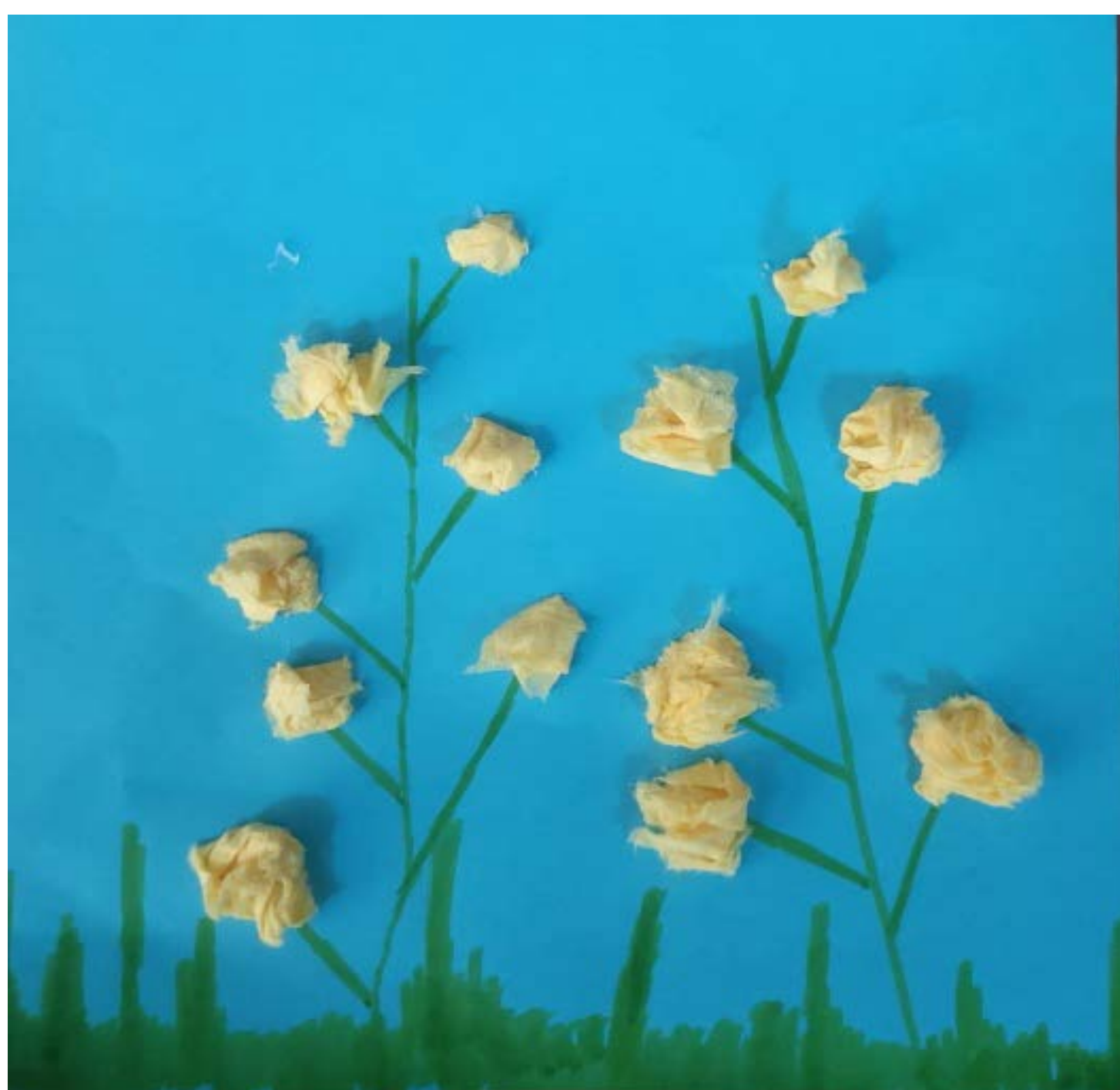
Elena, 3. c

Tena, 1. d

Una, 1. c

Lana, 3. a

eko kutak

Zeko i proljeće

Proljetno jutro,
Zeko na potočiću,
Doziva sunce.

Viktorija, 4. b

Proljeće

Zora pozdravlja,
visibaba odzdravlja:
 proljeće je tu!

Marul, 4. b

Leptir

Gle, kako leptir
na krilima žutim
donosi proljeće.

Tara, 4. b

1. d razred

Fran i Adriana, 2. c

Kapljica vode mi priča

Jednog sunčanog dana prođe oblak pun kiše. Ispustio je jednu kapljicu.

U početku je bila jako uplašena. Pokušao sam ju smiriti. Predstavio sam se, a ona mi je rekla kako se zove i od kuda je. Rekla je da je trebala sudjelovati u svojoj prvoj oluji. Trebala je biti zvijezda oluje. Rekla je kada i gdje počinje. Sjeo sam na svoj bicikl i odjurio do tog mjesta. Spasio sam njihovu oluju.

Bio sam najveći navijač. Bio sam na nju jako ponosan!

Marko, 3. c

Intervju s učenicom Lucom Babačić

Luca, molim te nam se predstaviš u nekoliko rečenica.

Zovem se Luca Babačić i polazim 8. b razred OŠ Trnsko. Imam 14 godina i volim Kemiju, mačke i druženje s prijateljima.

Čuli smo za tvoj veliki uspjeh na županijskom natjecanju iz Kemije. Reci nam koliko si se dugo pripremala za natjecanje i na koji način?

Uložila sam puno truda i vremena, ali volim kemiju i ovo mi nije bio problem, nego na neki način zabava. Učila sam skoro svaki dan, rješavala sam primjere s prošlih natjecanja, čitala iz različitih izvora i prof. Kristina Mlinarić Činčurak mi je uvelike pomogla i objasnila sve gradivo i sve što nisam razumjela.

Jesi li i ranije sudjelovala na ovom natjecanju? Je li te tvoj rezultat zbog kojeg ćeš sudjelovati i na državnom natjecanju iz Kemije iznenadio?

Sudjelovala sam na natjecanju iz Kemije u sedmom razredu i rezultat ove godine me ugodno iznenadio i bio je bolji nego što sam očekivala.

S obzirom na to da si uspješna u tom području, jesi li razmišljala koju ćeš srednju školu upisati i za koje se zanimanje školovati?

U planu mi je upisati Prirodoslovnu školu Vladimira Preloga i htjela bih da moj posao u budućnosti bude povezan s kemijom, ali još nemam detaljan plan za dalje.

Za kraj, što bi poručila čitateljima i svojim prijateljima učenicima?

Nadam se da će svi oni u životu naći ono što je kemija za mene i da će u tome uživati i da će ih to činiti sretnima i ispuniti ih.

Leon, 6. a

Učenica Luca Babačić postigla je izvrstan rezultat i postala viceprvakinja države u šk. god. 2020./2021. Prvo mjesto izmaklo joj je za pola boda.

Intervju s učenicom Unom Giljević

Una, molim te da nam se predstaviš u nekoliko rečenica.

Zovem se Una Giljević, 13 mi je godina i učenica sam 7. b razreda. Jako volim knjige, čitam u svakoj prilici i aktivno sudjelujem u radu književne grupe „Knjigotron“ u knjižnici Marina Držića. Obožavam prirodu i životinje, godinama sam trenirala jahanje, a sada višak energije trošim na treninzima karatea, zajedno s mlađim bratom Vitom.

Čuli smo za tvoj veliki uspjeh na županijskim natjecanjima iz Povijesti i Kemije. Reci nam koliko si se dugo pripremala za natjecanja i na koji način?

Hvala. Za školsku razinu natjecanja, da budem potpuno iskrena, nisam se pretjerano pripremala jer sam, osim na ova dva, sudjelovala još i na natjecanju iz Geografije, Matematike i Hrvatskog jezika. Tako da su se pripreme zapravo svele na redovno učenje od početka godine i nešto malo dodatnog rada pred samo natjecanje.

No, nakon što sam prošla na županijsku razinu ipak sam „zasukala rukave“ i prionula na posao. Svakako, za natjecanje iz Kemije mnogo mi je pomogla prof. Kristina Mlinarić Činčurak koja me na dodatnoj nastavi, u kratkom vremenu, pokušala čim više i bolje pripremiti za natjecanje.

Također, iz Povijesti je velika pomoć i motivacija bila prof. Smiljka Premec Čić koja je ukazivala na to kojem dijelu gradiva da se posebno posvetim, a pomogli su i dodatni materijali, tj. knjiga drugog izdavača iz koje sam također učila.

Hvala im objema!

Jesi li i ranije sudjelovala na ovim natjecanjima? Je li te tvoj rezultat zbog kojeg ćeš sudjelovati i na državnim natjecanjima iznenadio?

Na ovima nisam jer, kao što znamo, kemija se uči tek od 7. razreda, a na moju žalost, natjecanja iz Povijesti također kreću tek u 7. razredu. Ranijih godina sudjelovala sam na natjecanjima iz Matematike.

Dobrim rezultatima sam se nadala i priželjkivala ih, ali svejedno sam iznenađena s obzirom na brojnu konkurenciju. Da sam prošla na državnu razinu iz oba predmeta, saznala sam u dva uzastopna dana tako da su to bili jako sretni i uzbudljivi dani za mene.

S obzirom na to da si uspješna u tim područjima, jesi li razmišljala koju ćeš srednju školu upisati i za koje se zanimanje školovati?

Zapravo, mnogi se čude kombinaciji Povijesti i Kemije, ali ja zaista volim i jedno i drugo. I Hrvatski jezik, Fiziku, Matematiku, Biologiju... Pretpostavljam da će moj izbor biti neka prirodoslovno-matematička gimnazija koja će mi pružiti kvalitetno obrazovanje, a tijekom te četiri godine vjerojatno ću dobiti neku ideju za daljnje školovanje s obzirom na to da trenutno još nemam jasnu ideju čime bi se željela u životu baviti.

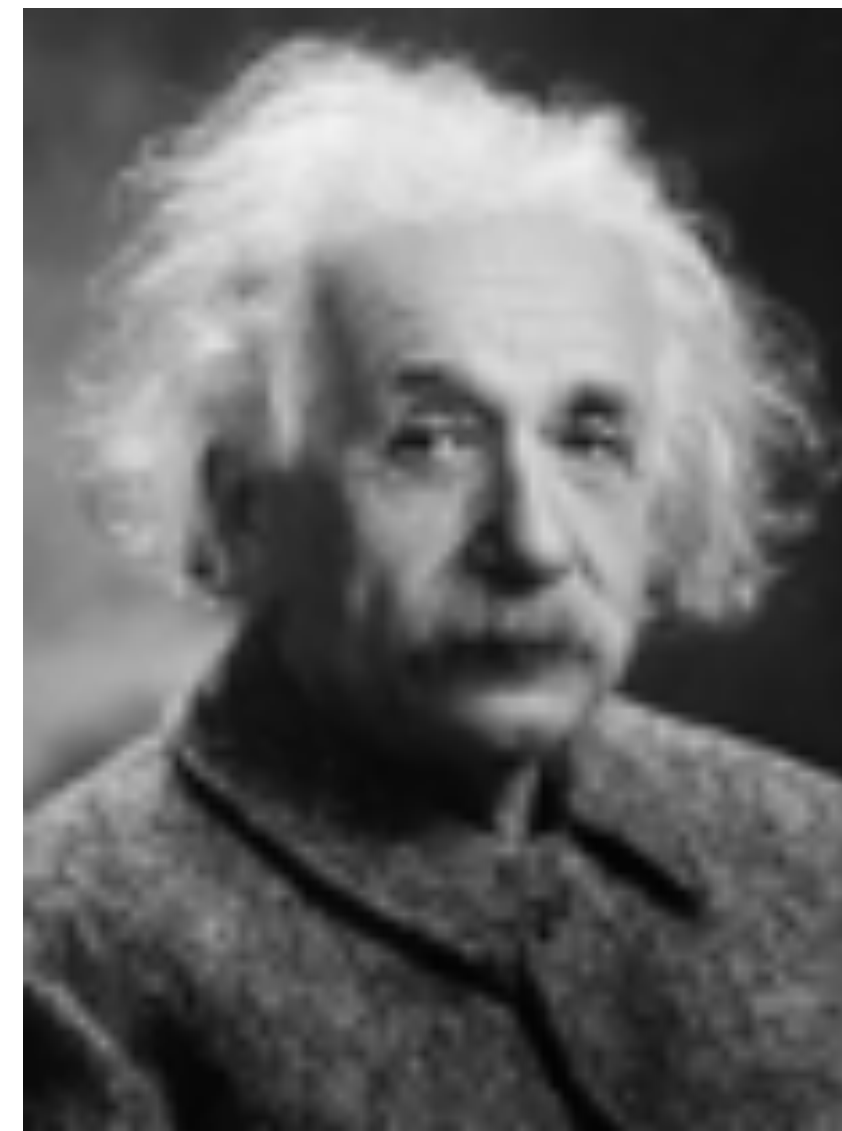
Za kraj, što bi poručila čitateljima i svojim prijateljima učenicima?

Istinski vjerujem da je znanje moć i jedina stvar koju ti nitko ne može oduzeti i zato, dok je mozak u naponu snage, rekla bih im da uče čim više. Traže, istražuju, pitaju, sudjeluju u natjecanjima znanja, probijaju vlastite granice... I da čitaju! Svijet knjiga je nešto najljepše na svijetu, a način na koji književnost obogaćuje čovjeka je nemjerljiv. I pri svemu ovome, da se dobro zabavljaju. Bit ćemo ozbiljni kada odrastemo. Možda.

Karlo, 6. a

Una Giljević zauzela je izvrsno 9. mjesto u državi u šk. god. 2020./2021.

Najpoznatiji dobitnici Nobelove nagrade

Nobelova nagrada nama je danas vrlo poznata. Dodjeljuje se svake godine osobama za njihove velike uspjehe. Na samu pomisao Nobelove nagrade sjetimo se najvećih genijalaca. Tko je prvi genijalac kojeg se sjetite?

Albert Einstein je poznati njemački mudrac i jedan od najboljih fizičara svih vremena. Osmislio je formulu za najpoznatiju svjetsku jednadžbu: $E = mc^2$. Einstein je rođen 14. ožujka 1879. godine. Samostalno je naučio geometriju i algebru te ga njegova strast i ljubav prema tome dovode do mnogih zaključaka, formula i novih tehnika od malih nogu. Osvojio je mnogobrojne nagrade uključujući i Nobelovu nagradu za fiziku 1921. godine.

Marie Curie je francuska kemičarka i fizičarka poljskoga podrijetla. Nama je poznata kao izumiteljica radioaktivnosti. Curie je cijeli život provela u svom podrumu baveći se kemijom i fizikom, najviše radioaktivnošću od koje je kasnije umrla. Dobila je Nobelovu nagradu sa suprugom za fiziku 1903., dok je 1911. samostalno dobila Nobelovu nagradu za kemiju.

Hermann Joseph Muller izumio je rendgenske zrake, tj. X-zrake. Kao i Curie, bio je često podložan radioaktivnom zračenju. Sa svojim izumom koji je promijenio medicinu za sva vremena, Muller osvaja Nobelovu nagradu za fiziologiju i medicinu.

Sv. majka Terezija je humanitarka i pomoćnica starih i nemoćnih. Terezija je albanskog podrijetla te indijskog državljanstva. Glavni joj je cilj bio pomoći slabijima zbog čega je osnovala katoličku redovničku zajednicu Misionarke ljubavi. Dobitnica je brojnih nagrada pa tako i Nobelove nagrade za mir 1979. godine.

Razlike u školovanju nekada i sada

Velika je razlika između obrazovanja u razdoblju kada su naši roditelji pohađali školu i danas.

„Ne znam zašto se uopće mora ići u školu!“ - rečenica je koja se ponekad izgovara iz bijesa. Odlazak u školu danas mnogi učenici smatraju dosadnom prisilom. Kad je uvedena obaveza školovanja, bilo je to veliko postignuće – omogućiti svim učenicima pristup obrazovanju.

Nekad nije bilo samo po sebi razumljivo da se djeca šalju u školu. Roditelji nisu imali financijske mogućnosti ili su djeca morala biti radna snaga. Prva i najveća razlika je što se u razdoblju naših djedova i baka, pa i u razdoblju naših roditelja obrazovalo mnogo manje ljudi nego danas. Danas svako dijete ima obavezu ići u školu i obrazovati se.

Čitanje, pisanje, računanje, religija i mnogo pjevanja. Dugo je ponuda predmeta u školi bila vrlo ograničena. Kasnije su uvedeni tjelesni odgoj i domaćinstvo. Nisu postojale široke mogućnosti obrazovanja, a izborni predmeti bili su nezamislivi.

Nekada su djeca morala sjediti u krutim drvenim klupama uspravno s rukama na leđima ili dlanovima na stolu, pogleda usmjerenog u učitelje. Nisu smjela pričati, osim ako ih netko nešto ne pita. Škole su imale jedan do dva razreda. Pravila su, kao i danas, bila jasno određena s time da su prije pravila bila mnogo stroža.

Na početku razvoja školstva umjesto bilježnica postojale su male ploče s kredom koje su učenici uvijek iznova brisali. Kasnije se pisalo umakanjem pera u tintu, a zatim je učenik morao imati „kecelje“ koje je nosio sa sobom i svatko je morao imati svoju bilježnicu. Umjesto uobičajenog grijanja, postojala je samo jedna peć koja je grijala veliku učionicu.

Suprotnost tome, danas imamo moderne udžbenike i internet, a bilježnice i bilješke sve se manje koriste.

Što se tiče kažnjavanja učenika, tu vrlo jasno možemo povući paralelu i reći da je društvo u tom pogledu najviše uznapredovalo. Nekada su stari učitelji svoje učenike za neprimjereno ponašanje kažnjavali šibama, galamili na njih i javno ih sramotili. Danas se to radi drugačije. Svaki učenik za neprimjereno ponašanje može dobiti pedagošku mjeru, smanjeno vladanje, razgovor kod pedagoga ili ravnatelja te, u najgorem slučaju, isključenje iz škole.

Nakon svih navedenih sličnosti i razlika možemo zaključiti da je društvo uznapredovalo u pogledu školovanja. Danas nam je sve na dohvat ruke, imamo priliku obrazovati se po najvišim standardima i kvalitetama, stoga trebamo i moramo cijeliti sve što je napravljeno kako bi škola pružila kvalitetno obrazovanje te razvila nas i naš identitet!

Mia, 7. c

Simulacija američkih predsjedničkih izbora u Osnovnoj školi Trnsko

U Osnovnoj školi Trnsko dana 28. listopada 2020. godine u organizaciji Hrvatskog američkog društva završen je projekt „Simulacija američkih predsjedničkih izbora“. Na izbore je izašlo 234 učenika od 5. do 8. razreda. Izborni povjerenstvo činile su Ema Mihaljević, Magdalena Obajdin, Klara Zečević i Tamara Šulc. Za Donald Trumpa glasao je 51 učenik, a za Joe Bidena 178 učenika, dok je 5 listića bilo nevažećih. Na simuliranim izborima pobijedio je Joe Biden tako što je dobio 14 glasova Savezne države New Jersey koju je predstavljala OŠ Trnsko.

Franka, 6. a

Međunarodni dan kulturne baštine

Međunarodni dan kulturne baštine u Osnovnoj školi Trnsko obilježen je 23. rujna 2020. godine. Inspirirani pričom „Meštrovićev paviljon“ autorice Ljerke Šimara učenici 4. a razreda izradili su vrlo kreativne likovne i literarne [uratke](#).

Iva, 6. a

Povijesni put Lijepe Naše

Od 7. stoljeća preko kraljevine do unije s Austro-Ugarskom i Habsburškom Monarhijom, Kraljevine Srba, Hrvata i Slovena, SFRJ te Europske unije.

Republika Hrvatska, kakvu je mi znamo, nastala je u 7. stoljeću ili 626. godine. Hrvatski je narod u to vrijeme živio na prostorima današnje Dalmacije i Panonije.

925. godine Hrvatska je prvi puta postala kraljevina okrunjavanjem kralja Tomislava za kralja. Nakon izumiranja dinastije Trpimirovića, hrvatsko je kraljevstvo za kraljeve izabiralo vladare drugih država. Tako hrvatsko kraljevstvo ulazi u personalnu uniju s Ugarskom, današnjom Mađarskom, pa i s Habsburškom Monarhijom, današnjom Austrijom.

Hrvatsko kraljevstvo bilo je ključno za obranu od prodiranja Osmanskog Carstva u Europu. Hrvatska je u Austro-Ugarskoj imala poseban položaj do raspada Austro-Ugarske Monarhije 1918. godine.

Nakon raspada Austro-Ugarske Hrvatska je bez potvrde Sabora ušla u novu Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovena. Drugi svjetski rat u Hrvatskoj 1945. godine vođen je između dvaju radikalnih strana, ustaša i komunista ili partizana s kojim je potvrđena hrvatska država. Tada je nastala SFRJ (Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija) s maršalom Titom na čelu, a u kojoj je Hrvatska bila jedna od šest saveznih država. 1967. godine dogodio se demokratski pokret poznat kao hrvatsko proljeće, a koji se suprotstavljao spajanju hrvatskog jezika sa srpskohrvatskim. 1971. godine pokret je suzbijen od strane jugoslavenskog režima.

1991. godine Hrvatska je na čelu s Franjom Tuđmanom proglasila neovisnost. Koristeći bivšu saveznu vojsku, Hrvatska se branila od Srbije i Crne Gore koja je napala i Bosnu i Hercegovinu. Ovaj sukob danas zovemo Domovinski rat. 1995. godine sukob je okončan hrvatskom pobjedom i oslobađanjem okupiranog teritorija.

Hrvatska se nakon Domovinskog rata 1. travnja 2009. godine pridružila NATO-u, a 1. srpnja 2013. godine Europskoj uniji.

Amel, 6. a

Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje

Od ožujka 2020. odlukom Hrvatskog sabora 18. studeni obilježava se kao Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje. Ovim je činom Hrvatski sabor osigurao da se ne zaborave žrtve Vukovara i događaji prije 29 godina kada su srpske paravojne postrojbe i JNA ušle u razoreni grad. Pri tome je poginulo oko 3600 vukovarskih branitelja i civila, a i dan danas još nije pronađeno njih 287.

U OŠ Trnsko ovaj se dan obilježio čitanjem prigodnih tekstova putem školskog razglasa, paljenjem lampiona te izradom [digi-talne izložbe](#) prigodnih učeničkih radova.

Alan, 6. a

Tena, 1. d

Pavla, 2. b

Japan - Zemlja Izlazećeg Sunca

Japan je svjetski poznata zemlja po posebnosti svoje kulture i prirodnih ljepota.

Većini ljudi čim pomisli na Japan padnu na pamet prirodne katastrofe poput vulkana, tsunamija, potresa... To se sve događa zbog „vatrene pacifičkog prstena“, ali Japan je poznat i zbog prirodnih ljepota poput ranih izlazaka sunca, raznih planina, parkova prirode te, najpoznatije, šuma bambusa. Bambusi mogu rasti i do skoro metar po danu dok su mladi. Zato nije neobično vidjeti bambus kako raste iz betona na cesti ili kroz pod kuća.

Japanci su poznati po organiziranosti te strogim pravilima, to je dosta izraženo u školama. Izgled je dosta specificiran, pogotovo kod kose. Učenici ne smiju imati frizure koje su po njihovom ukusu, nego točno propisane: ne smiju je bojati i raditi pramenove te uvijati kosu. Ako imaju prirodno valovitu i svjetliju kosu, što je u Japanu vrlo rijetko, moraju pokazati slike sebe kao djeteta.

Isto tako zabranjena je šminka. U slučaju da je učenica našminkana, profesor ima pravo skinuti šminku.

Zašto je to sve uvedeno? Država je to sve uvela da učenici izgledaju prirodnije te budu svoji. Zanimljivo je da država smatra da je šminka tijekom posla obavezna kod žena. To zbunjuje mlade djevojke, no to nije jedina stvar koja je neobična.

Učenici tijekom tjelesne i zdravstvene kulture, kada im je dozvoljeno sjesti, imaju posebno propisan način sjedenja zbog discipline i organiziranosti. Učenicima to nije baš najdraže zato što je taj način sjedenja prilično neudoban – pri sjedu rukama se obuhvate noge savijene u koljenima. Znanstvenici su utvrdili da je loš za kralježnicu i zbog toga neke škole ukidaju takav način sjedenja.

Japan je poznat i po razvijenoj industriji automobila. Jedne od poznatijih marki automobila koje dolaze iz Japana su: Mazda, Nissan, Toyota, Honda, Subaru, Mitsubishi... Automobili se ne koriste mnogo te rijetki Japanci imaju vozačku dozvolu.

Najzastupljenije vozilo je vlak, vrlo je praktično te se mnogi stanovnici koriste njime. Japanci su osmislili da se tračnice za vlak nalaze u „zraku“ ili ispod površine zemlje kako ne bi zauzimale puno prostora.

Za one ljude koji polažu vozačku dozvolu imaju posebno organizirani protokol. Kako bi im drugi ljudi pomogli, osmislili su naljepnice za vozače.

Još jedna zanimljivost vezana za promet je da u Japanu nema zelene već plave svjetlosti na semaforu. Radi se o tome da kada je semafor izumljen, Japanci su zelenu svjetlost zvali plavom.

Japan je pogotovo poznat po animiranim crticama zvanima „anime“, poznatima u cijelome svijetu. Prije nego što nastane „anime“, oni osmisle „mangu“ koja je kao strip te je u njoj ispričana priča.

Eva, 7. c

Muzeji koje morate posjetiti

Sve što je vrijedno spomena ljudska civilizacija vrijedno čuva u muzejima. U njima se krije naša prošlost i sadašnjost.

Muzej je ustanova i zgrada u kojoj se čuvaju, proučavaju i izlažu zbirke starina i umjetnina te prirodoslovnih, tehničkih i sl. predmeta. U muzejima možemo puno toga čuti, naučiti i nešto novo istražiti i saznati. Vjerujem da smo svi posjetili barem jedan muzej u svojoj blizini ili ako niste, možda vam se sviđa jedan od sljedećih muzeja koji će vas sigurno zaintrigirati svojom ljepotom i posebnosti.

Muzej Louvre nalazi se u samom centru Pariza. Jedan je od najvećih i najpoznatijih svjetskih muzeja. Sadrži jednu od najbogatijih umjetničkih zbirki na svijetu. Zgrada muzeja izgrađena je 1190. godine, prvo kao tvrđava, a od 16. stoljeća služila je kao kraljevska palača. U njemu se nalazi više od 35 000 umjetničkih djela od kojih je najpoznatija Mona Lisa.

Jedni od najvećih i najstarijih muzeja na svijetu – Vatikanski muzeji u Rimu, nalaze se u Vatikanskoj palači. Sadrže iznimno vrijednu papinsku zbirku umjetnina. Vatikanske palače veličanstveni su zbir zgrada s mnogobrojnim sobama, dvoranama, muzejima, galerijama, bibliotekama, kapelama, hodnicima, dvorištima i vrtovima, bogatih svakojakim umjetničkim blagom. Godine 2019. Vatikanske muzeje posjetilo je 6 882 931 ljudi, što ga čini trećim po posjećenosti muzejom na svijetu.

Muzej Victoria & Albert u Kensingtonu u Londonu utemeljen je 1852. i nazvan po britanskom kraljevskom paru, princu Albertu i kraljici Viktoriji. Najveći je svjetski muzej primijenjene umjetnosti i dizajna. Može se pohvaliti najvećom zbirkom neoklasične skulpture na svijetu, kao i najvećom kolekcijom izložaka talijanske renesanse izvan Italije. Njegova dalekostočna kolekcija iz Južne Azije, Kine, Japana i Koreje slovi za najbolju u Europi.

Dobitnik prestižne Kenneth Hudson nagrade za najinovativniji muzej u Europi 2011. godine je Muzej prekinutih veza. Muzej prekinutih veza zasigurno nije tipična turistička atrakcija. Ovaj jedinstveni i neobični muzej s pravom je privukao puno medijske pažnje prvotno kao putujuća izložba, a zatim kao stalni muzejski postav u centru Zagreba. Izložci kao što su kutija od šibica, sjekira, vjenčana haljina, lisice, vrtni patuljak za rastave i sl. samo su neki od brojnih predmeta okupljenih u ovoj osebujnoj zbirci.

Muzej seljačkih buna u Gornjoj Stubici (slika preuzeta sa stranice Muzeja Hrvatskog zagorja) osnovan je povodom obilježavanja 400. godišnjice velike Seljačke bune iz 1573. Smješten je u baroknom dvorcu obitelji Oršić iz 18. stoljeća izgrađenom 1756. na mjestu srednjovjekovne utvrde čiji se ostaci i danas nalaze u unutrašnjem dvorištu. Stalni postav Muzeja, otvoren 2002., nudi cjeloviti pregled feudalnog Zagorja jer su povijest, kultura i svakodnevica tog doba obrađeni kroz nekoliko tema.

Hana, 7. c

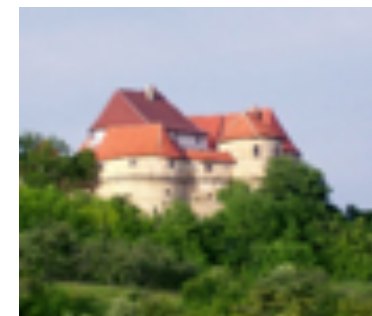
Znate li koliko u gradu Zagrebu ima spomenika s konjima?

Kao što već znate, Zagreb je glavni grad Hrvatske. I u njemu se kriju mnogi spomenici. Ali, jeste li se ikada pitali koliko ima spomenika s konjima i gdje ih naći?

Najljepši dvorci

Ako ste ljubitelj povijesti, prirode i želite nekamo otići za vikend, svakako preporučamo odlazak u neki od brojnih hrvatskih ili europskih dvoraca. Dvorci kriju niz fascinantnih priča i legendi. Svojim izgledom i sačuvanom baštinom otkrivaju navike i način života velikana iz prošlosti.

Dvorac Veliki Tabor smješten je na vrhu Košničkog Huma, na 333 mnv. Impresivan je pogled koji se s Velikog Tabora pruža na cijelo Hrvatsko zagorje i dio Slovenije. Obnovljen je te je otvoren za posjetitelje. Ako ga posjetite, ne propustite saznati legendu o Veroniki Desinićkoj.

Sjeverozapadno od Velikog Tabora, na udaljenosti od oko 40-ak km, nalazi se još jedan od najljepših dvoraca Hrvatske, Trakošćan. Dvorac Trakošćan kulturno je dobro, zaštićena povijesna cjelina koja se sastoji od dvorca, građevina uz dvorac, perivoja i park-šume s jezerom. Jezerom se možete provozati u čamcu te napraviti piknik u parku.

Ako se nađete u Beču i želite uživati u kulturnim i prirodnim dobrima, posjetite dvorac Schönbrunn. Dvorac je bio ljetna rezidencija carske obitelji. Moguće je vidjeti apartmane cara Franje Josipa i njegove supruge Elizabete, kao i carice Marije Terezije. Cijeli kompleks sastoji se od dvorca, dvorskog parka s brojnim fontanama i figurama, kao i najstarijeg zoološkog vrta na svijetu.

Jedna od Habsburgovaca, Marija Antoneta iz jednog raskošnog dvorca u Beču preselila se u pariški raskošni dvorac Versailles. Dvorac Versailles bio je rezidencija francuskih kraljeva i, više od stotinu godina, francuske vlade. Dvorac je sa svojim parkovima, muzejima i sporednim dvorcima otvoren za javnost i predstavlja najveći dvorac u Francuskoj. U dvorcu su se odigrali neki od najvažnijih svjetskih događaja. U dvorani ogedala 1783. godine zaključen je Sporazum o neovisnosti SAD-a, a 1919. godine potpisan je Versajski ugovor.

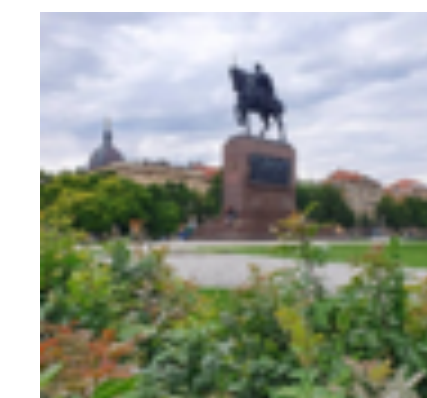

Zara, 7. c

Najpoznatiji spomenik, kip bana Josipa Jelačića na svom konju Emiru kojeg je isklesao kipar Anton Dominik Fernkorn, nalazi se na Trgu bana Josipa Jelačića. Taj spomenik simbol je grada Zagreba i prvi ikada u Zagrebu koji je napravljen u bronci. On je otkriven sedam godina nakon banove smrti, odnosno 16. prosinca 1886. godine. Prvi puta kada je postavljen bio je okrenut prema sjeveru. Nakon što je privremeno bio uklonjen, 1990. godine opet je vraćen, ali okrenut prema jugu.

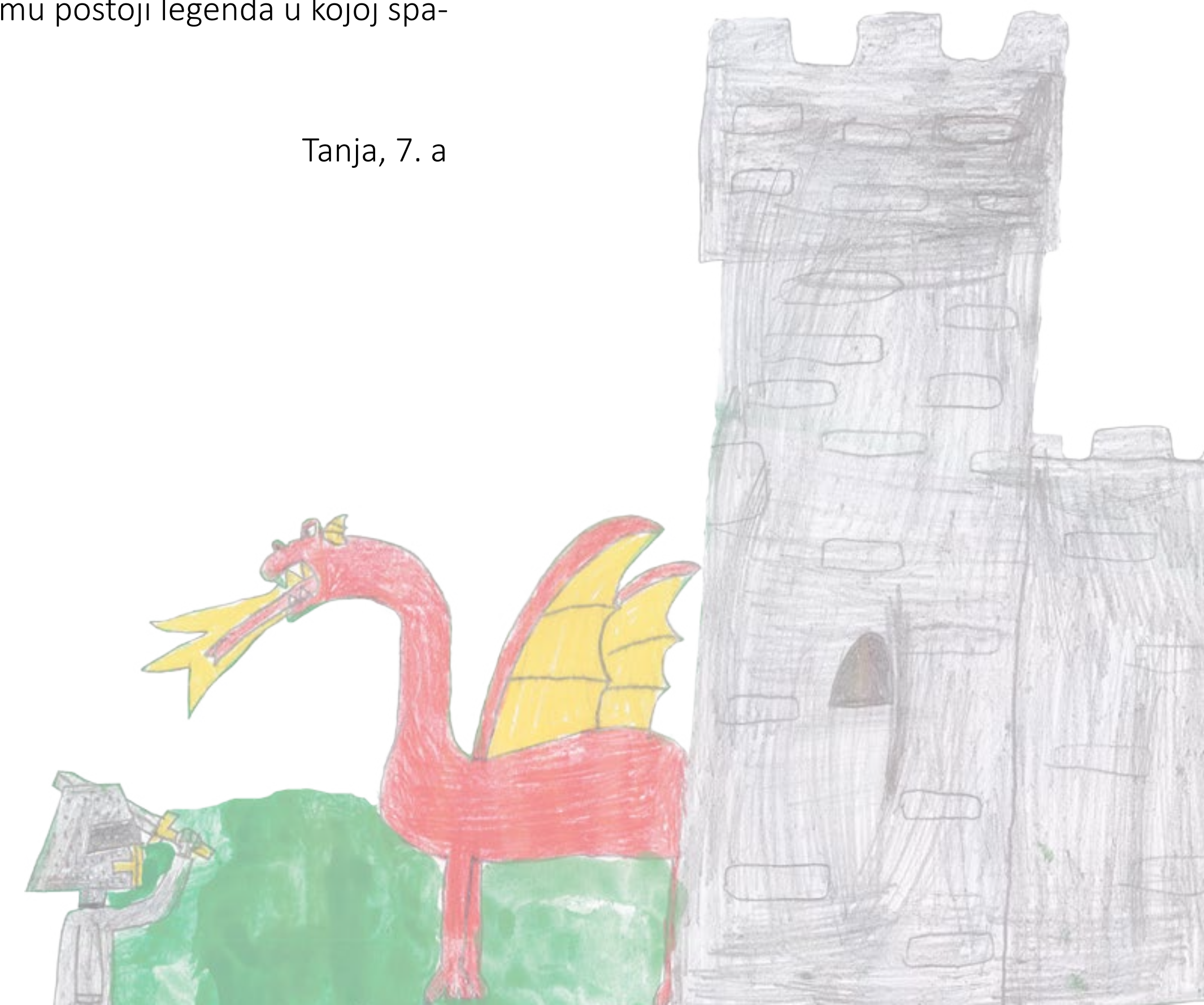
Drugi poznatiji spomenik nalazi se na Trgu kralja Tomislava. Ondje se nalazi spomenik kralja Tomislava, prvog hrvatskog kralja, autora Roberta Frangeša-Mihanovića. Na trg je postavljen 1947. godine.

U Zagrebu su podignuta i dva spomenika u čast sv. Jurju. Jedan od njih nalazi se kod Kamenitih vrata, dok se drugi nalazi kod HNK-a na Trgu Republike Hrvatske. Posvećena mu je čak i kapelica u Maksimiru. O njemu postoji legenda u kojoj spašava građane od zmaja.

Tanja, 7. a

Intervju s učenikom Ivanom Perkom

Ivane, molim te da nam se predstaviš u nekoliko rečenica.

Zovem se Ivan Perko, imam 13 godina i idem u sedmi razred Osnovne škole Trnsko. Volim se baviti robotikom i igrati igrice.

Čuli smo za tvoj veliki uspjeh, prvo mjesto na županijskom natjecanju iz Tehničke kulture – Robotsko spašavanje žrtve. Reci nam koliko si se dugo pripremao za natjecanje i na koji način?

Što se tiče priprema za robotsko spašavanje žrtve, pripremam se već dvije godine jer uvijek dolaze nova natjecanja pa konstantno radim na robotu i unaprjeđujem ga, a za pisani dio pripremao sam se mjesec dana prolazeći po udžbenicima i rješavajući testove iz prijašnjih godina.

Jesi li i ranije sudjelovao na ovom natjecanju? Je li te tvoj odličan rezultat iznenadio?

Jesam, prošle godine sam završio treći pa sam znao da ove godine uz malo više priprema mogu postići još bolji rezultat.

S obzirom na to da si uspješan u tom području, jesi li razmišljao koju ćeš srednju školu upisati i za koje se zanimanje školovati?

Jesam, rado bih upisao MIOC, a ako se ne uspijem tamo upisati, drugi mi je izbor Tehnička škola Ruđera Boškovića. Htio bih biti programer i osnovati svoju tvrtku koja će raditi s robotima i omogućiti što veću komercijalizaciju robota na širem tržištu, npr. roboti u našim domovima kao kućni pomagači.

Za kraj, što bi poručio čitateljima i svojim prijateljima učenicima?

Poručujem im da se trud i rad uvijek isplate te pozivam učenike koje to zanima da se okušaju u robotici.

Ana, 6. a

Na Državnom natjecanju iz tehničke kulture, u kategoriji robotsko spašavanje žrtve, održanom 7. svibnja 2021., Ivan Perko postao je državni prvak. ČESTITAMO!

Sigurni u prometu

Učenici 1. d razreda na satima Prirode i društva upoznali su osnovna pravila ponašanja u prometu. Naučili su da je za sigurno kretanje u prometu potrebno dobro poznavati prometne znakove. Od prirodnih materijala, koristeći svoje vrijedne ručice, izradili su razne prometne znakove te ih svojim prijateljima u razredu prezentirali i objasnili kako se ponašati ako u prometu vidimo taj znak.

učenici 1. d razreda

Gledamo televiziju, a ne znamo kako je nastala

15. svibanj proglašen je Danom radija i televizije jer je na taj dan 1956. godine započela povijest televizije u Hrvatskoj, a 1966. godine prvi se puta emitirao program u boji.

Prvi televizijski programi i njihovi prijenosi počinju 30-ih godina 20. stoljeća. Prvo su se prenosili u Njemačkoj, a potom i u drugim europskim zemljama, kao i u Americi.

Do televizijskog prodora došlo je nakon Drugog svjetskog rata kad se u televizijsku mrežu postupno uključuju i manje zemlje. Isprva je emitiranje programa ovisilo o snazi odašiljača koji su imali ograničeni domet. Od 1962. počinje razdoblje satelitskog prijenosa pa nam tako danas stižu vijesti i slike čak i iz najudaljenijih krajeva.

U Hrvatskoj povijest televizije započinje na dan 30. obljetnice Radija Zagreb, 15. svibnja 1956., kada je na Sljemenu postavljen televizijski odašiljač, prvi u ovom dijelu Europe. Izravnim prijenosom svečanog otvorenja Zagrebačkog velesajma na južnoj obali Save 7. rujna 1956. počelo je emitiranje Televizije Zagreb. Gotovo dvije godine Televizija Zagreb prikazivala je samostalni eksperimentalni program. Krajem 1958., kada su proradili studiji u Ljubljani i Beogradu, Radiotelevizija Zagreb uključila se u zajednički program Jugoslavenske radiotelevizije u čijem je sklopu djelovala tridesetak godina. Sabor Republike Hrvatske donio je 30. lipnja 1990. zakon o samostalnom djelovanju i promjeni imena u Hrvatsku radioteleviziju.

Na Dan radija i televizije, 15. svibnja 1966., novopostavljenim UHF odašiljačem od 10 KW na Sljemenu prvi se put emitira program u boji. Sniman je u rimskom studiju talijanske televizije RAI i preuziman izravnim vezom preko Učke. Povremeno eksperimentalno emitiranje Drugog programa Televizije Zagreb počelo je 27. kolovoza 1972. godine.

Gradnja doma Radiotelevizije na Prisavlju počinje 1975., a 1988. počinje stalna proizvodnja i emitiranje televizijskog programa s Prisavlja. 1988. godine počinje i eksperimentalno emitiranje Trećeg programa Televizije Zagreb. 30. travnja 1990. uveden je teletekst kao stalni televizijski servis.

Tijekom Domovinskog rata, od srpnja 1991. do veljače 1992., zaposjednuto je ili uništeno 80 % odašiljačkih objekata HRT-a. Većina dostupnih objekata popravljena je tijekom 1992. godine. Početkom 1995. u dom Radiotelevizije na Prisavlju seli i radio te je prvi puta u povijesti većina djelatnosti Hrvatske radiotelevizije smještena na jednome mjestu.

Prema analizi gledanosti Agencije za elektroničke medije (AEM) u kolovozu 2020. godine, HRT 1 bio je najgledaniji televizijski kanal, zatim NOVA TV i RTL. Televizijski kanali HRT 2, HRT 3 i HRT 4 jedni su od 15 najgledanijih televizijskih kanala.

Hrvatski izumitelj koji je zadužio svijet

Hrvatski izumitelj Eduard Slavoljub Penkala iza sebe je ostavio brojne važne i korisne izume, ali svjetsku slavu stekao je izumom automatske tehničke olovke.

Danas cijeli svijet koristi kemijsku olovku i ona je dio našeg svakodnevnog života. Bez obzira na to što smo po zanimanju, često sa sobom u svakom trenu imamo barem jednu kemijsku olovku.

Njezin je izumitelj Zagrepčanin Eduard Slavoljub Penkala. Rođen je u slovačkom gradiću 20. travnja 1871., a umro je 5. veljače 1922. u Zagrebu. Otac mu je Poljak, a majka Nizozemka. Maleni Eduard vrlo je brzo postao Zagrepčanin te je svojem imenu nadodao i hrvatsko ime Slavoljub.

Od rane mladosti pokazivao je sklonost za prirodno-tehničke znanosti: fiziku, kemiju i mehaniku. Diplomirao je kemiju. Svjetsku slavu stekao je izumom automatske mehaničke olovke koja je zamijenila drvenu olovku. Nešto kasnije zaslužan je i za držač (knipsu) kojim se kemijska olovka može zakvačiti za džep. Bio je stvaralačkog duha, tehničkog znanja, a cilj mu je bio život učiniti udobnijim. Tako je Penkala zaslužan i za izum rotirajuće četkice za zube, termos boce, deterdženta za pranje rublja, lijeka za reumu itd.

Penkala je nastojao da se njegovi izumi počnu proizvoditi, a time i upotrebljavati. Tako je s poslovnim partnerom Edmundom Mosterom u Praškoj ulici u Zagrebu otvorio tvornicu olovaka pod nazivom Penkala. Tvornica je počela proizvoditi automatske mehaničke olovke, naliv pera, i ostali pišaći pribor te je ubrzo postala jedna od najvećih svjetskih proizvođača pišaćeg pribora. Olovke i naliv pera izvozili su se u više od 70 zemalja. Posebnost prve mehaničke olovke bila je jednostavnost njezine uporabe. Za razliku od dotadašnjih olovaka nije ju trebalo šiljiti, mijenjati uloške i slično. U jednom trenutku potražnja je toliko porasla da proizvodnja nije mogla zadovoljiti potrebe tadašnjeg tržišta.

Ako ste, kao i mnogi, mislili da naziv za kemijsku olovku, penkala, dolazi od engleske riječi „pen“, sada znate da to nije točno. Naziv dolazi od prezimena samog izumitelja Slavoljuba Penkale koji je time svoje ime ostavio za vječnost.

Iva K., 6. a

Crtanje i izrada mreže uglatog geometrijskog tijela – kocka za igru „Čovječe ne ljuti se” i pernica za olovke

Izrada kocke i pernice bio je jako zanimljiv i lak zadatak koji smo dobili na nastavi Tehničke kulture. Upute su bile vrlo jednostavne. Za izradu kocke koristili smo hamer papir na koji smo nacrtali mrežu te odmah označili točkice na ploham. Škarama smo izrezali oblik te smo presavili papir na bridovima, zalijepili ih i dobili smo divnu kocku koju možemo koristiti u igri „Čovječe ne ljuti se” sa svojom obitelji. Izrada pernice bila je još lakša. Mreža je već bila nacrtana te smo trebali izrezati oblik i savijati papir po isprekidanim crtama. Nakon toga smo zalijepili rubove. Za kraj smo kroz držače olovki provukli dvije olovke i zalijepili dno pernice. Ako smo mogli mi, možete i vi!

Lana, 5. a

Tehnike tvorevine i tehnologije - stalak za mobitel

Na nastavi Tehničke kulture izrađivali smo stalak za mobitel. Započeli smo s pripremanjem potrebnih materijala i alata kao npr. odvijača, metalnih pločica, čavlića... Najveću smo metalnu pločicu savinuli vrlo oprezno pod određenim kutom. Manju metalnu pločicu spojili smo čavličima pomoću odvijača. Stavili smo naše mobitele na stalke da utvrdimo pravilnost stalaka.

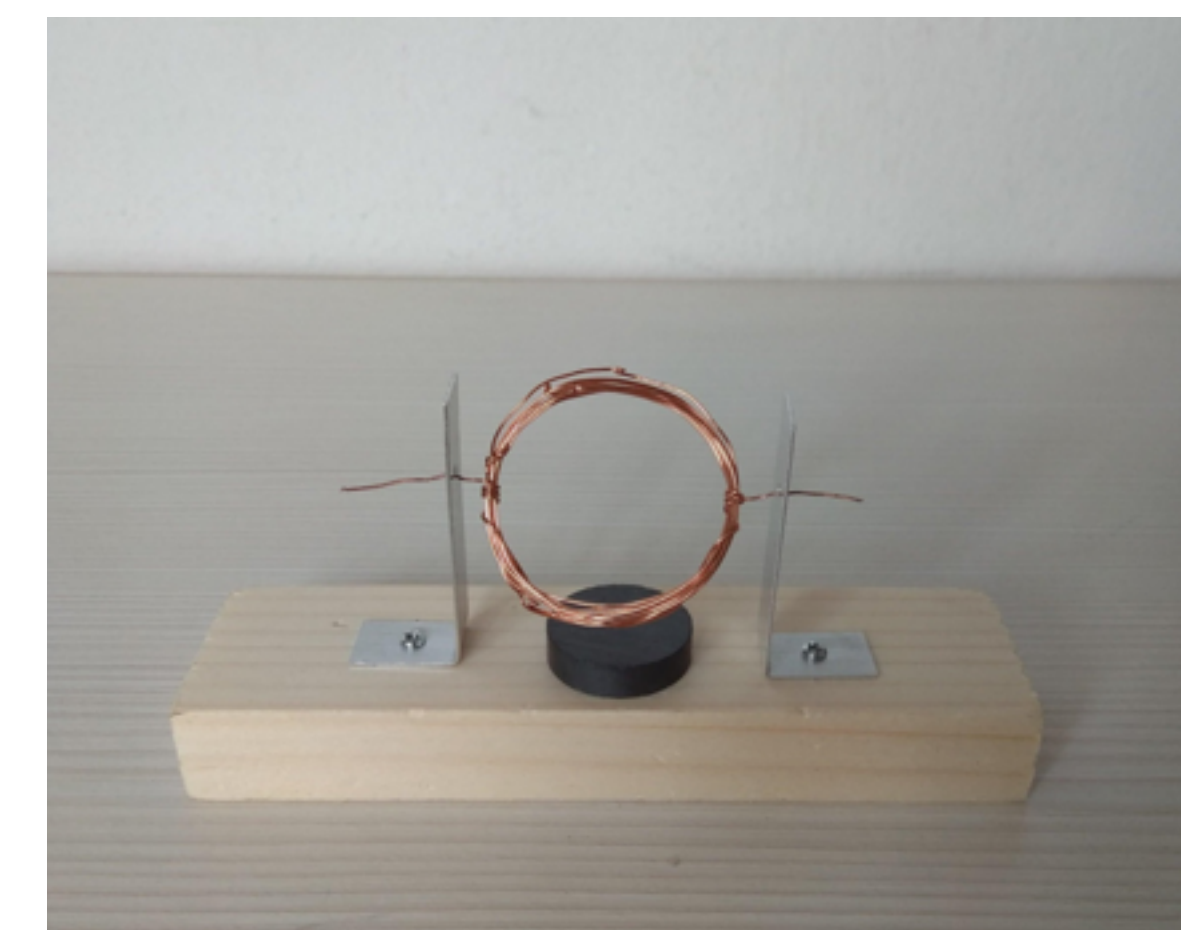
Sofija, 7. c

Tehničke tvorevine – izrada jednostavnog modela elektromotora

Na nastavi Tehničke kulture izrađivali smo jednostavni model elektromotora. Materijali koje smo koristili su: postolje, bakreni lim, bakrena lakirana žica, magnet i vijak za drvo. Prvo smo izradili rotor od bakrene lakirane žice tako što smo namotali žicu oko valjkastog tijela i sa žice sastrugali lak škarama/skalpelom. Nakon toga smo izmjerili bakreni lim te označili njegovo mjesto savijanja. Kliještima smo ga savili za 90°. To smo napravili dva puta kako bismo dobili nosače rotora. Označili smo mjesto na kojem ćemo učvrstiti nosače na postolje te smo ih vijcima pomoću izvijača učvrstili. Na kraju smo postavili rotor na nosače, ispod rotora stavili magnet te ga vodičima spojili s baterijom, a on se nakon toga počeo vrtjeti.

Nela, 8. b

Materijali u građevinarstvu - maketa rešetkastog mosta

Za izradu makete rešetkastog mosta, na nastavi Tehničke kulture, radilo se u parovima ili grupama. Prvi korak podrazumijevao je podjelu uloga unutar grupe. Drugi korak obuhvaćao je izrezivanje i crtanje dijelova. Treći korak bio je praćenje uputa, savijanje i lijepljenje dijelova. Bio je veliki izazov završiti maketu u samo par sati, ali uz timski rad i pomoć učiteljice Irene Pavlek bilo je kreativno i zanimljivo.

Sara, 6. a

Tjelesna i zdravstvena kultura

Europski tjedan sporta

Europski tjedan sporta je projekt koji se obilježava svake godine u svim zemljama Europske unije s ciljem promicanja sporta i podizanja svijesti o važnosti bavljenja tjelesnom aktivnošću jer su istraživanja pokazala smanjenje broja ljudi koji se bave tjelesnim aktivnostima, općenito sportom. Projekt se obilježava od 23. do 30. rujna, a ove školske godine obilježen je 30. rujna. Djeci je pripremljen edukativni crtić uz kojega su vježbali i koji ih je, nadamo se, potaknuo na češće bavljenje tjelesnim aktivnostima.

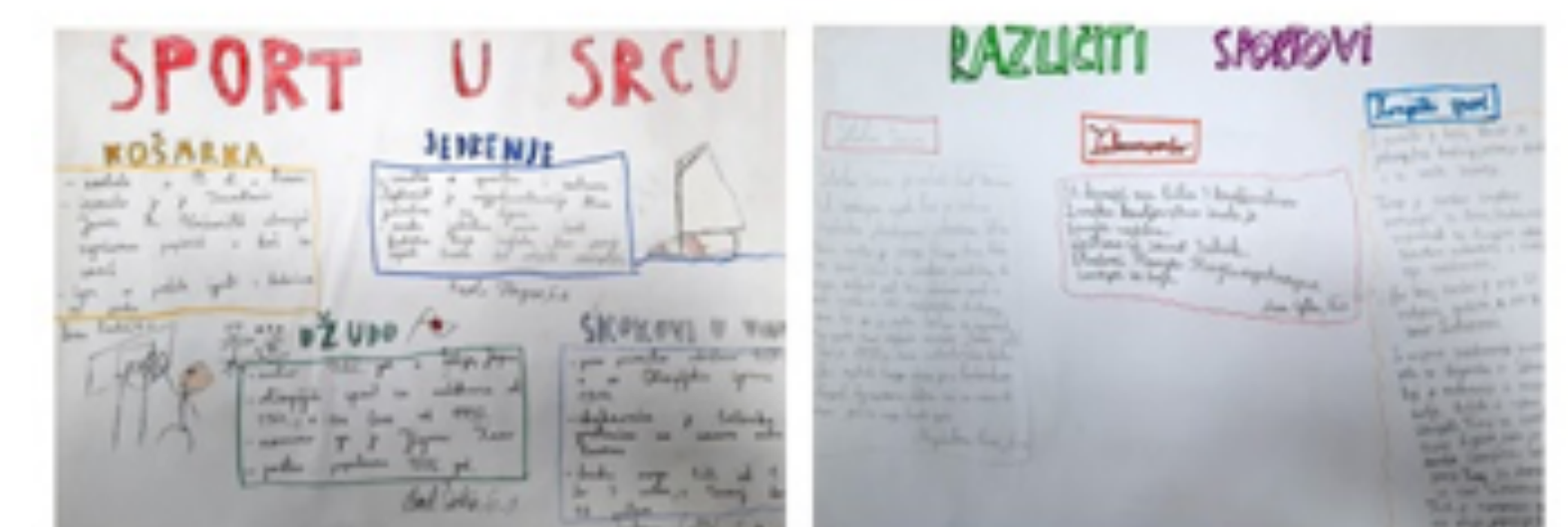
Ana, 6. a

Hrvatski olimpijski dan

10. rujna obilježava se Hrvatski olimpijski dan. U Osnovnoj školi Trnsko Hrvatski olimpijski dan obilježio se tako što su učenici i učenice 4. a razreda crtali atletičare, čitali priče Zvonimira Baloga u zbirci Kako hodati i razgovarali o tome kako je važno kretati se i baviti se nekom aktivnošću. Učenici 6. a razreda proučavali su literaturu o sportu te izradili zanimljive plakate koji prikazuju različite sportove.

Paola, 6. a

„Bog je stvorio čovika, a Zadar košarku!“

Košarkaski klub Zadar iza sebe ima brojne pobjede, a njihov igrač Branko Skroče igrač je s najviše postignutih koševa u Zadru.

KK Zadar je hrvatski košarkaški klub iz Zadra osnovan 1945. godine. Zadar se često naziva gradom košarke. Poznat je po navijačkoj skupini Tornado koja ima uzvik: „Bog je stvorio čovika, a Zadar košarku!“ Boja dresova je bijela s malo plave, a kada klub igra u gostima, onda je obrnuti raspored boja od navedenog.

Košarka je došla u Zadar zahvaljujući talijanskom studentu, a 1. listopada 1930. godine osnovana je službena košarkaška organizacija u Zadru. U kolovozu 1945. godine Zadar sudjeluje na natjecanju u Zagrebu i osvaja drugo mjesto. Zadar 1946. godine osvaja prvo mjesto na hrvatskom prvenstvu i drugo na saveznom natjecanju. Trenirao ih je Đuro Vujanić. Zadar 1947. godine osvaja prvenstvo Dalmacije i hrvatsko prvenstvo.

Na nekim važnim utakmicama znalo se okupiti do 4000 ljudi. Godine 1958. Zadar se vraća u natjecanje i osvaja četvrto mjesto. To je bio početak „zlatnih godina zadarske košarke“ koje završavaju s tri osvojena prvenstva 1965., 1967. i 1968. godine. Zadar je tih godina bio jedna od najpopularnijih momčadi ne samo u Jugoslaviji, nego i Europi. Dvorana Jazine izgrađena je 1967. u roku dva mjeseca.

Zadar ponovno osvaja dva prvenstva zaredom 1974. i 1975. godine. Od 1975. do 1980. Zadar nastavlja igrati u saveznom natjecanju. Od igrača tih godina se ističe Branko Skroče koji je dan danas igrač s najviše postignutih koševa u Zadru.

Klub je do 2008. igrao svoje utakmice u dvorani u Jazinama, a početkom sezone 2008./2009. prelazi u novu dvoranu na Višnjiku koja se nazvala po legendi zadarske i svjetske košarke, pokojnom Krešimiru Ćosiću. Dvorana može primiti 9000 ljudi.

Tornado je košarkaška navijačka skupina osnovana 1965. godine. Ona je bila druga najstarija navijačka skupina na ovim prostorima, odmah nakon splitske Torcide nastale 1950. godine. Poznata je njihova navijačka pjesma: „Zadar je najbolji, Zadar je slavan, nitko u Europi njemu nije ravan“.

Zara, 6. a

Košarkaški trikovi

1891. godine osmišljena je košarka, a već sljedeće godine odigrana je prva službena košarkaška utakmica. Pet je košarkaških poteza koji su poznati obožavateljima ovoga sporta.

21. prosinca obilježava se Svjetski dan košarke. Košarka je popularan sport u kojemu dvije ekipe po pet igrača pokušavaju zabiti što više koševa bacajući loptu kroz obruč. Košarku je kao sport osmislio James Naismith na Sveučilištu McGill (danas Springfield) u prosincu 1891. Ženska košarka počela je 1892., iste godine kada je odigrana i prva službena košarkaška utakmica.

Zanimljivo je da se košarka prvo igrala s nogometnom loptom. Zatim je izrađena košarkaška lopta smeđe boje, a 50-ih godina 20. stoljeća košarkaška lopta poprimila je narančastu boju.

Košarka je u Hrvatsku došla 1924., a samostalni Hrvatski košarkaški savez nastao je 17. studenog 1991. godine te postaje članom Međunarodne košarkaške organizacije (FIBA-e).

Prisjetimo se nekih od najpoznatijih poteza u košarci ikad.

Prvi trik je „ankle breaker“. Njega izvodimo tako što nasamarimo protivnika da idemo u jednu stranu i odjednom naglo skrenemo u drugu. Bit „ankle breakera“ je da protivnika zavaramo te da on padne.

Drugi trik je promjena. Promjenu izvodimo tako što iz jedne ruke loptu prebacimo u drugu ruku na razne načine (kroz noge, iza leđa, ispred sebe...). Bit trika je da prođemo igrača koristeći razne promjene.

Treći trik je „hezi“. „Hezi“ izvodimo tako što trznemo rukom prema lopti pa nastavimo voditi loptu. Bit „hezija“ je da protivnik misli da ćemo pucati, a mi onda moramo naglo potrčati.

Četvrti trik je 360 polaganje. Trik izvodimo tako što krenemo polagati u desnu stranu, a kad krenemo dobivati blok, okrenemo se za 360 stupnjeva i položimo u drugu stranu. Bit trika je da potaknemo protivničku obranu na skok.

Peti trik je polaganje. Polaganje izvodimo tako što iz dvokoraka lagano položimo loptu u koš.

Put pod noge na dvije pedale

Prijevozno sredstvo - bicikl donio je mnoge promjene u društvu. Od onih s pedalama ili bez pedala, drvenih, s raznim veličinama kotača, s kočnicama pa sve do današnjih modernih bicikala.

Današnji bicikl ima dva kotača jednake veličine, kočnice i mačje oči. Vrlo je praktičan za vožnju. Djeca idu u školu biciklom, odrasli na posao. Mnogo ga ljudi koristi. No ne izgledaju tako oduvijek. Bilo je onih s pedalama, drvenih, s jednim velikim kotačem ili malim kotačem i velikim kotačima...

Prvi bicikl vozio je Karl van Drais 1817. godine. Izumio je „stroj za hodanje“ kako bi mu pomogao da brže obiđe kraljevske vrtove. Taj je bicikl bio od drveta s dva kotača jednake veličine. Nije imao pedale pa se morao odgurivati nogama.

Francuzi Ernest Michaux i Pieere Lallemeton dodali su u ranim 1860.-im mehaničke poluge s pedalama na proširenom prednjem kotaču. S vremenom je prednji kotač postajao sve veći i veći zato jer su tadašnji inženjeri shvatili da što je kotač veći, to se dalje može putovati jednom rotacijom pedala. On je prvi stroj koji je nazvan biciklom. Bilo je teško popeti se na njega, a i njime je bilo teško i dosta opasno voziti jer je vozač sjedio visoko, a ako bi se prednji kotač naglo zaustavio, onda bi se cijeli bicikl nagnuo prema naprijed i vozač bi pao ravno na glavu.

Idući je bicikl bio uistinu pravi napredak. J. K. Starley, J. H. Lauson i Sherglod uveli su lančani pogon. Bicikle su tada zvali i sigurnim biciklima te upravnim biciklima. Oba su kotača bila jednake veličine. Sjedalo je bilo niže od ostalih bicikala te su samim time omogućili puno bolji raspon težine. Ovi su bicikli imali tvrde gume i vožnja je bila dosta neugodna. Ovaj Starleyev model bicikla je iz 1885. godine i smatra se prvim modernim biciklom.

Dolazimo i do 1888. godine kada je Škot John Boyd Dunlop uveo pneumatske gume. Od tada je bicikl konačno dobio sigurnost i udobnost. Tijekom godina ovo je poboljšanje dovelo i do svih potrebnih dijelova da bi bicikl bio siguran kao što su kočnice i mjenjači brzina.

Na prijelazu iz 18. u 19. stoljeće turneje i utrke postale su popularne na obje strane Atlantika. Tijekom 19. stoljeća bicikl je bio izvrsno sredstvo za radničku klasu koja se brzo i jeftino mogla povesti na posao. Bicikli su tada potaknuli žene na jednostavnije i praktičnije oblačenje, potisnuli su dugačke suknje i samim time povećali mobilnost žena.

1895. godine Ivan Dirnbacher utemeljio je prvu hrvatsku tvornicu dvokolica. Ilyria je proizvodila bicikle po njegovoj vlastitoj konstrukciji - s oba jednaka kotača, kočnicama i pedalama. Na izložbi u Londonu 1896. godine za njih je osvojio zlatnu medalju na tehničkoj izložbi. I tako smo došli do današnjeg bicikla.

Lana, 1. d

Najbolji nogometaši svih vremena

Franz Beckenbauer, Michel Platini, Zinedine Zidane, Pele i Diego Maradona najveći su nogometaši svih vremena. Iza sebe ostavili su naslijeđe.

Nogomet je nastao u 19. stoljeću. Tada su nastali prvi klubovi sa sjedištem u svakoj školi. Svaka škola imala je svoja pravila. 1863. godine Engleski nogometni savez donio je prva pravila kojih će se svi klubovi trebati pridržavati. Profesionalni su klubovi nastali tek kada je radnička klasa preuzela vlast nad nogometom. Ljudi su željeli gledati utakmice pa su krenuli naplaćivati ulaznice.

Nogomet je sport u kojemu se dvije momčadi od 11 igrača nadmeću na pravokutnom igralištu travnate površine. Igrači smiju igrati bilo kojim dijelom tijela osim rukom. Vratar je jedini igrač kojemu je dozvoljeno igrati i zabiti gol rukama, doduše samo unutar jasno označenog pravokutnika ispred vlastitih vrata.

Koji su najbolji nogometaši svih vremena? Franz Beckenbauer iz Njemačke. Bio je vezni igrač. Postigao je 111 golova u 776 nastupa za njemačku reprezentaciju.

Michel Platini iz Francuske. Bio je napadač te je postigao 353 gola u 652 utakmice. Imao je izvrstan osjećaj za dodavanje lopte suigračima, a iskazao se i u izvođenju slobodnih udaraca. Gотовo je „jednom rukom“ vodio Francusku na Europskom prvenstvu 1984. godine postigavši 9 golova.

Zinedine Zidane iz Francuske. Njegova snaga leži u njegovoj vještini, kontroli lopte i sigurnom driblanju. Kao središnji vezni igrač postigao je 159 golova u 789 utakmica. S Francuskom je osvojio Svjetsko prvenstvo 1998. te Europsko prvenstvo 2000. godine.

Pele iz Brazila koji je bio „stroj“ za postizanje golova u Brazilu. Često je bio rangiran kao najbolji nogometaš svih vremena. U 1366 utakmica postigao je nevjerojatna 1282 gola. Njegova silna snaga, tempo i nogometne vještine baratanja loptom bile su jedinstvene i obećavajuće.

Diego Maradona iz Argentine koji je najveći nogometni talent. Njegova sposobnost driblanja bila je nevjerojatna, golove je postizao kao od šale, a dodavanja su bila precizna. Maradona je postigao 345 golova u 680 utakmica. S Argentinom je osvojio Svjetski kup 1986. godine. Protiv Engleske postigao je jedan od najvećih golova svih vremena.

Hrvatska se kvalificirala i nastupila na pet svjetskih prvenstava. Dosada joj je najbolji nastup bio u Rusiji 2018. godine kada je osvojila drugo mjesto. Još jedan od boljih nastupa bio je u Francuskoj 1998. godine kada je osvojila treće mjesto. Hrvatski nogometaši poznati su diljem svijeta i igraju u najvećim i najboljim svjetskim nogometnim klubovima.

Rukomet u Hrvatskoj

Pakleni, Kauboji ili Vilenjaci, hrvatska rukometna reprezentacija može se podičiti brojnim uspjesima zbog kojih je Hrvatska prepoznata u svijetu.

Za rukomet jedni tvrde da je nastao u njemačkoj krajem 19. stoljeća, a drugi da je zabilježeno igranje rukometa 600. godine na jednom grčkom spomeniku.

Rukomet je timski sport s loptom u kojemu igraju dva tima po 7 igrača, od kojih je jedan golman. Igra se po dva poluvremena od 30 minuta. Igrač smije napraviti tri koraka s loptom i u sljedećem ju koraku mora odbiti od poda ili ju dodati suigraču. Igrači se smiju kretati bilo gdje na terenu, osim 6 metara ispred oba gola.

Prvu hrvatsku rukometnu utakmicu odigrali su učenici Državne realne gimnazije u Varaždinu 1930. godine nakon jedne godine vježbanja. Tijekom otvaranja Srednjoškolskog igrališta u Zagrebu igrale su srednjoškolske reprezentacije Zagreba i Ljubljane 1935. godine. Hrvatski rukometni savez utemeljen je 1941. godine i koordinirao je rad desetak klubova te je sve do 1944. organizirao državna prvenstva. Hrvatska rukometna prezentacija 1942. godine odigrala je prvu utakmicu, a u Zagrebu je 1945. odigrano prvo Hrvatsko rukometno prvenstvo. U Splitu je odigrano prvo žensko prvenstvo Hrvatske.

Hrvatska rukometna reprezentacija 1996. i 2004. godine osvojila je zlato na Olimpijskim igrama. Hrvatski rukometaši Slavko Goluža, Blaženko Lacković i Igor Vori imaju po 9 medalja. 20 medalja s velikih natjecanja čini Hrvatsku trećom najtrofejnijom državom na svijetu.

Zanimljivo je da je prvi nadimak za hrvatsku rukometnu reprezentaciju bio Pakleni. Nakon toga su sami igrači zamolili da ih se naziva Kaubojima. Kada su pobijedili na Svjetskom prvenstvu u Hrvatskoj 2009. godine, zapjevali su Morsku vilu, pjesmu koja je postala himna hrvatske rukometne reprezentacije i zbog koje su dobili nadimak Vilenjaci.

Karlo, 6. a

Fotografija hrvatske muške rukometne reprezentacije (preuzeto od Hrvatskog rukometnog saveza)

Fotografija hrvatske ženske rukometne reprezentacije (preuzeto od Hrvatskog rukometnog saveza)

Rukomet - jedan od najstarijih sportova

Franjo Bučar prvi je Hrvat koji je upotrijebio riječ rukomet. Kolijevka rukometa je Osijek u kojem se odigrala prva rukometna utakmica. Hrvatski su rukometaši 18 puta igrali u polufinalu te osvojili 14 medalja.

Rukomet je jedan od najstarijih ekipnih sportova s loptom koji svojom strukturom i pravilima slični nekim od antičkih igara. U Hrvatskoj se igra sve od 1930., a i danas je još uvijek jedan od popularnijih sportova.

Smatra se da je rukomet jedan od najstarijih sportova. Prvi Hrvat koji je upotrijebio riječ rukomet je Franjo Bučar. U Hrvatskoj se od 1930. do 1950. isključivo igrao „veliki rukomet“ na nogometnom igralištu s 11 igrača (hazena) sa svake strane. Kolijevka rukometa (hazene) u Hrvatskoj jest grad Osijek u kojem je odigrana i prva utakmica. Nakon pojave „malog rukometa“, od 1958. veliki se rukomet više ne igra.

Rukomet je ekipni sport s loptom u kojem se natječu dvije momčadi s po sedam igrača na svakoj strani. Rukometni teren dugačak je 40 metara, a širok 20 metara. Rukometni golovi široki su 3 metra, a visoki 2 metra.

Rukomet se prvi puta pojavio na Olimpijskim igrama 1936., samo u muškoj konkurenciji, i iste je godine eliminiran. Ponovno je na Olimpijskim igrama od 1972. godine. Ženski rukomet igrao se na Olimpijskim igrama 1976. u Montrealu.

Svjetsko rukometno prvenstvo održano je samo jednom, prije Drugog svjetskog rata, u Njemačkoj 1938. godine. Od svog nastavka 1954. godine Svjetsko prvenstvo održavalo se svake treće ili četvrte godine sve do 1993. godine. Od tada se održava svake druge godine.

Europsko rukometno prvenstvo datira iz 1994. godine, a organizira ga Europska rukometna federacija (EHF). Ostala važna natjecanja uključuju Svjetski rukometni kup održan u Švedskoj, njemački Superkup, EHF kup, Europsku ligu prvaka, novoosnovanu SEHA ligu i EHF Challenge kup.

Hrvatski su rukometaši od neovisnosti države, a zaključno sa Svjetskim rukometnim prvenstvom 2021., sudjelovali na 31 velikom natjecanju (OI, SP, EP) te 18 puta igrali u polufinalu osvojivši pritom 14 medalja i 3 zlata. Najveći uspjesi rukometne reprezentacije Hrvatske su 2 olimpijska zlata, olimpijska bronca, svjetsko zlato, 3 svjetska srebra, svjetska bronca, 3 europska srebra i 3 europske bronce.

Olimpijska rukometna zlata osvojena 1996. i 2004. godine i dan danas sjaje kao jedna od najvećih hrvatskih sportskih dostignuća ikad.

Sara, 6. a

Što smo naučili na informatici ove godine?

Filip, 2. b

Informatika je školske godine 2020./2021. postala predmet, izborni ili obvezni, u svim razredima škole. Bili smo vrijedni, naučili mnogo o računalu te različitim programima i aplikacijama.

Zabavite se rješavajući naše križaljke!

<https://crosswordlabs.com/view/citanje-20> (Kim)

<https://crosswordlabs.com/view/knjige-12> (Barbara)

<https://crosswordlabs.com/view/harry-potter-1961> (Tia)

<https://crosswordlabs.com/view/harry-potter-1964> (Elena)

<https://crosswordlabs.com/view/bajke-31> (Ana)

Preporuke knjiga za čitanje pogledajte u našim video prikazima.

https://www.kizoa.com/Video-Editor/d355913933k7560895o2l1/Top_10_mojih_najdrih_knjiga (Galina)

<https://www.kizoa.com/Video-Editor/d355913463k5567423o1l1/knjige> (Vito)

https://www.kizoa.com/Video-Editor/d356084181k1812920o1l1/Top_10_knjiga_iva_Andrijevi (Iva)

Pogledajte kako smo obilježili Dan svetog Patrika radeći u programu Kizoa.

https://www.kizoa.com/Video-Editor/d355319591k1827699o2l1/St_Patricks_day (Galina)

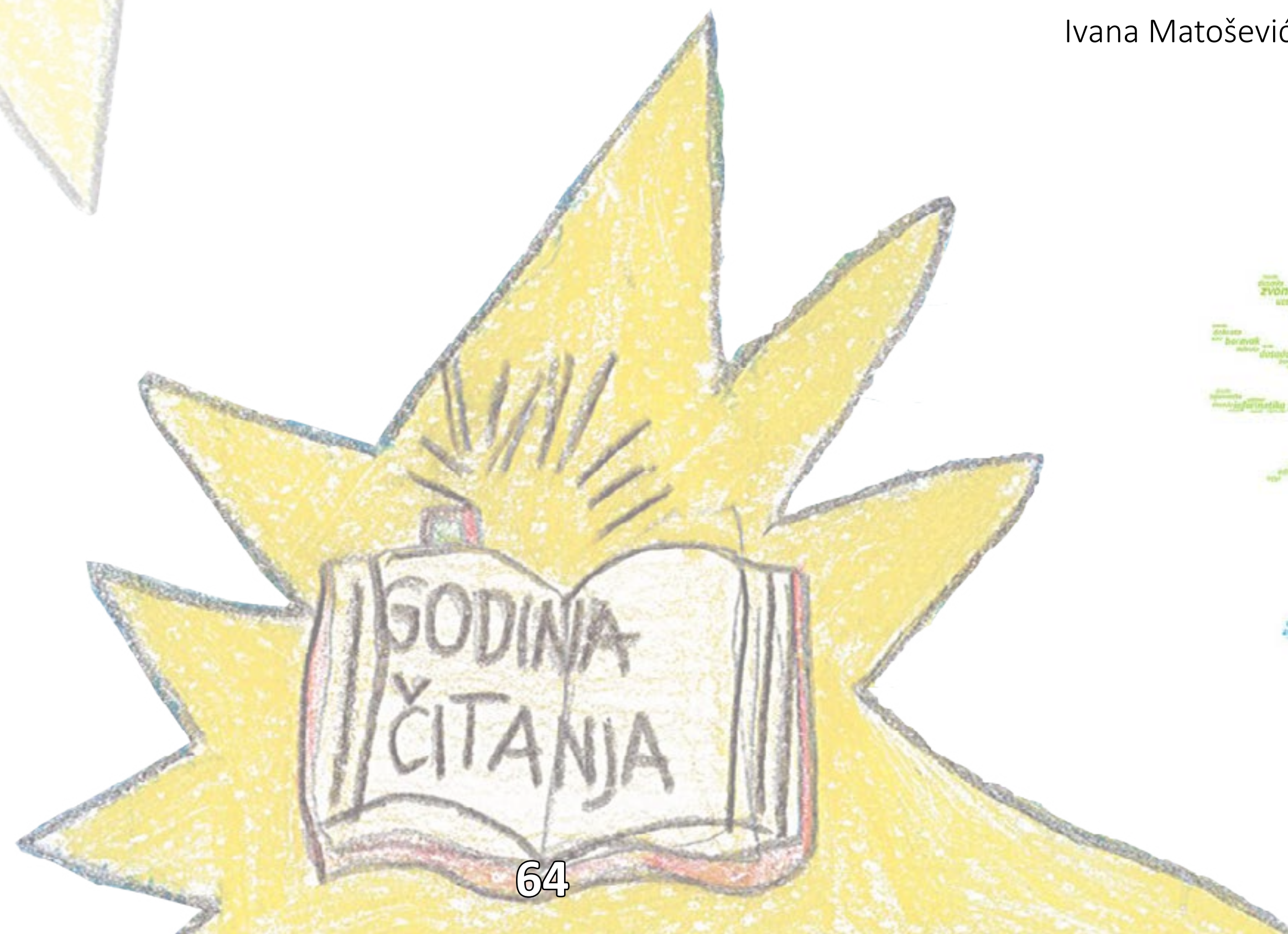
https://www.kizoa.com/Video-Editor/d355319551k5224715o2l1/Day_St_Patrick (Iva)

Toma, 2. b

Karla, 2. b

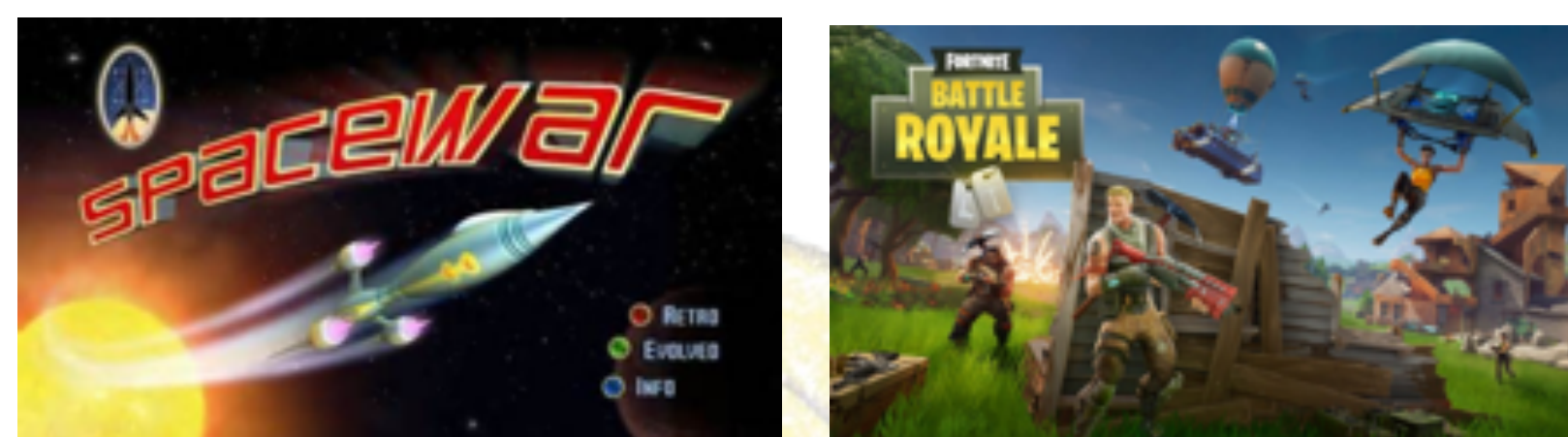

Ivana Matošević, prof.

Nina, 2. b

Zaviri u svijet videoigre

Videoigre su jedan od najpopularnijih oblika zabave u svijetu. Prva videoigra bila je „Tenis za dvoje“ koja je nastala 1958. godine. No budimo oprezni!

Najviše od svega djeca vole igru, a igranje u 21. stoljeću podrazumijeva igranje videoigara. Videoigre se igraju pomoću računala, mobitela ili igraćih konzola priključenih u računalo ili televiziju. U novije vrijeme, to je jedan od najpopularnijih oblika zabave u svijetu, ne samo za djecu, već i za odrasle.

Videoigre se iz dana u dan poboljšavaju i razvijaju na svim poljima. Osnovni zahtjevi videoigara su izlazni (monitor) i ulazni grafički uređaji. Prva videoigra bila je Tenis za dvoje koju je stvorio William Higibothman 1958. godine, a prva računalna igra Spacewar koju su osmislila dva studenta s Instituta za tehnologiju u Massachusettsu 1961. godine. Većina ljudi danas svakodnevno igra igrice i tako provodi svoje slobodno vrijeme. Trenutno su vrlo popularne igre Fortnite, Roblox i Among us koje se mogu igrati čak i na daljinu.

Roditelji su zabrinuti za svoju djecu zbog igranja videoigara jer znaju da videoigre mogu imati loš utjecaj na njih. Neki postanu ovisni o igranju videoigara te većinu svog vremena provode za računalom, mobitelom ili televizijom, što je loše za fizički i mentalni razvoj te zdravlje. Videoigre nas odvođe u neki drugi svijet, uz njih se opustimo, zaboravimo na brige i odgovornosti, ali ne treba pretjerivati. Ipak treba, ako je moguće, iskoristiti vrijeme za aktivnosti u prirodi i s prijateljima bez gledanja u elektroničke uređaje.

Iva Š., 6. a

Skupina Filmotrn osvojila računala

Filmska skupina Filmotrn 4. studenog 2020. osvojila je, a 25. veljače 2021. preuzela četiri računala osvojena u sklopu HEP-ove akcije „Za naše male genijalce“. 27 osnovnih škola nagrađeno je sa 100 računala s ciljem razvoja računalne i informatičke pismenosti.

Amel, 6. a

„Online” ili uživo?

Do ožujka 2020. godine većina ljudi nije znala što znači „online” nastava. Nastava je do tada bila uživo, osim u vrijeme Domovinskog rata kada se izvodila putem radija i televizije.

Dana 16. ožujka 2020. godine u Hrvatskoj je prekinuta sva redovita nastava i pokrenuta je „online” nastava. S obzirom na to da se pojavio koronavirus, odjednom smo se svi morali boriti protiv tog misterioznog i nevidljivog neprijatelja. Od tada pa nadalje epidemiološke mjere postajale su sve strože. Sve se više ustanova počelo zatvarati. „Online” škola potrajala je do kraja školske godine koja je bila produžena još dva tjedna zbog štrajkova u prvom polugodištu.

Sljedeća godina počela je uobičajeno, iako ne zadugo. Učenci su imali svoj razred pa su svi učitelji dolazili do njih. Svi smo morali nositi zaštitne maske i nismo smjeli pretjerano izlaziti na hodnik. Nakon zimskih praznika 2021. godine, prva dva tjedna nastava je izvođena „online”. Razredi koji su bili u samoizolaciji također su imali organiziranu „online” nastavu.

Iako „online” škola ima svojih prednosti zbog suzbijanja pandemije, prava škola je nezamjenjiva. Najbliža je verzija pravoj „online” školi videopoziv, tj. oblik „online” škole u realnom vremenu. Prava je škola bolja zato što učenici imaju bolji i lakši kontakt s učiteljem. Većini učenika lakša je „online” nastava zato što jednim dijelom mogu kontrolirati kada odrađuju svoje zadatke. Nažalost ili na sreću u „online” školi puno se lakše izvući i ne odrađiti zadatak ili samo napisati da je zadatak gotov, a ne riješiti ga.

Redovita nastava isto može biti upitna u vrijeme epidemije koronavirusa jer postoji mogućnost da nam netko prenese virus bez obzira na svakodnevno nošenje maske. U školi bismo se trebali osjećati sigurno i zaštićeno kao kod kuće. Puno se stvari promijenilo u vrijeme pandemije, pa tako i naše školovanje. Iako smo zakinuti u nekim dijelovima školovanja, kao i u školskim izletima, svjesni smo da ćemo to sve jednom nadoknaditi.

„Online” škola ima puno nedostataka, a jedan od većih svakako je nedostatak razvijanja socijalnih vještina te upoznavanja i druženja sa svojim vršnjacima. Nažalost, nedostatak druženja s ostalim vršnjacima i dalje je prisutan u školama u vrijeme ove pandemije zato što nema izlaženja izvan razreda. Smatram da je to puno bolje od „online” nastave gdje je svatko zatvoren u svom stanu i jedino možemo komunicirati putem videopoziva koji ne odaju dojam prave učionice.

Na kraju zaključujem da obje varijante izvođenja nastave imaju svoje prednosti i nedostatke. S jedne strane, u školi postoji veća mogućnost širenja virusa, ali tu je i više druženja s prijateljima u razredu. S druge strane, „online” škola sigurnija je jer nema mogućnosti širenja zaraze, ali ne odaje dojam prave škole u kakvoj smo navikli biti.

No, trebali bismo biti zadovoljni s ovakvim načinima školovanja zato što su se u drugim svjetskim i europskim državama škole zatvorile početkom pandemije i nastava se izvodila isključivo „online” sve dok se epidemiološka situacija nije smirila.

Jan, 7. c

Internet - prekretnica društva

Internet postoji tek oko 22 godine. Prvobitno je osmišljen za razmjenu informacija, a danas se koristi i za komunikaciju zbog čega je nastao internetski „slang”.

Neki ljudi kažu da je 2. rujna 1969. godine službeni datum rođenja interneta. Drugi kažu da je moderni internet nastao 1. siječnja 1983. godine kada je ARPANET NCP zamijenio TCP/IP protokol. Servis www (World Wide Web) osmislio je Tim Berners-Lee u Švicarskoj 1989. godine.

Ideja interneta potječe od Leonarda Kleinrock'sa koji je 1961. godine objavio rad informacija komunikacijskih mreža. Sam razvoj te mreže napredovao je tijekom Hladnog rata. Početkom 70-ih mnoge akademske institucije vidjele su svoju šansu za razmjenu informacija. Cilj nastanka ARPANET-a bio je povezivanje određenog broja računala u SAD-u.

Broj računala koja koriste internet vrtoglavo je rastao:

1984. premašio je 1000 računala

1987. 10 000 računala

1989. 100 000 računala

1992. 1 milijun računala

1996. 10 milijuna računala

1998. ima više od 30 milijuna računala.

Ivona, 6. a

Opasnosti na internetu

U današnje vrijeme internet je glavni izvor informacija i najčešći oblik komunikacije među ljudima. Na njemu možemo naći najnovije vijesti, društvene mreže, pjesme, filmove, pa čak i neke knjige i još mnogo toga. Bezbroj nam mogućnosti nudi taj internet. Danas ljudi jednostavno ne bi mogli funkcionirati bez njega. No, je li internet stvarno tako savršen? Na njemu ima mnogo dobrih stvari, ali isto tako ima i mnogo loših. Lažne informacije, govor mržnje, zlostavljanje, krađa identiteta i još mnoge druge opasnosti prijete nam na internetu. Kako se od njih zaštititi?

Društvene su mreže izvor zabave, mjesto sklapanja novih prijateljstava ili obnavljanja starih. No, upoznavanje ljudi preko društvenih mreža zna biti vrlo opasno i rizično. Na društvenim se mrežama ljudi mogu predstavljati kako god žele i to ne mora biti istina. Razni su razlozi zbog kojih se ljudi predstavljaju lažno na društvenim mrežama: nesigurnost, žele se prikazati boljima nego što stvarno jesu, a jedan dio njih to radi kako bi naštetili drugima.

Primjerice, ljudi mogu napraviti lažni profil i predstaviti se kao osoba te iz nekog razloga napraviti nešto loše, npr. objaviti nešto sramotno za nekoga, vrijeđati, pa čak počiniti i neko kazneno djelo. Jedan od najgorih primjera lažnog identiteta „online“ je kad se stariji ljudi predstavljaju kao mlađe osobe i postaju „online“ prijatelji s drugom djecom i tinejdžerima. Mnogo se puta dogodi da takva osoba pozove to dijete ili tinejdžera na susret uživo i to je vrlo opasno.

Istraživanje provedeno u sklopu velikog međunarodnog projekta u EU, „Kids Online“, od studenog 2017. do veljače 2020. godine, pokazalo je da je u 18 europskih država 30,2 % djece koja koriste internet u dobi od 9 do 17 godina komuniciralo s nepoznatom osobom na internetu. Od toga se 14 % djece s tom osobom susrelo uživo.

Ako već mislimo imati „online“ prijatelja, to ne smije biti tajno, a bilo bi dobro da se sprijateljimo s osobom koju pozna netko nama poznat i pouzdan. Također, ako dobijemo poziv na susret uživo, moramo imati pratnju i naši bi roditelji trebali znati da idemo na taj sastanak.

Govor mržnje i vršnjačko nasilje preko interneta nije ništa nepoznato u ovo vrijeme. Postoje mnoge grupe na društvenim mrežama koje su osnovane samo kako bi širile mržnju prema nekoj osobi. To je oblik vršnjačkog nasilja zvan „cyberbullying“.

Rezultati projekta „Kids Online“ pokazuju da je tijekom 2017. godine 7 % djece u dobi od 9 do 17 godina iskusilo neki oblik vršnjačkog nasilja putem interneta, dok je 4,5 % njih priznalo nasilno ponašanje prema drugima. Također, pokazuju da mnoga djeca koja trpe nasilje putem interneta, trpe i uživo, a nasilnici putem interneta uglavnom su i nasilnici uživo.

Jedan primjer vršnjačkog nasilja na društvenim mrežama govori o grupi koja je osnovana na Facebooku, a u kojoj su nasilnici ogovarali i širili mržnju prema dječaku njihove dobi jer im se nije sviđala njegova frizura i stil oblačenja. Nažalost, u ovom slučaju nasilnici se nisu zadržali samo na napadima na internetu, nego su nakon vrijeđanja putem interneta i brutalno pretukli tog dječaka te je on tragično preminuo od posljedica udaraca. U toj je grupi pronađeno mnogo groznih uvreda, psovki, pa čak i nacističkih izjava, kao i ogovaranja,

preuveličavanja te loših i neintelligentnih usporedbi. Ovo nije jedini takav slučaj, ima bezbroj različitih primjera „cyberbullyinga“.

Kao i svaki drugi oblik vršnjačkog nasilja, i ovaj ostavlja jake posljedice na žrtvu. Često napadači nisu toga ni svjesni jer nemaju izravan kontakt sa žrtvom i ne vide njene reakcije i emocije koje pokazuje. Zato je važno biti oprezan sa stvarima koje objavljujemo na internetu i moramo dobro promisliti hoće li se nešto što objavimo moći iskoristiti protiv nas (npr. „selfiji“, intimne ispovijesti i sl.) ili može li to povrijediti neku drugu osobu (objava tajni, ružni komentari i sl.).

Kada dobijemo neki istraživački zadatak u školi, informacije tražimo na internetu jer je on, kao što znamo, glavni izvor informacija u današnje vrijeme. Kad nađemo neki podatak, trebali bismo provjeriti je li točan provjeravanjem na još nekoliko stranica jer je vrlo često slučaj da podatci na internetu ne budu točni ili provjereni.

Također, mnogi ljudi na internetu reklamiraju svakakve proizvode koje je moguće kupiti i izgledaju jako korisno, ali kad platimo i isprobamo ih, shvatimo da su zapravo samo prevara. Npr. reklama za tablete koje liječe rak ili neku neizlječivu bolest. Objašnjenje kako djeluju može na prvi pogled izgledati poprilično logično, ali onda se trebamo zapitati zašto se te tablete onda ne koriste u medicini za liječenje tih bolesti. Na internetu je jako važno ne biti naivan.

Još jednu stvar valja napomenuti što se tiče novca koji trošimo na internetu. Poznato je da se maloljetnici po zakonu ne smiju kockati. Ali postoji takozvano „online“ kockanje koje je dopušteno i osobama mlađima od 18 godina. U tim slučajevima djeca znaju dati svoje osobne podatke kako bi se mogli prijaviti na takvu igru ili broj kartice svog roditelja kao ulog i, osim što potroše novac, često znaju pokupiti i računalni virus.

Kockanje nije dobro ni u kakvom pogledu, a ako želimo igrati neku igricu na internetu, a ona nas traži naše osobne podatke, trebali bismo prvo dobro promisliti što i kako ćemo dati, a bilo bi dobro da, ako već želimo, igramo igrice koje igraju naši prijatelji i poznanici koji nam mogu reći jesu li sigurne.

Internet, širokopojasna mreža, pruža nam bezbroj mogućnosti, ali mnoge od njih su opasne i mogu ostaviti negativne posljedice. Zato moramo biti pažljivi i oprezni i uvijek tripud dobro promisliti o mogućim posljedicama prije nego što išta napravimo na internetu. Tako ćemo se zaštititi od opasnosti.

Dabar 2020.

Lana, 7. a

Natjecanje Dabar već je treću godinu prisutno u našoj školi. Ove je godine sudjelovao 36 491 učenik iz 596 škola. U našoj se školi prijavilo 96 učenika u razrednoj nastavi te 71 učenik u predmetnoj nastavi.

Čak je 26 učenika iz OŠ Trnsko ostvarilo odlične rezultate i plasiralo se među 10 % najuspješnijih u Republici Hrvatskoj. To je 16 % od ukupnog broja prijavljenih učenika iz naše škole, što je odličan uspjeh.

Sanja Dam, prof.

Anamarija Petrušić, prof.

Adriana, Bruna, Laura, 2. c

Andrea, 3. b

Fran, 3. a

Božićna priredba

Svake godine u OŠ Trnsko, uoči Božića i zimskih praznika, održi se svečana priredba kojoj se svi raduju. 2020. godina donijela je mnoge promjene, priredba se nije mogla održati na pozornici, ali se može pogledati u digitalnom obliku.

Knjižničarka Svjetlana Devčić napravila je digitalnu prezentaciju priredbe - [Zimsku bajku](#). U njoj su predstavljeni učenički kreativni radovi i duh Božića koji je vladao školom usprkos pandemiji.

Nakon uvodnog pozdrava i božićne pjesme koju su izveli učenici pod vodstvom učitelja Glazbene kulture, moglo se „prošetati“ digitalnom galerijom, vidjeti te čuti neobičnu i veselu božićnu priredbu učenika OŠ Trnsko.

Ravnatelj Josip Petrović čestitao je blagdane i poručio: „Naša božićna predstava živi u našoj duši, naš um stvara nove puteve komunikacije, naše tijelo daje novi glas, digitalni glas našoj pjesmi.“

Iva Š., 6. a

1. d razred

Damjan, 3. c

Lana, 4. b

Međunarodni dan tolerancije

Osnovna škola Trnsko obilježila je Međunarodni dan tolerancije 16. studenog 2020. Naime, učenici 1. d razreda sa svojom učiteljicom Majom Jurković, a uz vodstvo knjižničarke Svjetlane Devčić sudjelovali su u radionici „Uvažavanje različitosti“. Radionica se sastojala od razgovora nakon pročitane priče „Ružno pače“ i izrade likovnih radova kroz koje su prikazali koliko smo svi različiti te koliko je važno uvažavati različito i drugačije.

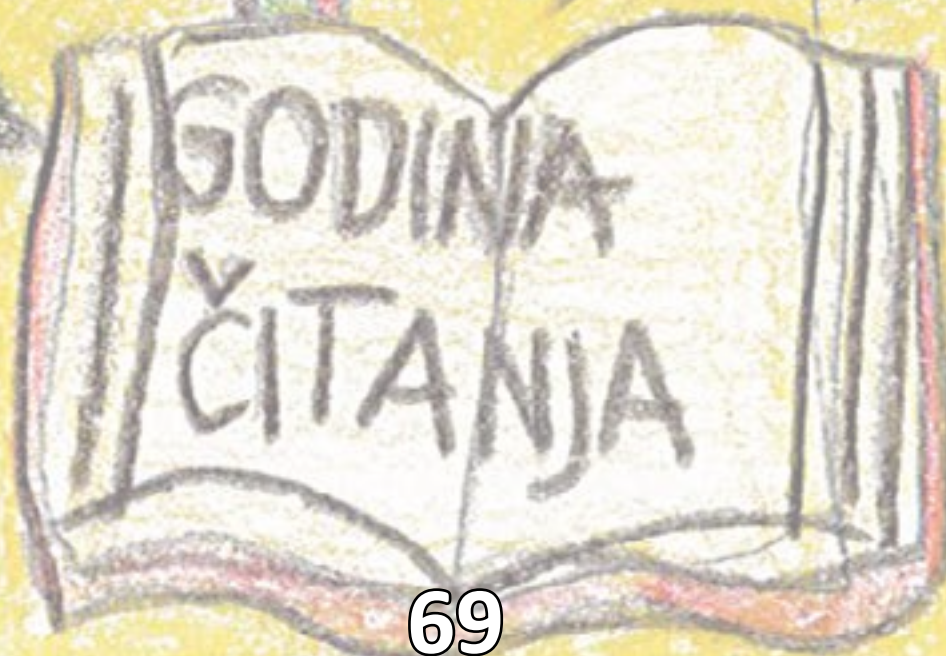
Jakov, 6. a

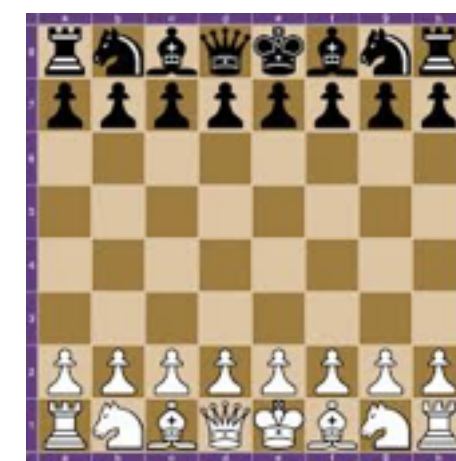
Dan zahvalnosti za plodove Zemlje

16. listopada 2020. godine u Osnovnoj školi Trnsko učitelji i učenici obilježili su Dan kruha i zahvalnosti za plodove Zemlje. Zbog nedostatka hrane u svijetu, naša je škola odlučila obilježiti taj dan radijskom emisijom te [izložbom likovnih i literarnih radova](#).

Toma, 6. a

Šahovske zanimljivosti i rekordi

Šah je jedna od najstarijih igara na ploči koju se može lako naučiti, ali ne i svladati.

Vjeruje se da je šah izumljen u 7. stoljeću u Indiji. Od tada do danas igra je više puta promijenila pravila. Šah se igra na ploči s 8 puta 8 kvadratića bijele i crne boje te ukupno ima trideset i dvije figure.

Wilhelm Steinitz (1836. - 1900.) iz Austrije bio je prvi svjetski prvak od 1886. do 1894. godine, a trenutni je svjetski prvak Norvežanin Magnus Carlsen (1990.) od 2013. godine.

Neki od najboljih šahovskih igrača su: Paul Morphy (1837. - 1884.) iz SAD-a, Garry Kasparov (1963.) iz Rusije, Anatoly Karpov (1953.) iz Rusije, Aleksander Alekhine (1892. - 1946.) iz Rusije, Mikhail Botvinnik (1911. - 1995.) iz Rusije, Wilhelm Steinitz (1836. - 1900.) iz Austrije, Bobby Fischer (1943. - 2008.) iz SAD-a, Jose Raul Capablanca (1888. - 1942.) iz Kube, Magnus Carlse (1990.) iz Norveške i Vishwanathan Anand (1969.) iz Indije.

I Hrvatska ima vrlo dobre igrače kao što su: Darko Anić (1957.), Marin Bosinčić (1988.), Ante Brkić (1988.), Mišo Cebalo (1945.) i tako dalje.

U svijetu se odigralo mnogo turnira pa se tako i u Zagrebu odigrao turnir 2019. godine od 26. lipnja do 8. siječnja. U turniru su sudjelovali neki od najboljih igrača, a među njima i svjetski prvak Magnus Carlsen.

Neki od šahovskih rekorda su:

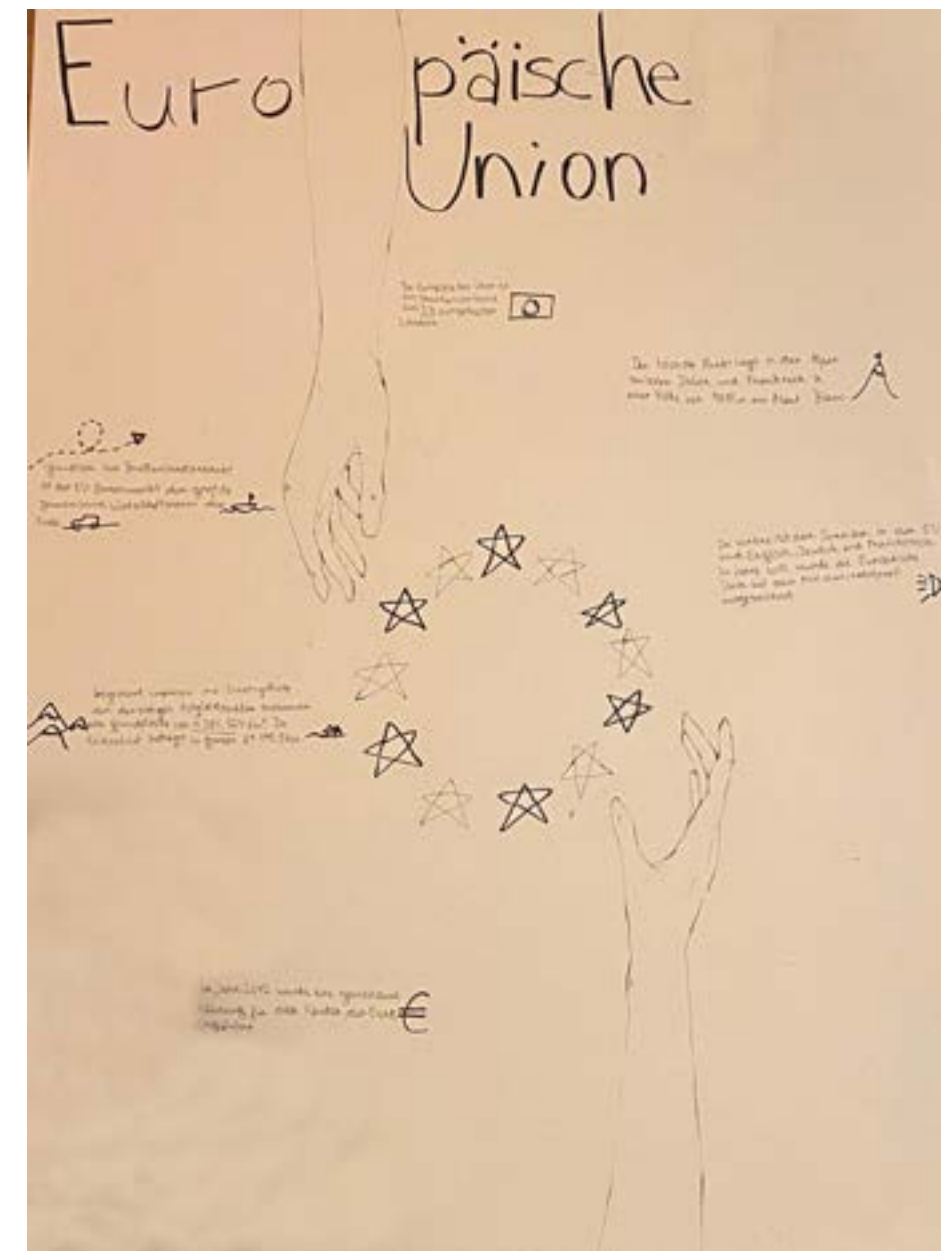
- Najduža runda u povijesti šaha koja je imala 269 poteza te je trebalo 20 sati i 15 minuta da igra bude gotova. Nitko u igri nije pobijedio, bilo je izjednačeno.
- John Curdo ima najviše pobijeđenih turnira, točnije 865 turnira.
- U najviše je rundi u turniru pobijedio Gustav Neumann. Pobijedio je u sve 34 runde koje je igrao.
- Friedrich Sämisch je izgubio najviše rundi u turniru. Izgubio je svih 15 rundi koje je igrao.
- Najveći pobjednički niz ima Magnus Carlsen sa 125 rundi pobjeđenih za redom.
- Najviše izjednačenih rundi u turniru bilo je 1999., čak 42 od 45.
- Najviše velemajstora ima Rusija. Velemajstor s najnižim „rejtngom“ je Vasily B. Malinin sa standardnim „rejtngom“ od 2100.
- Najviši „rejtng“ ikad postignut ima Magnus Carlsen, a iznosi 2882.

Alan, 6. a

Dan Europe

Ekonomski škola Požega organizirala je natječaj 9. svibnja 2021. povodom Dana Europe, na temu „Čestitaj Europi rođendan“ na engleskom ili njemačkom jeziku. Čestitke su mogle biti u obliku pjesme, videa, crteža, fotografije ili plakata. Bilo je bitno pokazati kreativnost, maštovitost i originalnost, a četiri učenice naše škole čestitale su Europi rođendan na originalan način. Lea Al B. iz 8. b izradila je plakat, Nina M. iz 8. a snimila je [rap pjesmu](#), Maja R. iz 8. c čestitala je rođendan crtežom kao i Anja K. iz 8. a čiji je rad ušao u finale. U nedjelju, 9. svibnja 2021. Anja je sudjelovala na [svečanom proglašenju pobjednika](#) putem aplikacije Zoom.

Sanja Pranić, prof.

Lea, 8. b

Maja, 8. c

Anja, 8. a

„Što više jezika znaš, to više vrijediš!“

Europski dan jezika

Osnovna škola Trnsko je sa svojim projektnim partnerima (Finska, Poljska, Slovačka, Rusija, Italija, Grčka, Estonija, Litva, Latvija, Nizozemska, Turska, Švedska i Mađarska) 26. rujna 2020. dostojno obilježila Europski dan jezika. Obilježavanje se odvijalo sudjelovanjem u e-twinning projektu „Njemačke razglednice – Europski dan jezika“. Razlog obilježavanja bio je povezivanje učenika iz raznih zemalja u kojima se uči njemački jezik te primijetiti važnost učenja njemačkog jezika, upoznati svoje vršnjake, njihove škole i gradove. Pogledajte [razglednice učenika naše škole](#) i [projektnih partnera](#).

Leon, 6. a

Primjer razglednice jednog našeg projektnog partnera

Često se čuje rečenica: „Što više jezika znaš, to više vrijediš!“ Mislite li da je ova rečenica točna? Ako niste sigurni, nadam se da će vam ovaj članak pomoći u pronalasku odgovora.

1. Imat ćete veće šanse pronaći posao iz snova

Svi sanjamo o poslu u kojem ćemo zarađivati mnogo novca i biti cijenjeni, no to nije tako lako kao što mnogi misle. Trebate imati određene vještine kao što je na primjer poznavanje stranih jezika. Poznavanjem više stranih jezika stječete bolji ugled, možete lakše komunicirati s osobama iz drugih zemalja i definitivno se možete lakše zaposliti.

2. Učenjem stranih jezika poboljšavamo pamćenje

Učenje stranih jezika itekako poboljšava pamćenje. Djeca koja su odrasla u dvojezičnim okruženjima imaju bolju radnu memoriju od djece koja su odrasla uz samo jedan jezik. S obzirom na to da od svog rođenja učim dva jezika, engleski i hrvatski, mogu to potvrditi. Takvo pamćenje uvelike mi pomaže u svakodnevnom životu.

3. Mijenjamo pogled na svijet

Ako gledate filmove, slušate ili učite jezik nekog naroda koji planirate posjetiti, nesvjesno ćete učiti o kulturi i običajima tog naroda. Otkrivat ćete zanimljivosti na posve drugačiji način.

Karla, 7. a

CLIL-robotika

Što je to CLIL-robotika? CLIL stoji za content language integrated learning, a znači integraciju nastavnih predmeta sa stranim jezikom. U ovom slučaju integrirani su robotika i njemački jezik. Cilj projekta je popularizirati učenje njemačkog jezika i zainteresirati učenike za kodiranje i robotiku.

U projektu sudjeluju timovi koji se sastoje od šest učenika stručnjaka za njemački jezik i jednog stručnjaka za kodiranje. Svaki osnovnoškolski tim ima i svoj srednjoškolski tim, koji zajedno predstavljaju jednu regiju Hrvatske. Naša škola natjecala se zajedno s ekipom iz Gornjogradske gimnazije.

Zadatak je bio osmisliti kratku priču na temu „Kako će se u Hrvatskoj i Njemačkoj koristiti roboti u 2050. godini?“ Stručnjaci za njemački jezik morali su osmisliti i napisati kratku priču na zadanu temu, a zatim tu priču prikazati u obliku videa. Tim za robotiku je tu istu temu morao pokazati pomoću robota (koji smo osvojili godinu ranije). Složena je staza za robota koji je imao zadane elemente koje je morao izvesti, a sve je trebalo opisati na njemačkom jeziku i poslati kod te snimiti robota kako prolazi tu stazu.

Stručni žiri pregledao je radove svim 5 timova te ih ocijenio. Ove godine naš je tim obranio naslov prvaka skupivši najviše bodova u svim kategorijama.

Ekipa stručnjaka za njemački jezik bila je iz 8. c razreda: Maja Rončević, Dora C., Aneta V., Petra N., Petar B. i Viktor P.. Stručnjaci za robotiku su na kraju bili čak trojica učenika: Ivan P., 7. b, Jakov L., 7. a, i Neo B., 7. a. Mentorice učenicima bile su učiteljice Anamarija Petrušić i Nikolina Reder.

Svečana dodjela nagrada upriličena je u našoj školi 20. svibnja 2021. Uzvanici su bili predstavnici svih 5 timova te Marko Javorina, savjetnik za njemački jezik u AZOO-u, Kathrin Kovačić iz Njemačkog veleposlanstva, Daniela Buntak iz Gospodarske komore, Irena Horvatić Bilić, predsjednica Hrvatske udruge učitelja njemačkog jezika, dr. Gerald Hühner i dr. Sunčica Sabljak, organizatori natjecanja. Zahvaljujući timskom radu učiteljica Marele Kovačević Đukez, Silvije Ferare, Nikoline Reder i Ines Gašpert Junek te ravnatelja Josipa Petrovića, a uz pomoć školske kuhinje i naših vrijednih domara te učenika 5. i 6. razreda, složili smo kratki program i proslavili sve uspjehe u veselom i svečanom ozračju.

Nikolina Reder, prof.

PUNO SAM RADILA!
ODMOR JE NAJBOLJI
UZ KNJIGE !

